

REFERAT
FRA
REGULERINGSUTVALGET

1981

EL/
10.4.81.

R E F E R A T.

FRA MØTE I REGULERINGSUTVALGET DEN 7.APRIL 1981.

Møte ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl. 09.00
til kl.16.30.

FØLGENDE AV UTVALGETS MEDLEMMER MØTTE:

FRA ADMINISTRASJONEN:

Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, formann.
Avdelingsdirektør Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet.
Ekspedisjonssjef Kjell Raasok, Fiskeridepartementet.
Byråsjef Egil Kvammen, "
Nestleder Odd Nakken, Havforskningsinstituttet, møtte som
varamann for Gunnar Sætersdal.

FRA FISKERNES ORGANISASJONER:

Fiskebåtreder Leidulv Grønnevet, Norges Fiskarlar
Disponent Arnold Reinholdtsen, "
Fiskeskipper Oddvar Majala, "
Fiskebåtreder Harald Birkeland, "
Fiskeskipper Kåre Mikalsen, "
møtte som varamann for Reidar Johansen.

Avd.leder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund, møtte som
varamann for Ivar Nes.

Som sekretær for utvalget møtte konsulentene Arne Wåge og
Egil Lekven, Fiskeridirektoratet.

DESSUTEN MØTTE:

Avd.dir Aslak Aasbø, Fiskeridirektoratet.
Kontorsjef Arthur Holm, "
Kontorsjef Torben Foss, "

Kontorsjef Sigbjørn Lomelde, Fiskeridirektoratet.
 Distriktsinsp. Olav Vaagen, "
 Konsulent Jørgen Borthen, "
 Konsulent Tom Tilestad, "
 Konsulent Sigmund Engesæther "
 Konsulent Peter Gullestad "
 Konsulent Grethe Aagard Kuhnle "
 Konsulent Vidar Høviskeland "
 Konsulent Lidvard Grønnevet "
 Forsker Ole J. Østvedt, Fiskeridirektoratets havforskningsinst.
 Forsker Are Dommasnes, "

Som observatører møtte:

Generalsekretær Jørn Krog, Norges Fiskarlag
 Direktør Kåre Bolstad, Sør-norsk Fryseriforening/ Norske Fiske
 produsenters Forening.
 Fiskeskipper Ole Strand, Norske Fabrikkships Forening.

Møtet ble ledet av formannen som la fram følgende forslag til sakliste:

- Sak 1/81 Orientering om inngåtte avtaler:
- a) kvoteavtalen med Færøyane
 - b) konsultasjonen med Island
 - c) Skagerrak
 - d) Lisensieringsordningen i FF-farvann.
- Sak 2/81 Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1981.
 Orientering.
- Sak 3/81 Regulering av fisket etter reker ved Grønland og i Barentshavet i 1981.
- a) Orientering om kvote- og lisensieringsordningen ved Øst- og Vestgrønland.
 - b) Orientering om reguleringen av fisket i Barentshavet.
- Sak 4/81 Regulering av ringnotfisket i 1981.
- Sak 5/81 Regulering av fisket etter sild i Skagerrak.
- Sak 6/81 Eventuelt.

Sak 1/81 Orientering om inngåtte avtaler:

- a) kvoteavtalen med Færøyane
 - b) konsultasjoner med Island
 - c) Skagerrak
 - d) lisensieringsordningen i EF-farvann
-

Rasmussen viste til at avtalen med Færøyane, protokollen fra møte i Den norsk-islandske fiskerikommisjon og redegjørelse om avtalen mellom Norge og EF om lisensieringsordningen i 1981 var vedlagt sakspapirene. Han mente det var mest hensiktsmessig at det eventuelt ble stillet spørsmål i forbindelse med disse framfor en detaljert gjennomgåelse.

a) Kvoteavtalen med Færøyane.

Majala spurte om det i forholdet til Færøyane ble byttet lodde mot kolmule eller lodde mot bunnfisk.

Rasmussen viste til at det ikke kunne sies så enkelt som at det ble byttet lodde mot andre spesielle fiskeslag. Det var et faktum at Færøyane var svært interessert i lodde ved Jan Mayen og økningen av det norske kolmulekvantumet var koblet til dette. Men samtidig var makrellkvantumet for Færøyane i Nordsjøen vesentlig for at enighet ble oppnådd på dette punktet. Etter hans mening kunne en egentlig ikke stille spørsmål om hva som er byttet mot hva.

Han viste ellers til at antall fartøy som kan fiske i færøysk fiskerisone samtidig var økt med 2, fra 24 til 26.

Krog mente det ikke var et så klart skille mellom fiskeslagene, selv om en vanligvis har betraktet bunnfiskdelen og den pelagiske del av avtalen hver for seg og at balansen er omtrent som foregående år.

Rasmussen var enig i denne vurderingen av avtalen.

Krog spurte om det var noe nytt i forbindelse med de færøyske regler om maskevidde i seigarn.

Rasmussen opplyste at lagmann Ellefsen hadde gitt uttrykk for at den færøyske regel ikke skulle skape noen problemer for norske fiskere.

b) Konsultasjon med Island.

Krog spurte om det forelå opplysninger om hvor stort kvantum lodde Island hadde tatt i vinter?

Borthen mente det samsvarte relativt godt med den anbefalte TAC.

c) Skagerrak.

Foss viste til at det ikke forelå noen avtale for Skagerrak i år og at det heller ikke var oppnådd enighet om det felles håndhevingssystem i området, slik at hele problemet egentlig flyter i flere plan. En måtte etter hans mening trolig avfinne seg med at det ikke ville komme i stand en avtale i år, men at dette ikke ville skape særlig store problemer for Norge.

d) lisensieringsordningen i EF-farvann.

Majala opplyste at mange fiskere ønsket en langt sterkere begrensning av lisensieringen av utenlandske fartøy, særlig i Barentshavet.

Foss mente det var relativt tilfredsstillende samsvar mellom kvoter og antall lisenser for utenlandske fartøy i norsk økonomisk sone. Ellers kunne han opplyse at det i år er færre lisenser enn i fjor for EF nord for 62° N. regnet etter såkalte standard-fartøy. Videre måtte en være klar over at en viss fleksibilitet måtte aksepteres og i alle fall ønsket Norge i dette andre lands soner.

Når det gjaldt lisensiering av norske ringnotfartøy i EF-sonen så har en av tidsmessige og praktiske årsaker sendt hele ringnotregisteret til EF for at alle disse fartøyene skulle være sikret lisens.

Majala mente det kunne være behov for å redegjøre for lisensieringsystemet i fiskeriavisene eller Fiskets Gang.

Rasmussen trodde det ville være en bedre løsning å gi informasjon direkte til organisasjonene og lovet at dette skulle bli vurdert i direktoratet.

Generalsekretær
Leiv Grønneves
privat (071) 31 215
Avdelingsjef
Ola Solbjørg
privat (071) 41 975



*Kopi: Sirkel
Ass. dir.
Fisk. sk. avd.*

FISKEBÅTREDERNE'S FORBUND

Telefon: Sentralbord (071) 22 072 - Røysegt. 15
Postboks 122 - 6001 Ålesund

OS/KH

Ålesund, 2. april 1981

Norges Fiskarlag
Postboks 519
7001 TRONDHEIM

FISKERIAVTALEN NORGE - FÆRØYENE FOR 1981

Vi viser til vårt brev av 9.3.1981 og til fiskeriavtalen med Færøyene av 12.3.1981. Fiskebåtrederne's Forbund anser fiskeriavtalen som godt brukbar. Imidlertid bør det tas opp snarest mulig å få øket kvantumet for det gjensidige prøvefisket etter makrell fra 1.000 til 4.000 tonn. Dette av hensyn til at makrellens vandringsmønster i norsk sone nord for 62°N og i færøysk sone er ukjent. Saken bør tatt opp snarest mulig til behandling i Reguleringsutvalgets møte 7.4.1981.

Vennlig hilsen
FISKEBÅTREDERNE'S FORBUND
Sekretariatet

Kopi:
Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5001 BERGEN

05.05.81.

Sak 2/81. Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1981. Orientering.

Rasmussen viste til de forberedende dokumenter der det var gitt en orientering om

- a) regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i 1981 og
- b) regulering av fisket etter torsk og hyse med trål.

Han mente det var formålstjenlig å diskutere disse sakene hver for seg. Til til sak a) om konvensjonelle redskap var det gitt følgende redegjørelse:

"a) Regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i 1981.

I samsvar med det som kom fram under utvalgets diskusjon av saken (sak 32/80) på møtet 15. desember 1980, ble opplegget for reguleringen drøftet på et møte den 10. januar d.å. mellom Fiskeridirektoratet og Norges Fiskarlag. En klar forutsetning for møtet med fiskarlaget var at lagets standpunkt til hele reguleringsopplegget var fastlagt i landsstyrevedtaket fra desember 1980.

Fiskeridirektørens forslag til reguleringsopplegg ble oversendt departementet ved brev av 26.1.81. Fiskeridepartementet fastsatte 6. februar reguleringsforskriftene og disse er vedlagt.

Begrensning i garnmengden.

På møtet den 10. januar ble det fra fiskarlagets side gitt uttrykk for ønske om å sende saken ut til organisasjonsmessig behandling. På den bakgrunn ble det den 16. januar oversendt et notat om saken til Norges Fiskarlag. Notatet inneholdt i store trekk det materiale som ble lagt fram for Reguleringsutvalget til møtene 1. desember og 15. desember.

En har ennå ikke mottatt resultatet av fiskarlagets behandling."

Krog opplyste at saken skal behandles av Landsstyret i begynnelsen av mai og at Fiskeridirektøren vil få meddelelse fra dette møtet i midten av mai.

Nakken orienterte om Havforskningsinstituttets undersøkelser som var foretatt angående torsk og hyse. Han delte på møtet ut ark med figurer som viste utviklingen i bestandene og utbredelsen av torsk og hyse. Han opplyste at det var bevilget 3 mill. kroner ekstra i år for undersøkelser i Barentshavet i 1981 og mesteparten av dette var brukt på det som blir kalt "ungtorsktoktet" der en undersøker hele utbredelsesområdet for norsk-arktisk torsk i Barentshavet.

Hylen opplyste at det var drevet to undersøkelser parallellt. Den ene var med "G.O.Sars" der en bl.a. foretok mengdemålinger med ekkolodd. Den andre var en ren trålundersøkelse. Resultatet fra denne undersøkelsen kunne en ikke gi noen særlige opplysninger fra, da en ikke hadde en tilsvarende undersøkelse i fjor, men det inngår i materialet fra undersøkelsen med "G.O.Sars" og vil så bli bearbeidet.

Det var ca. 300 trålstasjoner i denne undersøkelsen og det var satt opp skjematiske figurer som viste fordelingen av fisk i området. Denne ligner fordelingen fra ifjor. En hadde beregnet aldersgrupperingen i bestanden for kjønnsmoden torsk og hyse. Antallet torsk (5-6 år) stemmer bra med det anslaget som lå til grunn for den anbefalte TAC i 1981. Det samme er tilfelle for hyse.

Neste figur framstilte lengdefordelingen for undersøkelsen i år og den for toktet i 1978. Det viste at mesteparten av torsken er fra 45-70 cm, og 40-60 cm for hyse.

Nakken viste til at fig. 3 viser tydelige at småtorsk mindre enn 40-45 cm - dvs. de 4-5 yngste aldersgruppene - er svært fåtallig i bestanden. Spørsmålet blir da hvor mye fisk der er i de eldste ungfiskårsklassene - 5 til 7 år gammel fisk -, hvor sikre er anslagene for disse. Foreløpige beregninger av årets resultater viser at anslaget ligger ca. 15% høyere enn tidligere beregninger tyder på. Dette er imidlertid innenfor det området som må aksepteres som slingringsmonn.

Fisken som nå er 5-7 år vil bli kjønnsmoden i løpet av de to-tre neste årene, og etter den tid er der lite å "fille på med." Det er denne fisken (på 45-75 cm og 5-7 år hvorav 1975 årsklassen utgjør mesteparten) som skal bære torskefisket frem til det kommer en ny sterkt årsklasse. Dersom det ikke kommer en eller to sterke årsklasser i år og/eller neste år må fangstuttaket reduseres ytterligere i midten av 1980 åra.

Krog mente at den oppgitte lengdefordeling rimer bra med det fiskerne gir uttrykk for, og spurte hvordan undersøkelsen harmonerer med faktisk tilgjengelighet og fangstrater? Våre spurte han om forskerne mente at

anslagene for gytebestanden var gode nok?. Bygget en på et svakere datagrunnlag fordi en ikke lenger fikk opplysninger fra engelske trålere. Videre spurte han om det var en sammenheng mellom tidspunktet for økningen av rekefisket og nedgangen i torskefisket og om endringene i de klimatiske forhold i Barentshavet kunne være medvirkende årsak til reduksjonen i bestanden.

Nakken viste til fig. 3 som viser antallet fisk i de ulike størrelsesgrupper i 1981 og 1978. Siden den norske fisket tradisjonelt foregår på fisk som vesentlig er 5 år og eldre dvs. fisk som er større enn 45 cm, så fremgår det tydelig av figuren at mengden av fisk som er/var tilgjengelig for det norske fisket var vesentlig større i 1981 enn i 1978. Foreløpig burde også fangstratene i det norske fisket være betydelig høyere i 1981 enn i 1978, hvilket de også er. Videre vil - siden fisken blir kjønnsmoden i løpet av 1982 og 1983 - fangstratene i skreifisket øke ytterligere i disse årene.

Hylen opplyste at det var en forventet økning i gytebestanden og at den i 1984 vil komme opp i det dobbelte av det den er i dag, anslagsvis 500.000 tonn i 1984. Dette er selvsagt avhengig av det faktiske uttaket i samme tidsrom.

Krog spurte om gytebestanden på 250.000 tonn er underestimert.

Hylen sa at spørsmålet egentlig var om det er korrespondanse mellom anslaget over gytebestanden og det som finnes av fisk, og han mente at et eventuelt underestimat da må ligge i at noe av 75-års klassen allerede er blitt gytemoden. Ellers uttrykte han håp om at overvåking av bifangster i rekefisket i norsk økonomisk sone ved hjelp av to inspektører vil virke etter sin hensikt. Angående klimaendringer hadde en foretatt visse observasjoner i fjor høst som viste at en nærmet seg normal situasjon, men at visse tegn tydet på at oppvarmingen hadde stoppet opp. Om denne stoppen var temporær kan en ikke si noe sikkert om.

Nakken mente at en økning av maskevidden i trål vil skjerme fisken som er 20-40 cm og som skal være med i gytebestanden fra 1984 og utover.

Strand mente at i det konvensjonelle fisket var maskevidden i garn minket. Han spurte om dette var av betydning og om en eventuelt tok sikte på å foreta seg noe med dette.

Rasmussen mente spørsmålet muligens burde vurderes.

Hylen var av den oppfatning at da burde en også vurdere krokstørrelse og krokform.

Majala spurte om forbudet fra 2. påskedag ut perioden kunne endres for de som driver med line og juksafisket.

Rasmussen mente den foreliggende regulering var et hele og det nå var svært betenkelig å begynne å ta ut deler av denne for særskilt behandling.

Utvalget sluttet seg til dette.

b) Regulering av fisket etter torsk og hyse med trål.

Rasmussen viste innledningsvis til de forberedende dokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"En regner med på møtet å kunne legge fram fangst-tall for trålerne.

Forslag fra Fiskeridirektøren til regulering av trål-fisket i 1981 ble oversendt til Fiskeridepartementet ved telex av 18.12.80.

Forskriftene ble fastsatt av Fiskeridepartementet den 19.12.80. I tillegg til Fiskeridirektørens forslag ble det inn-tatt en bestemmelse om overføring mellom kvotene av torsk og hyse (någjeldende forskrifters § 6 første ledd). ("Melding fra Fiskeridirektøren J. 176/80").

Den 6. februar ble det tilføyet et nytt tredje ledd til forskriftenes § 5. Endringen innebærer stopp i fisket for småtrålerne i de perioder og i de områder det er innført stopp i fisket med konvensjonelle redskaper. ("Melding fra Fiskeri-direktøren J. 27/81").

Den 6. februar (senere bekreftet ved brev av 9. februar) mottok Fiskeridirektøren en henvendelse fra Norske Trållerrederi-ers Forening om at trålerne fangster inneholdt store mengder hyse, slik at kvotene av hyse ville bli oppfisket før torskekvotene. Foreningen fremmet to alternative forslag:

- "1. Hysekvantumet til trålerne økes fra 29.200 tonn til 35.000 tonn.
2. Torske- og hysekvotene til trålerne gis som felleskvote."

Saken ble forelagt Havforskningsinstituttet, som i brev av 13. februar uttalte at det var like betenkelig å øke trålerne hysekvote, men at det ville være en fordel om torskekvoten ble noe redusert.

På denne bakgrunn fremmet Fiskeridirektøren følgende forslag til nytt annet ledd i § 6.

"Fartøy kan overskride den tildelte hysekvoten med inntil 20% mot at den tildelte torskekvoten reduseres med et tilsvarende antall tonn."

Fiskeridepartementet endret 19. februar forskriftene i tråd med Fiskeridirektørens forslag. Forskriftene slik de lyder etter endringene er vedlagt ("Melding fra Fiskeridirek-tøren J. 36/81").

For ordens skyld ble også formuleringen i slutten av § 6 første ledd endret fra "reduseres tilsvarende" til "redu-seres med et tilsvarende antall tonn".

Oversikt over de kvotene som ble tildelt med hjemmel i forskriftenes §§ 2 og 3 er vedlagt.

Trållerrederiforeningen foreslo også å øke bifangst-prosenten ved fiske etter sei, blåkveite og uer i forskriftenes § 7 andre ledd fra 10 til 25. Fiskeridirektørens standpunkt er at bifangstprosenten ikke skal endres.

Ved telex av 26. mars (vedlagt) mottok Fiskeridirektøren forslag til endring av reguleringen for trålerne fra "Samarbeidsnemnda for fiskeriene i Vesterålen". Et forslag med samme innhold var tidligere mottatt fra Norske Trållerrederiets Forening ved brev av 13. mars.

Med bakgrunn i bestandssituasjonen finner Fiskeridirektøren ikke grunnlag for å tilrå en generell adgang til å overskride torskekvoten mot reduksjon av hysekvoten. En vil likevel legge saken fram for utvalget.

Angående reguleringen av hysefisket viser en til Havforskningsinstituttets brev av 6. mars (vedlagt). I forhold til rammen for det norske fisket av hyse som ble lagt fram for Reguleringsutvalget på møtet den 1. desember 1980 (sak 29/80, punkt 1.2), representerer instituttets brev en økning med 10.000 tonn. I denne forbindelse vil en gjøre oppmerksom på at adgangen til overfiske av hysekvoten etter forskriftenes § 6 andre ledd kan innebære en slik økning i trålernes hysekvote.

Fiskeridirektøren går ut fra at en eventuell endring av reguleringsopplegget som følge av de endrede forutsetningene bør utstå til det foreligger flere fangsttall for 1980."

Reinholdtsen viste til forrige møte og sin protokollasjon da. Det var lite positivt i innstillingen som nå var lagt fram fra Fiskeridirektøren sett på bakgrunn av den diskusjon som var i siste møte om felleskvoter. Det var vanlig med fiske etter hyse fra midten av mars og ut april. I år har en fått hyse fra januar, noe som ikke har skjedd tidligere. Det var mange ferskfisktrålere som ikke klarte å holde balansen mellom torsk og hyse og som kom i den situasjon at de enten måtte stoppe fisket eller gå i Nordsjøen for å drive der. Det var likevel flere som ikke gikk i Nordsjøen og således ikke fikk nytte av regelen om øket torskekvantum mot tilsvarende reduksjon i hysekvantum dersom de unnlot å fiske torsk og hyse nord for 64°N i tidsrommet 1. februar - 15. mars. Endel av trålerne vil måtte gå i bøye før påske og kan da risikere at de ikke får tatt hysekvoten. Etter hans mening var selve reguleringopplegget for stivbent. Han viste til endringene i reglene som gav overføringsadgang og mente at disse kom for sent. Ellers mente han at det uttrykte reguleringsbehov på 35.000 tonn for de passive redskaper nå i realiteten var senket til 20.000 tonn. I relasjon til dette ville en oppmykning av reglene for trålerne absolutt være på sin plass.

Rasmussen mente at en fra direktoratets side hele tiden har vært konsekvent i de foreslåtte reguleringer. Han viste ellers til telex fra Samarbeidsnemnda for Vesterålen.

Bjørklund forstod Reinholdtsen og hans problemer. Det som etter hans mening var det uheldige i denne situasjonen var at departementet hadde gått bort fra Fiskeridirektørens forslag om begrensninger av de passive redskaper og en burde kanskje på denne bakgrunn på nytt vurdere det spørsmål som Reinholdtsen reiste.

Krog spurte om det egentlig var behov for å regulere det norske hysefisket sett på bakgrunn av at det faktiske kvotegrunnelaget var 90.000 tonn og at det i fjor ble tatt 68.000 tonn.

Rasmussen opplyste tallet 90.000 tonn var framkommet etter at hysereguleringen sist var diskutert i Reguleringsutvalget.

Reinholdtsen framholdt at torskekvantumet er det primære og dette danner grunnlaget for hvor mye hyse en kan fiske. En må være noe fleksibel ellers kan en risikere at det blir stående igjen en ubrukt rest av kvotene.

Hans oppfatning var at en i perioder blir gitt adgang til å overfiske torskekvantumet men at det ved årsskiftet skal klaffe innenfor en margin av for eksempel 5%.

Rasmussen mente en burde se på hele problemkomplekset, og eventuelt ta opp igjen diskusjon på neste møte.

VEKT I
MILL. TONN

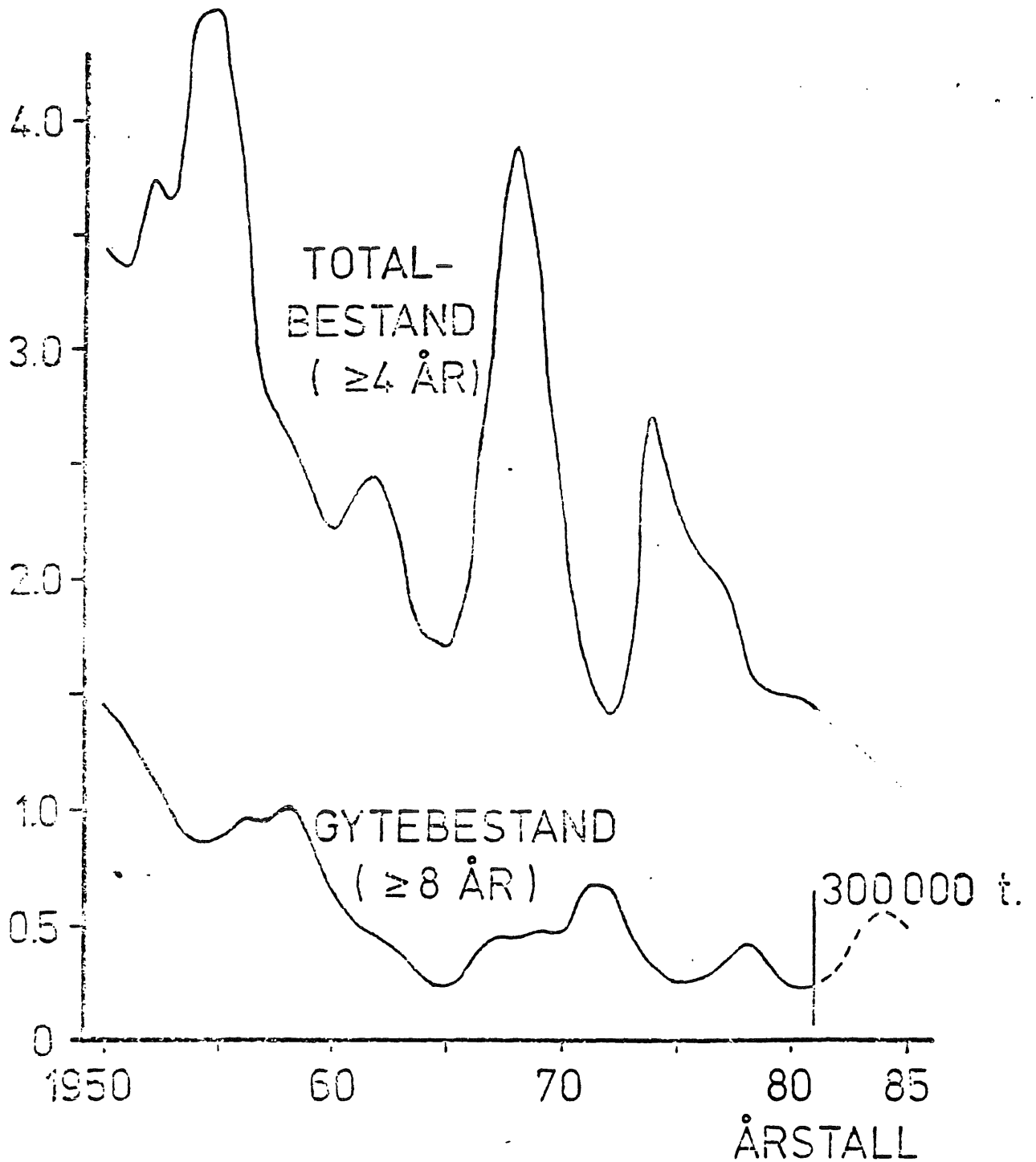


Fig. 1. Norsk-arktisk torsk. Utviklinga av totalbestanden (4 år og eldre) og gytebestanden (8 år og eldre) frå 1950 til 1980. Stipla linje viser utviklinga av gytebestanden fram til 1985 med ein årleg fangstkvote på 300 tusen tonn.

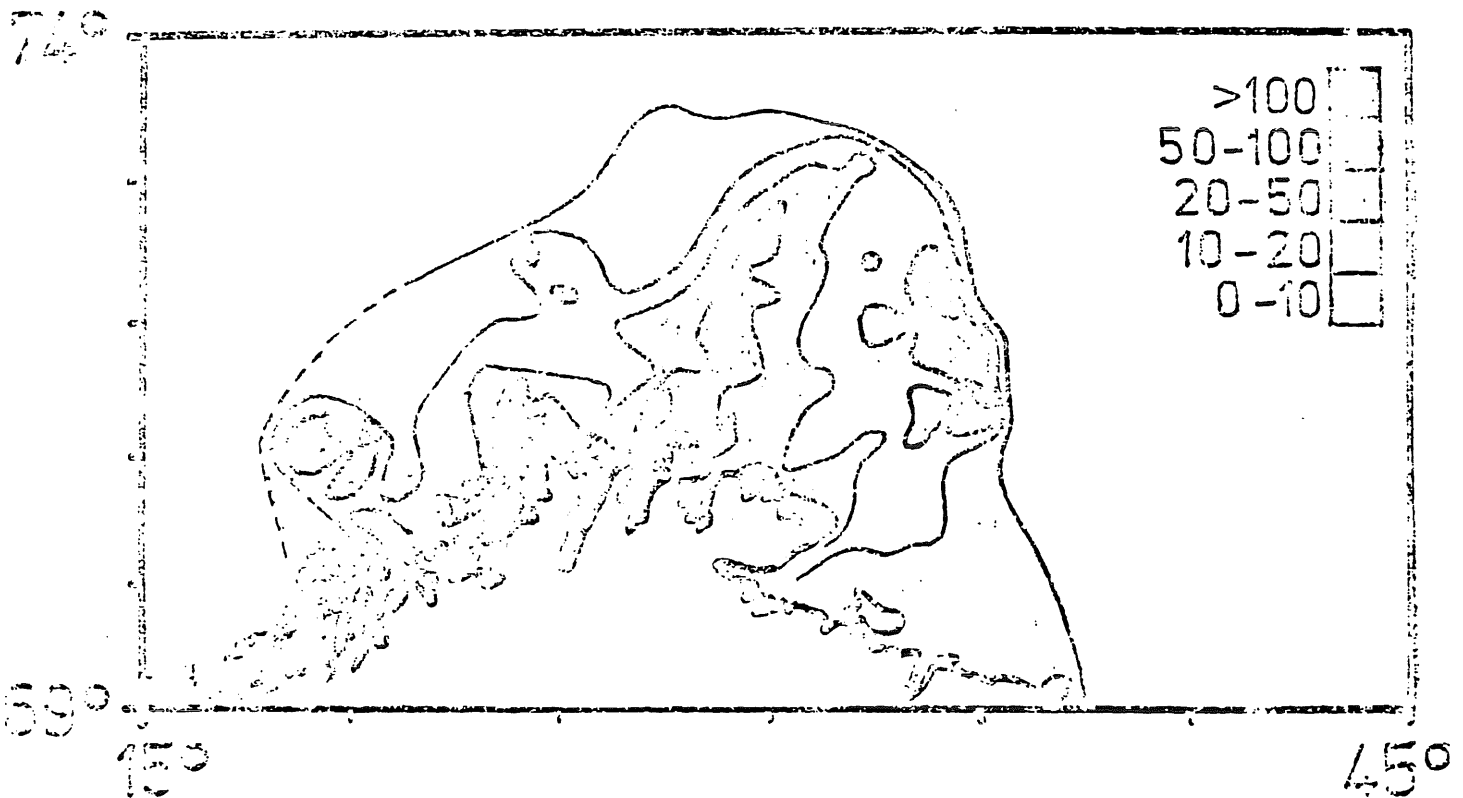
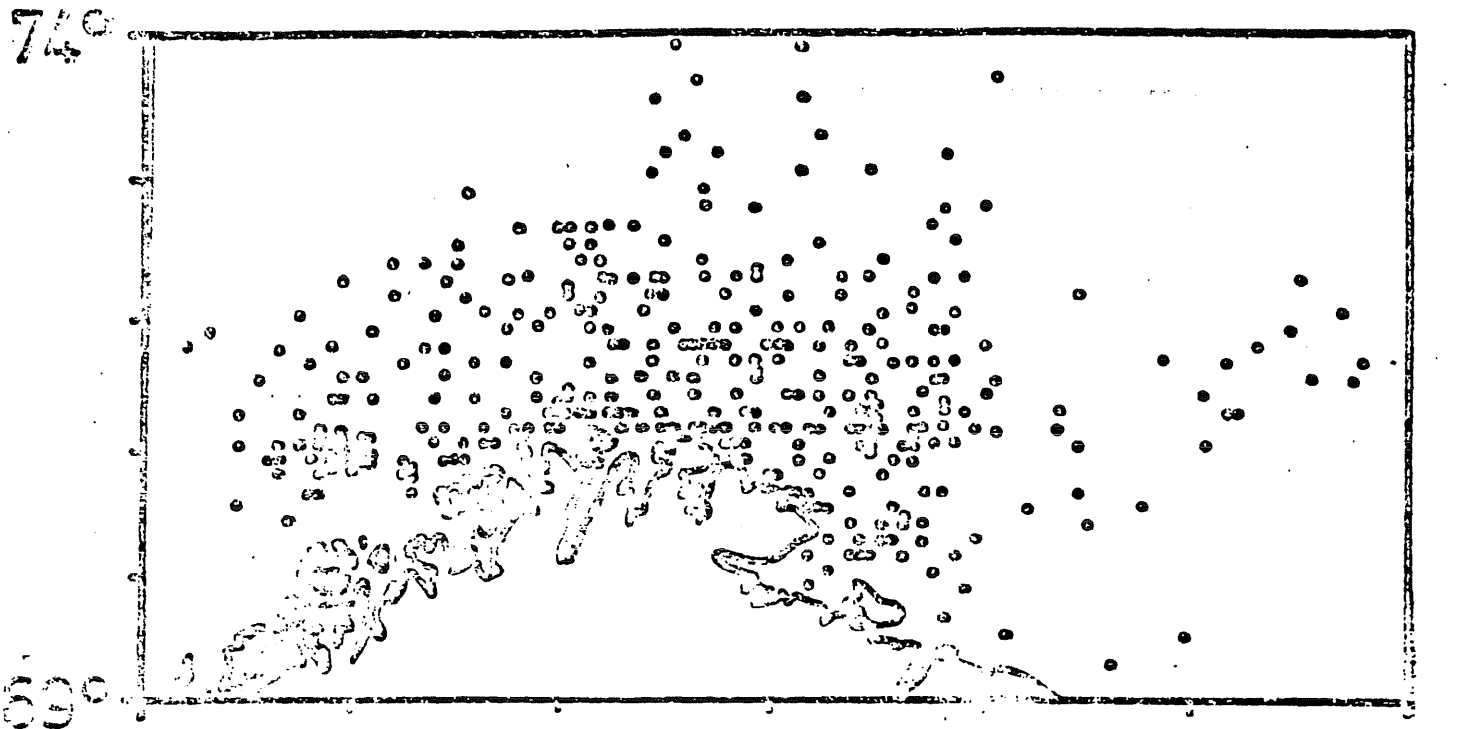


Fig. 2. Resultat av ungfisktokt i Barentshavet i januar - februar 1981. Oppe: Fordeling av trålstasjoner. Nede: Fordeling av fisk (relative verdier).

ANTALL FISK I MILLIONER

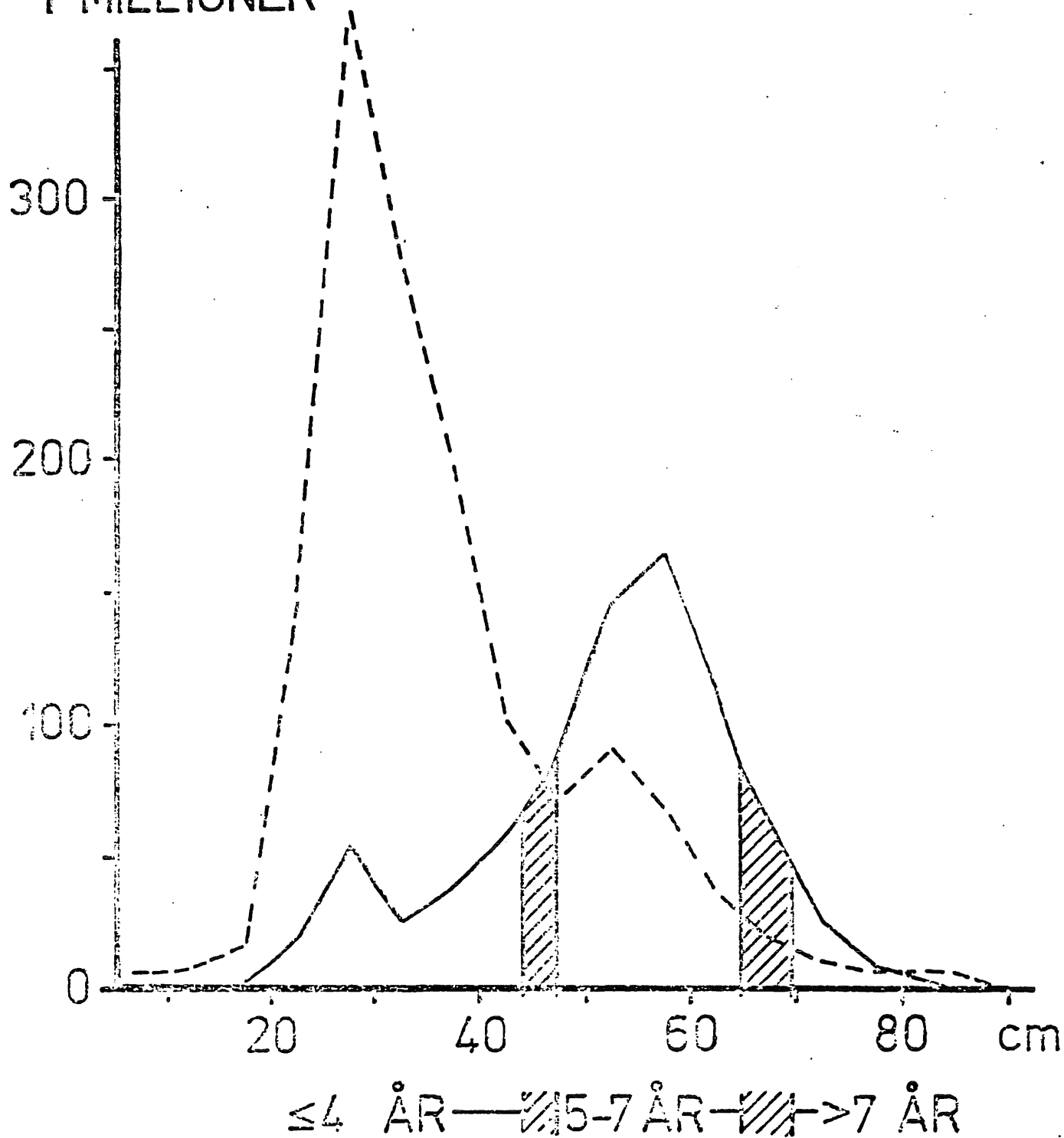


Fig. 3. Lengdefordelingar av torsk. Heil linje: Resultat frå ungfisk-tokt vinteren 1981. Stipla linje: Resultat frå ungfisk-tokt vinteren 1978.

ANTALL FISK
I MILLIONER

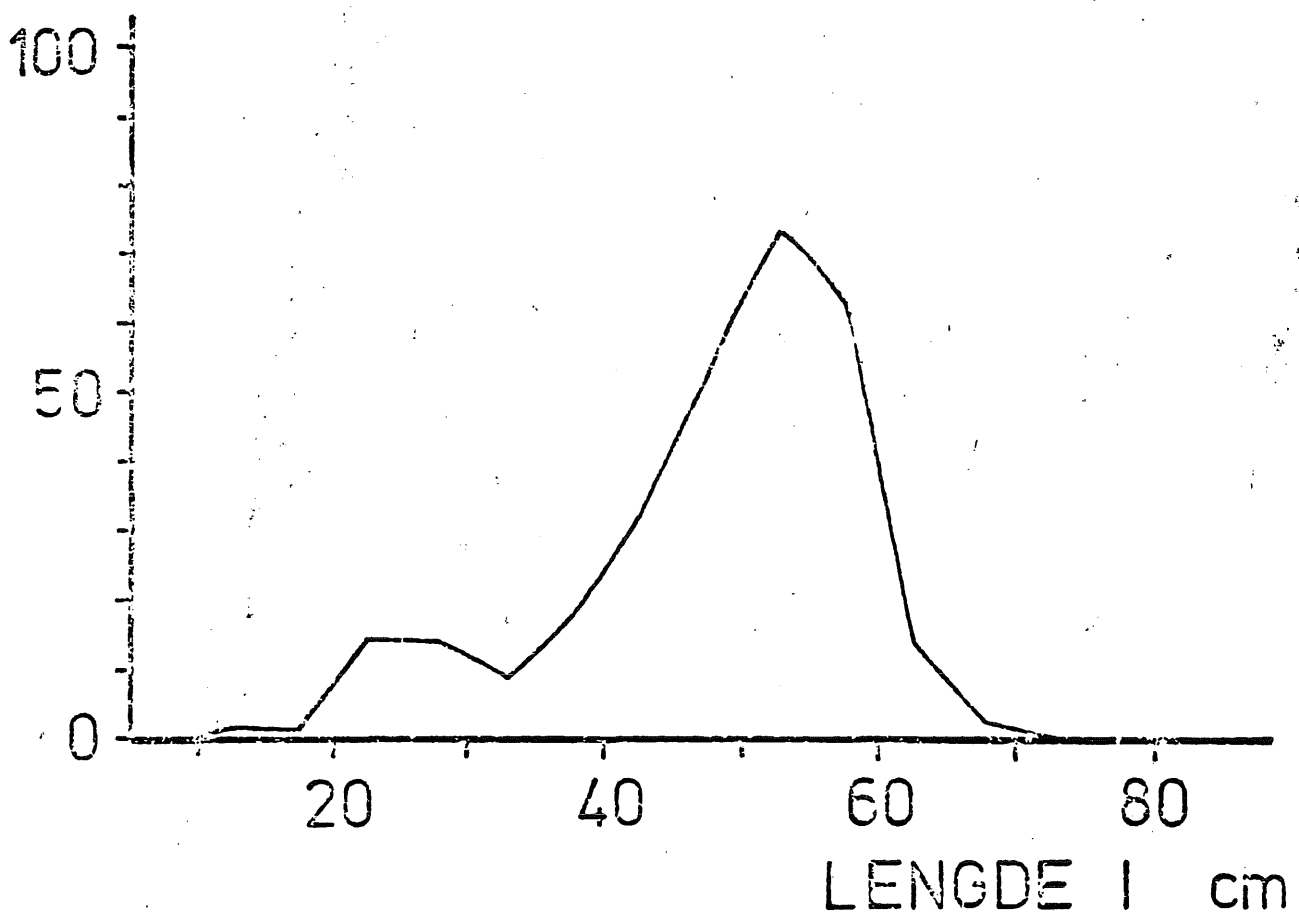


Fig. 4. Lengdefordeling av hyse. Resultat frå ungfisk-tokt vinteren 1981.

Sak 3/81 REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND OG I BARENTSHAVET
I 1981.

Rasmussen viste til de forberedende saksdokumenter der det var gitt
følgende redegjørelse:

"I samsvar med tilrådingen fra Reguleringsutvalget på møtet 15. desember
1980 (sak 33/80) ble det 10. februar arrangert et møte mellom Fiskeri-
direktoratet og Norges Fiskarlag.

På grunn av at det ikke ble åpnet for gjensidig fiske med EF før i
slutten av januar, kunne møtet om regulering av rekefisket ikke
holdes tidligere.

a) Rekefisket ved Øst- og Vest-Grønland.

Fiskeridirektørens forslag til reguleringsordning ved teleks av 19.2.81
er vedlagt.

Fiskeridepartementet fastsatte 23.2.81 reguleringsforskrifter, og disse
er vedlagt ("Melding fra Fiskeridirektøren" J. 39/81). Velferdsstasjonen
i Færingehavn ble ved teleks av 6.3.81 bedt om å gjøre kvotene kjent for
fartøyene på feltet. Etter at lisensieringsavtalen med EF var klar ble
fartøyene ved brev av 25.3.81 underrettet om kvoten og orientert om
vilkårene for fisket. Gjenpart av brevet av 25.3.1981 med de aktuelle
vedleggene er vedlagt.

Det er utdelt kvote til 24 fartøy og kvotenes størrelse varierer etter
fartøyenes lastekapasitet med fra 32 til 52 tonn ved Vest-Grønland og
fra 96 til 158 tonn ved Øst-Grønland."

Leidulv Grønnevet pekte på at det var utdelt kvoter til 24 fartøy, men mente
det var lite trolig at alle kom til å delta. Slik det så ut var det sannsynlig-
vis 3 fartøy som ikke kom til å gå til Grønland. Han uttalte at det var svært
viktig å sørge for at hele kvoten blir tatt, og et middel til dette var å
sette en skjæringsdato for både Vest- og Øst-Grønland. Han foreslo at
skjæringsdatoen ble satt til 15. mai for innseiling enten for Vest- eller
Øst-Grønland. De øvrige skjæringsdatoer kunne beholdes.

Krog mente det var en fornuftig løsning som var skissert av Grønnevet.

Mietle gjorde oppmerksom på at rederne nå var gjort kjent med adgangen til å bytte kvoter og at det kunne være uheldig med endringer når det nå er rettet forespørsler til rederne om dette.

Rasmussen var enig med Mietle i dette og fant det vanskelig å foreslå noen endringer nå.

b) Rekefisket i Barentshavet.

Utvalget tok orienteringen om reguleringen av av rekefisket i Barentshavet til etterretning.

Sak 4/81 REGULERING AV RINGNOTFISKET I 1981.

Rasmussen viste innledningsvis til de forberedende saksdokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"Selv etter den reduksjon ringnotflåten har gjennomgått de siste par år, er de tilgjengelige kvoter av lodde, makrell, brisling og sild så pass begrenset at regulering ved fartøykvoter eller turkvoter vil være nødvendig av fordelingsmessige grunner.

I tillegg til fordelingshensynet som søkes ivaretatt ved fartøykvoter og turkvoter, kan det være behov for å spre flåten for å oppnå en ytterligere fordelings-effekt, og dessuten for å få redusert de totale kostnader til ringnotflåten. Behovet for ytterligere fordelings-effekt kan være begrunnet i hensynet til redere som har begrensede valgmuligheter, som f.eks. de nord-norske ringnotbåtene som bare fisker vinterlodde og sommerlodde, og ikke deltar i Nordsjøen. Om dette problemet uttaler utvalget nedsatt i november 1980 av Norges Fiskarlag bl.a.:

"Ringnotfiskeriene har i 70-årene utviklet seg på den måte at de "typiske" nord-norske båtene har konsentrert sitt fiske om lodde, mens den "typiske" vestlandsbåt har konsentrert fisket om vinterlodde/havbrisling/makrell/nordsjøsil. I økende grad har disse fartøyene deltatt i sommerloddefisket etter hvert som mulighetene i Nordsjøen har avtatt. Så lenge lodderessursene var tilstrekkelige til fritt fiske, medførte denne forskjell i driftsmønsteret ingen spesielle ulikheter i fartøyenes inntektsmuligheter. I tiden fra og med 1978 er imidlertid situasjonen endret. Både for 1978, 1979 og 1980 var loddekvotene vesentlig mindre enn tidligere. Fiskemulighetene for brisling, vestlig makrell og nordsjømakrell har også vært svakere for disse årene enn tidligere. Disse fiskeriene har reguleringsmessig vært sett på som et supplement til deltagelse i loddefisket. Det har i løpet av de tre årene ved flere anledninger vært påpekt at en slik regulering innebærer en forfordeling av de båtene som både kan delta i Nordsjøen og i loddefisket."

I denne forbindelse har utvalget prøvd å se de ulike sesonger i sammenheng og har drøftet bl.a. avkortning

1. i vinterloddekvoten for fartøy som driver brisling-
/vestlig makrellfiske.
2. i sommerloddekvoten for fartøy som driver Nordsjø-
makrell-fiske.
3. i Nordsjømakrellfisket for fartøy som driver
kolmulefiske ved Færøyane.

Under punkt 1 har utvalget vurdert alternative avkortninger uten klare anbefalinger. På den annen side er det anbefalt at fartøyer som deltar i makrellfiske i Nordsjøen ikke skal kunne delta i sommerlodde, inklusive Jan Mayen (punkt 2) og endelig at kolmulefartøyene som deltar i Færøysonen ikke skal kunne delta både i makrellfiske i Nordsjøen og i sommerloddefisket. I praksis vil det føre til at man velger sommerlodden. (Punkt 3).

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil en måte å spre flåten på være å skape et valg mellom deltaking i ulike fiskerier. I praksis har denne metoden vist seg vanskelig å gjennomføre fordi rederen tidlig i året vanskelig kan anslå verdien av de ulike alternativer. Hvis man f.eks. idag skulle velge mellom adgangen til å delta i makrellfiske i Nordsjøen og i sommerloddefisket i Barentshavet, må myndighetene nesten garantere størrelsen på fartøykvoten i Barentshavet og størrelsen og antallet på turkvoten som kan tas av Nordsjømakrell. Av Nordsjømakrellen kjenner en rett nok totalfangsten (ca.11.200 tonn) men ikke deltakelsen. En måte å redusere usikkerheten vedrørende deltaking i makrellfisket på, ville være at myndighetene fastsatte deltakingen til f.eks. 20 fartøyer. Dersom flere enn 20 fartøyer ville foretrekke makrell framfor sommerlodde, måtte man velge ut fartøyene ved loddtrekning. Imidlertid vil det være problematisk for myndighetene å fastlegge det antall makrell-båter som gir en rimelig økonomisk balanse mellom makrell og sommerlodde.

Trass i det problem som er nevnt er Fiskeridirektøren ikke imot en reguleringsform som antydnet overfor og som gir valgmulighet mellom deltakelse i makrellfiske og sommerlodde og dermed bidrar til en spredning av flåten. Imidlertid synes tidligere erfaringer å vise at rederne nødvendigvis fraskriver seg muligheten til å delta i flest mulig fiskerier, dvs. at de synes å foretrekke to mindre kvoter istedet for en større. Fiskeridirektøren finner det derfor noe vanskelig å foreslå en slik regulering uten at spørsmålet først har vært drøftet nærmere i Reguleringsutvalget.

Ordningen vil kunne by på visse juridiske problemer når det gjelder utvelgelse/utelukkelse av fartøy.

En helt annen sak er hvordan en skal ta fordelingsmessige hensyn til fartøy som i realiteten ikke står i noen valgsituasjon m.h.t. hvilke fiskerier de skal delta i. Fiskeridirektøren vil anta at såvel i Barentshavet som i Nordsjøen drives det ringnotfiske av et mindre antall fartøyer som i praksis ikke står overfor noe valg om å spre sin virksomhet. Det gjelder særlig nord-norske fartøyer som driver fiske i Barentshavet. For denne gruppen vil Fiskeridirektøren antyde at det bør fastsettes et prosentvis tillegg i sommerloddekvoten, antydningssvis 20%. En antar at ca. 20-30 fartøyer vil tilhøre denne kategori av fartøyer som ikke deltar i makrell, sild, industrifisk, kolmule, havbrisling og vestlig makrell og dessuten som ikke fisker reker eller sei eller deltar i selfangst/hvalfangst.

Det kunne også overveies å gi et tillegg til makrell- og/eller sildekvoten til fartøyer som ved siden av vinterloddefisket kun driver ringnotfiske i Nordsjøen. Såvidt Fiskeridirektøren har kunnet bringe på det rene er det svært få fartøyer som har et slikt driftsmønster, og en har derfor ikke funnet tilstrekkelig grunnlag for å foreslå et særskilt tillegg for disse.

Færøyane har i 1981 fått 1.000 tonn makrell i norsk sone sør for 62^on.br. Det var en forutsetning under forhandlingene at deltakelse i kolmulefisket i færøysk sone bør utelukke fra deltakelse i makrellfisket sør for 62^on.br. Fiskeridirektøren vil prinsipielt foreslå at Reguleringsutvalget tilrår en slik utelukkelse. Et alternativ til forbud mot deltakelse i makrellfisket kan være trekk i kvote i makrellfisket.

Regulering av fisket etter makrell.

1. Nordsjøen og Skagerrak.

1.1. Åpning og regulering av fisket.

I kvoteavtalen for 1981 mellom Norge og EF er TAC for makrell i Nordsjøen og Skagerrak (ICES statistikkområde IV og IIIa) fastsatt til 40.000 tonn. Norges andel av totalkvoten er på 27.300 tonn. Av dette kvantum har Norge tildelt Færøyane 1.000 tonn og Sverige 125 tonn som bifangst. Videre vil det måtte avsettes ca. 15.000 tonn til kystfisket. Disponibelt kvantum makrell for ringnotflåten i Nordsjøen og Skagerrak blir etter dette ca. 11.200 tonn. I henhold til kvoteavtalen med EF kan 6.000 tonn tas i EF-farvann. Tidligere kunne hele ringnotkvantumet fiskes i EF-sonen.

Makrellfisket ble i fjor regulert ved turkvoter på 100 tonn til konsumformål. Åpningsdatoen var 21. juli. Fisket ble avviklet ved en tårnordning administrert av Norges Makrellag med sikte på å tilpasse fangstmengden til mottakskapasiteten.

Fiskeridirektøren vil foreslå at årets makrellfiske reguleres etter samme opplegg som fjorårets. Det felles salgsstyret for havfanget makrellfisk gikk i møte med direktoratet 23.3.d.å. inn for en kvote pr. tur på 100 tonn dersom en velger en turkvoteordning. Det ble opplyst at en regnet med å kunne administrere en tårnordning på inntil 60 fartøy. Det felles salgsstyret

foreslo videre at fisket åpnes ultimo juli under forutsetning av at de påmeldte fartøy kan delta. Fiskeridirektøren vil på ovennevnte bakgrunn foreslå at turkvoten settes til 100 tonn og at åpningsdatoen for fisket fastsettes til 30. juli.

Deltakelse i loddefisket ved Jan Mayen utelukket i fjor ikke senere deltakelse i makrellfisket. Derimot ble fartøy som hadde påbegynt loddefisket i Barentshavet avskåret fra å delta i makrellfisket. Fiskeridirektøren er innstilt på å tilrå disse regler gjort gjeldende også for årets makrellfiske.

Når det gjelder spørsmålet om utelukkelse fra makrellfisket av fartøy som har deltatt i kolmulefisket, vises til den generelle del ovenfor.

2. Nord for 62°n.br.

2.1. Åpning og regulering av fisket.

Forutsatt at det ikke skjer en opptrapping av det utenlandske fisket i området har Norge overfor EF i 1981 forpliktet seg til ikke å fiske et større makrellkvantum nord for 62°n.br. enn 10.000 tonn. Norge og Færøyane har for 1981 inngått avtale om et gjensidig prøvefiske i hverandres soner nord for 62°n.br. på 1.000 tonn. For ringnotflåten står det etter dette tilbake 10.000 tonn nord for 62°n.br.

Fisket nord for 62°n.br. ble i fjor fra først av omfattet av samme regulering som fisket i Nordsjøen og Skagerrak. Senere ble turkvoten øket til 200 tonn hvorav minst 100 tonn til konsum.

På bakgrunn av tilgjengeligheten fremsatte det felles salgsstyret for havfanget makrell på ovennevnte møte forslag om i år å fremskynde åpningen av fisket til 13. juli. Videre ble samme fangstbegrensning pr. tur som i fjor foreslått forutsatt at fisket blir regulert ved en turkvoteordning. Under henvisning til ovenstående

foreslår Fiskeridirektøren at flåtens fangstkvantum begrenses ved en turkvoteordning på 200 tonn hvorav minst 100 til konsum og at åpningsdatoen fastsettes til 13. juli. Fiskeridirektøren antar at det i første omgang ikke vil være behov for en tårnordning nord for 62° n.br. men at utviklingen i fisket senere eventuelt kan nødvendiggjøre en slik regulering.

Når det spesielt gjelder prøvefisket i færøysk sone på 1.000 tonn vil det av kontrollhensyn være betenkelig å slippe hele flåten til på dette beskjedne kvantum. Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn antyde at et begrenset antall fartøy får delta i dette fisket og at utvelgelse av disse om nødvendig skjer ved loddtrekning blandt de fartøy som har søkt om fisketillatelse for makrell i færøysk sone.

3. Krav til utstyr for levering til konsumkvalitet.

På møtet 23.3.d.å. med direktoratet tok det felles salgsstyret for havfanget makrell opp spørsmålet om kvaliteten på CSW-ført makrell. Det ble hevdet at den prosentvise andel av lasten som ble vraket til konsum i fjor var langt høyere ved CSW- enn RSW-kjøling og at de førstnevnte fartøy på denne bakgrunn burde utelukkes fra årets fiske.

Direktoratets avdeling for kvalitetskontrollers erfaring viser at det for det meste er RSW-kjølte lasterom som blir stoppet for konsum og at kvaliteten på is/vannkjølt makrell under gunstige forhold tildels har vært god. Fiskeridirektøren finner på denne bakgrunn ikke å ville tilrå endring i gjeldende forskrifter for oppbevaring av makrell til konsum ombord i snurpenotfartøyer.

Lodde ved Jan Mayen.

Det foreløpige kvoteanslag for norske fiskere er 79.800 tonn lodde ved Jan Mayen. Kvoten vil ventelig bli endelig fastsatt ved det neste møte i Den norsk-islandske fiskerikommissjon 19.mai d.å. Hvis dette kvoteanslag blir det endelige, vil kvoten kunne rekke til en tur til alle loddefartøyerne som er interessert. Det vil antakelig gjenstå ca. 10.000 tonn når alle har fått en

- / -

Fiskeridirektøren vil foreslå at en slik restkvote fordeles ved at interesserte fartøy kan ta tur nr. 2 til Jan Mayen mot å få et trekk på fartøykvoten i Barentshavet som tilsvarer 75% av antall hl på den andre turen. Dermed vil en være sikret at restkvoten blir tatt. Loddtrekning taes i bruk for å plukke ut fartøyene som kan ta tur nr. 2.

Åpningsdato foreslås fastsatt til 10.8. kl. 00.00.

Sommerloddefisket i Barentshavet.

Disponibel kvote for Norge etter avtale med Sovjet er 420 000 tonn. Færøyane kan disponere opptil 10 000 tonn av denne kvoten. Norske fiskere disponerer dermed 410 000 tonn. Dette er 16.000 tonn mindre enn kvoten ved sommer/høstfisket i 1980.

Fiskeridirektøren foreslår at det i 1981 brukes samme fordelingsnøkkel som ble brukt ved sommerloddefisket 1978-80:

Basiskvote = 1000 hl + 30% av tillatt lastekap. fra 0- 8000 hl.
 + 15% av tillatt lastekap. fra 8000-12 000 hl.
 + 5% av tillatt lastekap. over 12 000 hl.

Tabellen under viser regneeksempler på fartøykvoter med og uten det foreslåtte kvotetillegg på 20% (for fartøy som kun deltar i loddefisket). Forutsetter en deltakelse på ialt 170 ringnotfartøy, herav 30 med ca. 20% tillegg.

<u>Fartøystørrelse</u>	<u>Kun lodde (faktor 10,4)</u>	<u>Andre (faktor 8,7)</u>
2000 hl	16.640 hl	13.920 hl
4000 hl	22.880 hl	19.140 hl
6000 hl	29.120 hl	24.360 hl
8000 hl	35.360 hl	29.580 hl
10.000 hl	38.480 hl	32.190 hl
12.000 hl	41.600 hl	34.800 hl.

Åpningsdato foreslås satt til 17.8. kl. 00.00.

Siste startdato: 18.9. kl. 00.

Fartøyene bør kunne laste over konsesjonskapasitet på siste tur, Tilsvarende ordning gjaldt i vinterloddefisket i år."

Rasmussen viste til at det var 3 prinsipielle spørsmål som måtte drøftes under denne saken.

Det var først om de fartøyene som deltar i kolmulefiske ved Færøyane bør kunne delta i makrellfisket i Nordsjøen. Videre om det bør gis et tillegg i kvoten for de fartøy som ikke deltar i andre fiskerier enn loddefisket. Endelig var det spørsmålet om åpningsdato for de ulike fiskerier som var omhandlet i saks-papirene.

Krog spurte om det var fastsatt dato for nytt møte i Reguleringsutvalget. Bakgrunnen for spørsmålet var at det senere kunne tas opp til vurdering hvorledes en skulle få til en flåtedeling mellom makrell/sild og sommerlodde. Det kunne etter hans mening være fornuftig å få i stand en prøveregistrering av fartøyene for å få en oversikt over hvor mange som var interessert i å delta under det ene eller det andre alternativet.

Rasmussen opplyste at dette var avhengig av når forskerne kunne framlegge sine anbefalinger for bl.a. atlanto-skandisk sild.

Nakken opplyste at arbeidsgruppen i ICES skal avholde møte ~~12.~~ ^{14.} mai og at resultatet fra dette møtet vil kunne foreligge ca. 10. mai.

Rasmussen mente en da burde ta sikte på å avholde neste møte i Reguleringsutvalget 26. mars.

Krog spurte om det var noe nytt angående Nordsjø-sildefisket til EF og om det var muligheter for å få i stand en avtale mellom EF og Norge for dette fisket.

Foss opplyste at EF-kommisjonen har tatt skritt til å få i stand et møte med Norge 15. mai for senere å få i stand forhandlinger.

I tilslutning til dette spurte Krog om det var noe som tydet på en endret holdning til dette spørsmålet fra EF's side og om det ville bli et norsk fiske etter sild i norsk økonomisk sone i Nordsjøen selv om det ikke kom i stand avtale og dersom EF vedtok å fiske sild i sin sone. Etter hans mening ville avgjørelsen av disse spørsmål være et element i det hele og ha betydning for det reguleringsopplegget som skulle drøftes for ringnotflåtens vedkommende.

Foss mente at spørsmålet om et fiske i norsk økonomisk sone også var et spørsmål om tilgjengeligheten av sild i området.

Østvedt var av den oppfatning at det var vanskelig å si noe om tilgjengeligheten av sild i norsk økonomisk sone. Den silden en finner nær kysten er også definert som Nordsjø-sild. Det var trolig muligheter for å finne sild i grenseområdet til Skagerrak og vest til Rogaland samt på Vikingbanken.

Birkeland mente som Østvedt at det kunne finnes sild på Vikingbanken og nord for Store Fiskebank.

Majala gav uttrykk for at det var et interessant dokument som var framlagt for utvalget. Det var en fordel om en fikk færre fartøy til å delta i makrell- og sildefisket sett hen til de små kvoter i disse fiskerier. Han mente de foreslåtte åpningsdatoer passet relativt bra og hadde heller ingen innvendinger mot den foreslåtte fordelingsnøkkel for sommerloddefisket. Når det gjaldt påplussing av kvotene for de fartøy som kun driver loddefiske var han av den oppfatning at dette var en god tanke, men at det kanskje burde gjøres forsøksvis i år. Størrelsen av dette tillegget burde en komme tilbake til og ta endelig standpunkt til på møte i mai. Da ville en, ved å etablere en prøve-registrering for fartøy som vil drive i Nordsjøen, ha bedre oversikt over hvor mange fartøy som kunne være aktuelle for loddefisket og dermed også bedre

vurdere størrelsen av tillegget for de aktuelle loddefartøy.

For så vidt gjaldt trekket i fartøykvoten i sommerloddefisket for de fartøy som gikk sin andre tur på Jan Mayen mente han at 75% trekk var vel mye og kunne tenke seg dette redusert til 50-60%.

Rasmussen viste til at det under møtet var framlagt tre brev fra Fiskebåtredernes Forbund. Ett av disse omhandlet muligheten av å få øket kvantumet for det gjensidige prøvefisket etter makrell fra 1.000 til 4.000 tonn. Han mente det ville være taktisk uklokt å ta dette spørsmålet opp med Færøyane nå.

Krog var enig med Rasmussen i hans betraktninger om dette og mente en eventuelt kunne ta det opp senere i sommer om nødvendig.

Birkeland sa han hadde lite å tilføye til det som framkom i saksdokumentene. Det han ville komme tilbake til var de kvanta som var foreslått fisket av norske ringnotfartøy. En burde likevel være klar over at det norske fisket av kolmule i EF-sonen hadde utviklet seg svært bra men at det var mange norske fartøy, ca. 70, som ikke kunne drive dette fisket og som ligger still store deler av året. Disse burde kanskje gis en viss preferanse i makrell- og sildefisket. Mange av disse fartøyene var også for små til å delta i sommerloddefisket.

Rasmussen spurte om det var enighet om at de fartøy som deltok i kolmulefisket ved Færøyane skulle utelukkes fra makrellfisket sør for 62^on.br.

Krog mente at disse fartøyene i større grad enn tidligere synes å være innstilt på en utelukkelse fra makrellfisket sør for Stad. Han viste ellers til det han tidligere hadde sagt om en prøveregistrering av fartøy som kun vil delta i Nordsjøen og gav også uttrykk for at spørsmålet om et eventuelt fiske av Nordsjøsilde skapte uklarhet i hele bildet.

Østvedt opplyste at Otto Hansen ved ambassaden i Bryssel hadde fortalt ham at EF hadde vedtatt å fiske et kvantum på 40.000 tonn Nordsjøsild i 1981. Etter opplysninger fra engelsk hold skal dette kvantumet allerede være oppfisket slik at det hele egentlig kun var en legalisering av det kvantum som var tatt.

Raasok mente en kjente lite til tilgjengeligheten av sild i Nordsjøen og spurte om en kunne betrakte et eventuelt norsk fiske som prøvefiske. Da kunne en la de fartøy som ønsket det få prøve å lete etter sild. En kunne på denne måte også holde et eventuelt slikt fiske utenfor den reguleringen det ellers var lagt opp til.

Holm pekte på at dersom det skal foretas en deling av ringnotflåten på makrell/sild og lodde må fartøyene gis en reell valgmulighet. En må derfor vurdere å fastsette et fast antall fartøy som kan delta i makrell/sildefisket, eksempelvis 20.

Foss var enig med Holm i dette at det må foretas en kvantifisering pr. fartøy for at det skal gis en reell valgmulighet. Det var klart behov for flåten å få vite hva et eventuelt valg innebar. En hadde imidlertid i sakspapirene pekt på at det var juridiske problemer med å plukke ut de fartøyene som skulle kunne delta i Nordsjøen og Skagerrak.

Når det så gjaldt et eventuelt fiske etter sild i Nordsjøen var han av samme oppfatning som Raasok, - at det hele var nokså usikkert og burde holdes utenfor det reguleringsopplegget en nå drøftet.

Holm spurte om brutto fangstverdi for de ulike alternativene for fartøyene, eksempelvis makrell/sild mot sommerlodde kunne brukes som et utgangspunkt for vurderingene.

Krog mente at brutto fangstverdi kan være en rettesnor når en drøfter dette spørsmålet. En måtte likevel være klar over de mange usikkerhetsmomenter som var til stede ved en slik vurdering. For det første måtte en vite

kvoten av sild i Skagerrak og dessuten prisen på sild. Det aller meste av silden som ble tatt i Skagerrak av ringnotflåten ble levert i Danmark og på grunn av auksjonssystemet ville prisene variere svært mye. Heller ikke prisen for lodde var sikker, som kjent avhang dette bl.a. av fettprosent o.l.

En kunne kanskje forsvare en noe høyere brutto fangstverdi for loddefartøyene på grunn av høyere driftsutgifter. På den annen side var det større usikkerhet i sildefisket i Skagerrak.

Holm ønsket å presisere at loddefisket ved Jan Mayen inngikk i diskusjonen når en snakket om sommerloddefisket.

Rasmussen mente at en turkvoteordning i makrellfisket nord for 62^on.br. med 100 tonn til konsum og 100 tonn til oppmaling var betenkelig.

Majala var av den oppfatning at en burde holde på samme ordning som i fjor når det gjaldt turkvoteordningen.

Birkeland pekte på at en ikke kunne sammenligne med fjoråret da en i år har et mye mindre totalkvantum. Det burde ikke gis adgang til å la noe gå til oppmaling. En fikk etter hans mening heller da lage en dispensasjonsadgang for de enkelte tilfeller.

Rasmussen spurte om en kunne konkludere med at de fartøyene som deltar i kolmulefisket i færøysk fiskerisone i 1981 ikke skulle kunne delta i makrellfisket sør for 62^on.br. og sildefisket i Skagerrak i 1981.

Utvalget var enig i denne konklusjonen.

Videre ble det konkludert med at Fiskeridirektøren bør iverksette undersøkelser for å kartlegge interessen for deltakelse i makrellfisket i Nordsjøen og silde-

fisket i Skagerrak mot å gi avkall på sommerloddefisket i Barentshavet inklusiv Jan Mayen. En skal ved vurderingen av forholdet legge vinn på å få bruttoinntekt ekvivalent mellom deltakende fartøy i ett av de to alternativ. Det var videre enighet om at dette spørsmålet skulle tas opp igjen på neste møte.

Når det gjaldt åpningsdatoene for de ulike fiskerier var utvalget enig i Fiskeridirektøren forslag.

Videre var utvalget enig i at det etableres fartøykvoteordning for sommerloddefisket i Barentshavet og at fordlingsnøkkelen som var foreslått av Fiskeridirektøren burde nyttes.

Utvalget mente at de fartøy som gikk andre tur under loddefisket ved Jan Mayen burde få avkortet sin fartøykvote i Barentshavet med 60% av kvantumet som ble tatt på andre tur til Jan Mayen.

Når det gjaldt et tillegg for de fartøy som kun driver loddefiske var det usikkert om hvor stort dette burde vært og det var enighet om at dette spørsmålet ble utsatt til neste møte bl.a. fordi en da ville ha en bedre oversikt over hvor mange fartøy dette dreiet seg om.

Utvalget tilrådte at det ble etablert turkvoteordning for makrellfisket på 200 tonn for fisket nord for 62°n.br. Videre ble det tilrådd at det ble inntatt en dispensasjonsbestemmelse i forskriftene slik at det i det enkelte tilfellet kunne tillates oppmaling.

Når det gjaldt prøvefisket etter makrell i færøysk sone viste Rasmussen til at dette ville tilsvare en tur for 5 fartøy med en turkvote på 200 tonn. Disse fartøyene ville bli pålagt særlige oppgaver ved siden av, bl.a. med å nytte detektor for å finne eventuelle merkede makreller. Han fant det rimelig at Fiskeridirektøren kunne velge ut de fartøyene som skulle kunne drive dette prøvefisket.

Utvalget sluttet seg til dette.

Når det gjaldt spørsmål om det skal stilles særlige krav til utstyr for levering til konsumkvalitet for makrell opplyste Birkeland at kjøling med RSW anlegget etter hans mening gav det beste resultatet, men at CSW også kunne gi tilfredsstillende kvalitet på råstoffet.

Bolstad opplyste at etter erfaringer de hadde, kunne CSW gi minst like god kvalitet som RSW.

Det var enighet i utvalget at en burde legge opp til samme krav til utstyr som i fjor for de fartøy som skulle delta i makrellfisket. Dette innebar også at bestemmelsene som var gitt om CSW kjøling ble innskjerpet.



Kopi: Sekretør
Ass. dir.
Fisk. Dir. ord.

FISKEBÅTTREDERNES FORBUND

Telefon: Sentralbord (071) 22 072 - Røysegt. 15
Postboks 122 - 6001 Ålesund

OS/KH

Ålesund, 2. april 1981

Norges Fiskarlag
Postboks 519

7001 TRONDHEIM

REGULERINGER I RINGNOTFISKET 1981

Ovennevnte sak ble behandlet i styremøte 30. - 31.3.1981 som følger:

1 Makrellfisket i Nordsjøen - sommerloddefisket

Vedtak

"Styret viser til følgende vedtak fra forbundets representantskapsmøte 8. - 9. januar 1981 i sak 13, punkt 8:

"P.g.a. den sterkt begrensede makrellkvoten i Nordsjøen er det vanskelig å gjennomføre en vanlig regulering av dette fisket. Representantskapet vil peke på at en alternativ måte å avvikle fisket på er å finne en frivillig løsning der et passende antall fartøyer får ta denne makrellkvoten mot å avstå fra å delta i loddefisket. -----"

2 Sildefisket i Skagerak

Styret viser til at det for 1981 ikke er inngått avtale mellom Sverige, EF og Norge om sildefiske i Skagerak. Dette innebærer at hvert enkelt land fastsetter egne kvoter.

Vedtak

"Ringnotflåtens kvote i 1981 må ligge på nivå av minst 8.000 - 10.000 tonn. Kystflåten fisker fritt i tillegg. Med bakgrunn i Sveriges og EF's holdning til reguleringene i 1980 er styret av den oppfatning at det er uforsvarlig å starte det norske fisket på et lavere kvantum."

3 Eventuell åpning av sildefisket i Nordsjøen

Vedtak

"Det bør ikke åpnes for et sildefiske i Nordsjøen før ICES anbefaler at fisket gjenopptas.

Dersom EF ensidig åpner for et fiske i 1981, må det også åpnes for et kvantum i norsk sone for norske fiskere på nivå av 20 - 25% av EF's fiske."

4 Kobling av makrell nord for 62°N og vestlig makrellVedtak

"Det bør åpnes adgang til dersom det viser seg nødvendig å overføre deler av kvoten av vestlig makrell til fiske nord for 62°N. Saken bør snarest klareres med EF, slik at en overførsel kan gjennomføres på kort varsel dersom forholdene nord for 62°N gjør det mulig å fiske mer enn 10.000 tonn."

5 Vurdering av sommerloddekvoten 1981Vedtak

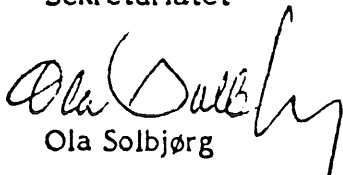
"Vinterkvoten 1982 synes foreløpig å bli så lav at styret vil anbefale at eventuelt tillegg til sommerloddekvoten bør overføres til vinteren 1982. Styret forutsetter å komme tilbake til spørsmålet når nærmere kvote- og bestandsopplysninger foreligger."

Norges Fiskarlag bes behandle og forelegge saken til Reguleringsutvalgets møte 7.4.1981.

Vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNES FORBUND

Sekretariatet


Ola Solbjørg

Kopi:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185

5001 BERGEN

Generalsekretær
Elev. H. Hennavet
privat (071) 31 215

Avdelingsjef
Ola Solbjørg
privat (071) 41 975



Kopi: Direktør
Ansvar
Fiskeridirekt.

FISKEBÅTREDERNE FORBUND

Telefon: Sentralbord (071) 22 072 - Røysegt. 15
Postboks 122 - 6001 Ålesund

OS/KH

Ålesund, 2. april 1981

Norges Fiskarlag
Postboks 519

7001 TRONDHEIM

KOLMULEFISKE I NORDSJØEN SYD FOR 62°N

Vi viser til vårt brev av 19.1.1981, side 4, punkt 9.

Saken ble påny behandlet av forbundet i styremøte 30. - 31.3.1981 med følgende vedtak:

"Styret viser til følgende vedtak på forbundets representantskapsmøte 8. - 9.1.1981, sak 13, punkt 9:

"Når det gjelder kolmulefisket, vil Representantskapet anbefale at det legges tilrette for et større fiske i norsk sone. Det bør åpnes for at kolmulefartøyene får adgang til å fiske kolmule syd til 61°N i norsk sone i perioden 1.4. - 1.7. Erfaringene fra fiskeforsøk i 1980 viser at det i den aktuelle del av Norskerenna kan fiskes stor kolmule av god kvalitet. Representantskapet er innforstått med at det kan være tilstede en viss interessekonflikt mellom ulike trålergrupper i denne saken. Representantskapet vil imidlertid peke på at de overordnede mål om å utnytte våre fiskeressurser tilsier at det bør gjøres mer omfattende forsøk m.h.t. kolmule i det aktuelle området."

Styret vil understreke at det synes å foreligge saklig grunnlag for å drive kolmulefiske syd for 62°N uten fortrensel for andre grupper av fiskere. Fiskebåtrederne Forbund ber Norges Fiskarlag og Fiskeridirektøren følge opp saken, slik at kolmulebåtene gis fiskeadgang syd til 61°N allerede i inneværende sesong."

Saken bes tatt opp snarest mulig til behandling i Reguleringsutvalgets møte 7.4.1981.

Vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNE FORBUND

Sekretariatet

Ola Solbjørg

Kopi:

Fiskeridirektoratet, Postboks 185, 5001 Bergen

Sak 5/81 Regulering av fiske etter sild i Skagerrak.

Innledningsvis ble det fra Rasmussens side vist til de forberedende saksdokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"Det foreligger som kjent ikke kvoteavtale om fiske i Skagerrak for 1981. Det er rimelig at Norge skal kunne fiske de kvanta som ble presentert som norske krav under forhandlingene. Fra norsk side ble det under forhandlingene vist til at ICES for 1981 hadde tilrådd en totalkvote på 53 000 tonn for Skagerrak og Kattegat, men uten forslag til fordeling på område.

Undersøkelser viste en kraftig økning av biomassen i Skagerrak. Fra norsk side kunne en godta at en ikke fordelte totalkvoten mellom Skagerrak og Kattegat under forutsetning av at Norge fikk minimum 7 500 tonn sild i Skagerrak. Til sammenligning var den norske kvoten i 1980, 4 250 tonn av kvoten på 14.400 tonn for Skagerrak. Totalkvoten for Skagerrak og Kattegat var 50 000 tonn.

Som i 1980 må en også i år avsette et kvantum til kystfiske innenfor 4 n. mil av grunnlinjene. Det ble i 1980 avsatt 2 900 tonn i nevnte område og det ble tatt omlag 2 800 tonn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at en i 1981 avsetter 3 000 tonn blant annet fordi det muligens kan forventes en bedre tilgjengelighet av sild i området. Det gjenstår da 4 500 tonn som kan tas utenfor 4 n. mil.

I fjor ble dette fisket regulert med turkvoter på 350 hl, men med adgang for Noregs Sildesalslag til å fastsette mindre

turkvoter i medhold av Råfiskloven. Fisket ble i 1980 åpnet 1. juli og stoppet 8. juli. Det ble så gjenåpnet 28. august for at det skulle kunne tas et restkvantum på 200 tonn. Det ble da fastsatt en turkvote på 180 hl, og 12 fartøyer fikk adgang til å delta.

En vil foreslå at åpningen av ringnotfisket utenfor 4 n. mil også i år fastsettes til 1. juli. Videre vil en foreslå at turkvoten fastsettes til 250 hl.

Noen av de fartøy som er aktuelle for dette fisket vil kunne fryse fangstene om bord. En vil foreslå at det for disse fartøyene formelt etableres en fartøykvoteordning og som i resultatet tilsvarer turkvote multiplisert med gjennomsnittlig antall turer for de andre påmeldte fartøy.

Den beregnede kvote for de fartøyene som kan fryse om bord er ikke garantert og de må eventuelt også stoppe fisket når totalkvoten er nådd."

Rasmussen viste til at det ikke forelå noen avtale for Skagerrak og det første spørsmålet en burde drøfte var hvor mye det norske kvantumet burde foreslås satt til.

Østvedt opplyste at TAC for 1980 for Skagerrak og Kattegat var 50 000 tonn men etter de opplysninger som var framkommet var det tatt ^{ca} ~~va~~ 90 000 tonn. Offisielt kvantum var 65 000 tonn, men en regnet med at det var tatt ca. 7 000 tonn undermåls sild som var utsortert. Danmark og Sverige har tatt va. 45 000 tonn tilsammen i Kattegat og ca. 15 000 tonn

i Skagerrak. Det norske kvantumet var 4 145 tonn derav 2 795 tonn tatt innenfor 4 n. mil av grunnlinjene. Den norske kvoten totalt var på 4 200 tonn.

TAC for 1980 var basert på en TAC for 1979 på 55 000 tonn. Denne ble imidlertid overfisket med ca. 20 000 tonn.

Han kunne ellers opplyse at det var mye 0 og 1 gruppe sild i dette området og det var sild som var på vei ut i Nordsjøen. Fisket i Skagerrak var med på å reduserer gjenoppbyggingstakten i bestanden av sild i Nordsjøen.

Krog spurte om største del av overfisket hadde foregått i Kattegat og om dette var årsak til forskyvningen av biomassen i området.

Østvedt opplyste at det har vært foretatt akustiske undersøkelser i fjor høst som hadde indikert en økning av biomassen i Skagerrak. Det er imidlertid fra dansk og svensk side hevdet at dette er temporært.

Krog mente at en allerede på dette tidspunktet burde fastslå at kystfisket skulle være fritt, dog underlagt salgslagenes regulering slik det har vært i de senere år. Når det gjaldt ringnotflåten var det vanskelig å se at de anbefalte kvanta blir overfisket hvert år av andre mens norske reguleringer blir fulgt fullt ut. Det var trolig et behov for Norge å markere at en ikke kunne akseptere dette lenger og tillate tatt et relativt stort kvantum i år.

Raasok viste til at TAC for området var 50 000 tonn. Under forhandlingene ble det vist til at anslagene i september hadde indikert at 60% av biomassen var i Skagerrak. Dette skulle gi 30 000 tonn i dette område og av dette hadde Norge gjort krav på 1/3, dvs. 10 000 tonn. Som et absolutt minimumskrav hadde en havnet på 7 500 tonn.

Krog mente det var gitt indikasjoner på at 80% av biomassen var i Skagerrak. Under de samme forutsetninger skulle det gi et kvantum på 14 000 tonn til Norge. Etter hans mening burde det derfor være akseptert at ringnotflåten kunne tillates fisket 11-12 000 tonn.

Raasok pekte på at selv om det ikke forelå noen avtale for fiske i Skagerrak var det enighet om at en burde søke å fortsette med nasjonale reguleringer basert på partenes krav. Dette bygde likevel på visse forventninger bl.a. at det ble oppnådd enighet innen EF om en felles fiskeripolitikk og at det kom i stand avtale om felles håndhevelsesregler i Skagerrak. Disse forutsetninger har imidlertid ikke holdt og en kan kanskje si at Norge derfor ikke har vært bundet hverken reelt eller formelt av den uttrykte enighet mellom avtalepartene.

Han viste imidlertid til at hensynet til bestanden av sild tilsa at en ikke åpnet opp for et altfor stort fiske i området.

Rasmussen spurte om en kjente til at EF eller Sverige hadde fastsatt noen kvanta for egen del i Skagerrak. Han antydte

videre som et mulig kvantum for Norge 7 500 tonn til ringnotflåten og fritt fiske for kystsildfiskerne.

Birkeland støttet Krogs vurderinger og foreslo 10 000 tonn til ringnotflåten og fritt fiske for kystfiskerne.

Raasok var betenkt over dette forslag, både av biologiske årsaker, men også fordi et slikt kvantum kunne skape falske forventninger senere.

Nakken sa at hovedsiktemålet for Havforskningsinstituttet var å gi råd som sikret et stabilt og varig fiske på bestanden. Situasjonen nå var at utvalget satt og diskuterte et fiske i Skagerrak ut fra helt andre forutsetninger. Han ville derfor ikke være med på å ta stilling til størrelsen på det kvantum sild som burde tillates fisket i Skagerrak i 1981.

Også Raasok ville avstå fra å stemme over hvor stort et slikt kvantum burde være.

Utvalget sluttet seg ellers til forslaget om å la ringnotflåten fiske 10 000 tonn sild i Skagerrak og la kystfisket være fritt.

Det var videre enighet i utvalget om at åpningsdato burde være 1. juli.

Utvalget mente at foreløpig burde turkvoten settes til 250 hl men at en ville komme tilbake til dette på møte i mai når en hadde oversikt over hvor mange fartøy som ville delta. Spørsmålet om hvorledes de fartøy som kunne fryse om bord bør reguleres under dette fisket, måtte de også utsettes til møtet i mai.

Sak 6/81 Eventuelt.

Rasmussen spurte om det var noen som ønsket ordet.

Krog mente reguleringsutvalget burde diskutere mer prinsippielt hva Norge bør gjøre i forholdet til EF angående nordsjøild. Dersom det var riktig som opplyst tidligere under møte at EF har vedtatt å fiske 40 000 tonn sild i Nordsjøen bør Norge uavhengig av alle tilrådinger gi klart uttrykk for at en vil fiske f.eks. 25% av det EF tillater fisket.

Birkeland var enig med Krog i hans syn. Det kan ikke tolereres at EF vedtar å fiske sild i Nordsjøen uavhengig av anbefalinger fra ICES og at Norge skal forholde seg rolig i slike tilfeller.

Mietle viste til at Norge overfor EF hele tiden har hevdet at det ikke bør tillates fiske av sild i område før det foreligger en ICES anbefaling.

Rasmussen mente en kunne forvente et generelt vedtak ut fra de syn som er framkommet i utvalget men at saken tas opp igjen på neste møte.

Nakken spurte om det er klokt å gå ut med en reaksjon som egentlig forverret bestandsituasjonen. Det kunne etter hans syn være andre reaksjonsmuligheter som var bedre eksempelvis overfor industritrålerne i Nordsjøen.

Rasmussen kunne opplyse at dette har vært prøvd overfor EF men akkurat på dette punkt synes danskene være sterke i Bryssel.

Krog mente at nordsjøsilden ikke vil kunne gå inn i noen "avtalepakke" bl.a. fordi EF hevder at Norge bare bør ha 4% av totalkvantumet. Han følte at det absolutt var behov for å etablere et slikt reaksjonsmønster på dette møtet.

Nakken reserverte seg mot en uttalelse som foreslått av utvalget.

Utvalget uttalte at Norges prinsipale standpunkt var om en bør følge ICES anbefalingene og ikke tillate et fiske før en ny anbefaling forelå.

Uvalget vil likevel ta spørsmålet om et eventuelt fiske opp igjen på neste møte dersom EF tillater fiske av nordsjøsild slik det var nevnt under møtet.

Referat fra møte i Reguleringsutvalget 26.mai 1981.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl. 09.00 til 16.30.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen:

Formann: Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, Fiskeridirektoratet,
Underdirektør Trond S. Paulsen, Fiskeridepartementet,
Byråsjef Egil Kvammen, Fiskeridepartementet, som varamann for
G. Gundersen.

Kontorsjef Arthur Holm, Fiskeridirektoratet, som varamann for
P. Mietle.

Fra fiskernes organisasjoner:

Fiskebåtreder Leidulv Grønnevet, Norges Fiskarlag
Fiskebåtreder Harald Birkeland, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Oddvar Majala, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Disponent Arnold Reinholdsen, Norges Fiskarlag.

Som sekretærer for utvalget møtte konsulentene Arne Wåge og Egil Lekven.

Dessuten møtte:

Ass.Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, Fiskeridirektoratet
Forskningssjef Johs. Hamre, Havforskningsinstituttet
Forsker Ø. Ulltang, Havforskningsinstituttet
Forsker O.J. Østvedt, Havforskningsinstituttet
Forsker J. Røttingen, Havforskningsinstituttet
Forsker A. Hysten, Havforskningsinstituttet
Kontorsjef T. Foss, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef S. Lomelde, Fiskeridirektoratet
Konsulent S. Engesæther, Fiskeridirektoratet
Konsulent T. Titlestad, Fiskeridirektoratet
Konsulent L.W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Konsulent N. Eikhaug, Fiskeridirektoratet
Konsulent L. Grønnevet, Fiskeridirektoratet
Konsulent V. Høviskeland, Fiskeridirektoratet.

Som observatører møtte:

Generalsekretær Jørn Krog, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Ole Strand, Norske Fabrikkskips Forening
Direktør Kåre Bolstad, Sør-Norges Fryseriforening
Disponent P.L. Fladmark, Norske Fiskeprodusenters Forening.

Møtet ble ledet av formannen som la fram følgende forslag til sakliste:

- Sak 7/81 Regulering av ringnotfisket i 1981.
- Sak 8/81 Regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild i 1981.
- Sak 9/81 Regulering av fisket etter sild i Trondheimsfjorden i 1981.
- Sak 10/81 Eventuelt fiske etter nordsjøsilde i 1981.
- Sak 11/81 Regulering av fisket etter sild på kyststrekningen Stad-Lindesnes i forbindelse med brislingfisket i 1981.
- Sak 12/81 Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1981.
- Sak 13/81 Eventuelt.

SAK 7.

Regulering av ringnotfisket i 1981.

Rasmassen viste sakens dokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"1. Flåtedeling.

Under sak 4/81 på Reguleringsutvalgets møte 7.april anmodet utvalget Fiskeridirektøren å gjennomføre undersøkelser med sikte på å kartlegge interessen for deltakelse i makrellfiske i Nordsjøen/sildefisket i Skagerrak mot å bli utelukket fra sommerloddefisket i Barentshavet og ved Jan Mayen.

30. f.m. ble vedlagte (./.) rundskriv sendt samtlige ringnoteiere unntatt kolmulefartøy. 110 har pr. 21/5 besvart henvendelsen. Av disse har 19 meldt interesse for makrell/sildefisket. 13 av disse deltok i sommerloddefisket i 1980. Oversikt over fartøyenes fordeling på de 2 alternative følger vedlagt (./.).

Resultatet av undersøkelsen gir etter Fiskeridirektørens oppfatning grunnlag for å gjennomføre en deling av ringnotflåten i inneværende sesong.

Dersom interessen for makrell/sildefisket skulle overstige et rimelig deltakerantall, må utvelgelsen skje på grunnlag av loddtrekning. Fartøy som tradisjonelt har drevet makrellfiske og som er for små til å drive loddefiske, må imidlertid sikres deltakelse i Nordsjøen og må forhåndsuttas.

Den undersøkelsen som Fiskeridirektøren har foretatt må utelukkende sees på som en prøvepåmelding. Dersom reguleringsutvalget går inn for en flåtedeling i år må det utferdiges forskrifter om bindende påmelding innen en bestemt dato f.eks. 10.6 med angivelse av deltakerantallet i makrell/sildefisket og kvotenes størrelse.

Landsstyre i Norges Fiskarlag gikk på møte 5.d.m. inn for en deling av flåten mellom Nordsjøen og Barentshavet. Vedtaket følger vedlagt (./.). Det samme gjorde Notfiskarsamskipnaden på sitt årsmøte 11-12.d.m.

Vedlagt (./.) følger regneeksempel ved alternative deltakerantall i Nordsjøen. Et deltakerantall på ca. 25 fartøy vil tilnærmet gi ekvivalent bruttoverdi i makrell/sildefisket og loddefisket. En vil imidlertid peke på den usikkerhet som knytter seg til sildekvantumet og til prisforutsetningene, særlig for sild.

Vedlagt (./.) følger også brev med vedlegg av 12.dn. fra Noregs Silde-
salgslag ang. markedsutsiktene for sild.

2. TILLEGG I SOMMERLODDEKVOTEN FOR RENE LODDEFARTØY.

Fiskeridirektøren antydte at på forrige Reguleringsutvalgsmøte at ringnotfartøy som i 1981 kun hadde lodde som driftsgrunnlag ville kunne få et tillegg på f.eks. 20% i loddekvotene i Barentshavet. Dette forslaget ble vedtatt utsatt til møtet 26/5 fordi en da ville ha bedre oversikt over hvor mange fartøy dette dreiet seg om.

Undersøkelser Fiskeridirektøren har foretatt viser at det aktuelle antall fartøy er langt større enn tidligere forutsatt. Selv om ca. 20 fartøy vil prioritere Nordsjøfisket framfor loddefisket, vil ca. 60 fartøy fortsatt kunne gjenstå uten annet driftsgrunnlag enn lodde i 1981. (Ca. 85 fartøy forventes å delta i kolmule, selfangst, hvalfangst, makrell-, brisling- tobis- eller rekefiske). Dette har blant annet sammenheng med at selve forslaget om f.eks. 20% tillegg i loddekvoten vil kunne medføre at fartøy som normalt ville ha prøvd seg på brisling/ vestlig makrell høsten 1981 lar dette være, til fordel for større loddekvote.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at et så stort fartøyantall av "rene" loddefartøy vil medføre at forslaget ikke vil få den virkning som forutsatt. Det vil dermed ikke være tilrådelig å sette forslaget i verk dette året.

Nærmere utredningsarbeid bør foretas for å vurdere om problemet med begrenset driftsgrunnlag kan løses på andre måter til neste år."

Krog mente det var full oppslutning blant fiskerne om dette reguleringsopplegget. Han var ellers av den oppfatning at selv om det gis en fordel for de fartøyene som vil gå i Nordsjøen og Skagerrak er dette ikke urimelig på grunn av usikkerheten blant annet med prisen for sild.

Han stilte ellers spørsmål om hvorfor det i saksdokumentene nå var lagt opp til 7.500 tonn sild for ringnotflåten i Skagerrak og viste i den forbindelse til at Reguleringsutvalget på forrige møte enstemmig hadde gått inn for 10.000 tonn.

Foss opplyste at dette var gjort etter konferanse med departementet og var av den oppfatning at dette var et mer realistisk tall sett på bakgrunn Norges pretensjon under Skagerrakforhandlingene.

Krog spurte om dette var departementets endelige standpunkt i saken.

Paulsen bekreftet at departementet har festet seg med 7.500 tonn uten at det er tatt endelig standpunkt.

Birkeland mente en burde prøve å få igang denne reguleringen. Han var klar over de usikkerhetsfaktorer som var knyttet til sildefisket. Likevel måtte det være muligheter for å få til dette.

Foss spurte om en kan si noe om hva som bør være et rimelig maksimum- og minimumstall for deltakende fartøy i Nordsjøen og Skagerrak.

Birkeland var av den oppfatning at det relativt små fartøy som vil delta i dette fisket. Dersom det ble frigitt 10.000 tonn sild i Skagerrak for ringnotflåten kunne deltakerantallet settes til 25-30 fartøy. Blir det frigitt 7.500 tonn bør tallet ligge rundt 20.

Grønnevet mente at dersom for mange fartøy meldte seg på i makrell- og sildefisket bør de største fartøyene trekkes ut slik at de må delta i loddefisket i stedet.

Ellers burde en etter hans mening ta stilling til om det skal innføres turkvoter eller fartøykvoter for makrell-og sildefartøyene.

Birkeland viste til Landsstyrets vedtak der man hadde gått inn for turkvoter for disse fiskeriene. Ellers antydte han at turkvoten for sild burde settes opptil 400 hl, men at dette bør diskuteres nærmere med salgslagene. Åpning av sildefisket bør være snarest mulig etter 15.juni.

Bolstad spurte om man burde vurdere å sette turkvoten til 500 hl fordi man kan risikere å måtte gå til Norge med laster fordi det kan forventes sammenbrudd på sildemarkede i Danmark.

Majala mente at tanken om et tillegg i sommerloddekvoten for rene loddefartøy var god, ut fra de forutsetninger som var da denne ble lansert, men at den ikke har fått tilslutning blant fiskerne generelt. Likevel var han av den oppfatning at det ikke var riktig fullstendig å legge dette på is, men at man bør se på selve fordelingsnøkkelen tidligere på året ved senere års reguleringer.

Utvalget rådde til at det ble foretatt en flåtefordeling etter de retningslinjer som var foreslått og at antallet fartøy som skal kunne delta i Nordsjøen og Skagerrak må sees på bakgrunn av størrelsen av kvantumet sild som blir frigitt.

Utvalget var videre enig om at åpningen av sildefisket i Skagerrak for ringnotflåten bør være så snart som mulig etter 15 juni.

Videre var utvalget av den formening at fisket etter makrell i Nordsjøen og sild i Skagerrak bør reguleres med turkvoter,

Størrelsen av turkvotene for sild bør tas opp med salgslagene.

Utvalget fant ikke å kunne tilrå at det gis tillegg i sommerloddefisket for de fartøy som kun har hatt lodde som driftsgrunnlag hittil.

Rasmussen viste innledningsvis til sakens dokumenter:
der det var gitt følgende redegjørelse:

I BESTANDSITUASJONEN

Fiskeridirektoratets havforskningsinstituttts rapport om
bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild (atlanto-skandisk
stamme) 1981 følger vedlagt (./.).

II SPØRSMÅL OM FISKE I 1981.

På møte 5.5.d.å. har Landsstyret i Norges Fiskarlag under
sak 13/81 gjort følgende vedtak:

"Landsstyret i Norges Fiskarlag er gjennom pressen kjent med
havforskernes foreløpige vurderinger av høstens/vinterens
forskningsarbeid vedrørende den norske vårgytende silda.
Selv om forskerne mener at tilveksten til gytebestanden også
dette året blir skuffende liten vil Landsstyret kreve at det
i 1981 blir frigitt for fiske det kvantum norsk vårgytende
sild salgslaga kan omsette til konsumformål til akseptable
minstepriser.

Foruten alle de begrunnelser Norges Fiskarlag tidligere har
gitt for krav om sildefisket, som fortsatt har samme gyldighet,
og som Landsstyret finner det unødvendig stadig å gjenta, vil
Landsstyret vise til at ifølge forskernes bestandsberegninger
er den norske vårgytende sildbestand for tiden, nest
etter lodde, den volummessig største av de viktigere bestander
som opererer i norske farvann.

Utviklingen i sildebestanden de siste åra gjør at mange fiskere stiller seg stadig mer tvilende til at et begrenset fiske er av noen vesentlig betydning for veksten i bestanden.

Når det gjelder forskriftene for regulering av fisket etter norsk vårgytende sild finner Landsstyret at det regelverk som er gjort gjeldende i 1980 bør endres på følgende punkter:

1. Så lenge det bare åpnes for et begrenset fiske etter norsk vårgytende sild finner Landsstyret det riktig at dette fiske forbeholdes ene- og hovedyrkesfiskere. Det må derfor stilles krav om at deltakelse i fisket forbeholdes fiskere som står på blad B i fiskarmantallet. Dette krav må stilles både til båteier/høvedsmann og til mannskap. I særlige tilfelle, f.eks. ved sykdom, bør det kunne gies dispensasjon fra dette krav.

Fiskere som er fylt 67 år og som oppebærer folketrygd bør etter Landssstyrets mening ikke tildeles konsesjon, men kan gis adgang til å delta i sildefisket som mannskap. I særlige tilfelle bør det kunne dispenseres fra dette kravet.

2. Garnfisket bør være åpent for alle fiskere på blad B uten krav til tidligere deltakelse. (Jfr. tidligere uttalelse fra organisasjonen).
3. Ingen må få adgang til å delta i fisket - som båteier og/eller mannskap på mer enn en sildekvote.

4. For å redusere omfanget av dumping/neddreping av sild mest mulig bør det gis adgang til å overføre fangst fra et fartøy til et annet fartøy som har kvote og som er utstyrt for fiske uten hensyn til redskapsgruppe.

5. Av hensyn til rekrutteringen til dette fisket må antall fartøyer som kan tildeles kvote i notfisket og som ikke tilfredsstiller kravene til tidligere deltakelse, vurderes nøye.

Dersom myndighetene også i 1981 finner å ville stille krav til tidligere deltakelse i garnfisket, finner Landsstyret det nødvendig at det søkes etablert tilsvarende "åpning" for nye fiskere som i notfisket.

Landsstyret vil for øvrig i forbindelse med fremtidige reguleringer av dette fisket, gi uttrykk for at spørsmålet om åpning av et begrenset vintersildfiske - åpning for deltakelse i fisket også for ringnotfartøyer - må vurderes i nøye sammenheng med totalkvotens størrelse, og markedsmulighetene for sild.

Av hensyn til de uheldige prisvirkningene sein og tilfeldig markedsbearbeiding kan få, må Landsstyret på det sterkeste henstille til myndighetene om at avgjørelsen om sildekvotens størrelse tas på et tidligst mulig tidspunkt.

Viktigheten av dette er gjentatte ganger understreket fra såvel salgslag som eksportører, og den tildels sterke konkurranse som for tiden kan registreres på sildemarkedene

gjør spørsmålet viktigere enn noen gang. Også av hensyn til landnotfiske, som bør tillates åpnet noe tidligere enn det som har vært vanlig og seinest 1.8., er det ønskelig med en snarlig beslutning.

Når det gjelder spørsmålet om åpningstider for øvrig, fisket etter sild til eget forbruk og eget forbruk av agn, samt fordeling av kvote på not og garn finner Landsstyret at de ordninger som gjaldt i 1980 bør kunne fortsette i 1981."

Kopi av Landsstyrets vedtak i sak 13/81 følger vedlagt (./.).

Fiskeridirektøren gjorde på denne bakgrunn en henvendelse til Feitsildfiskernes Salgslag med forespørsel om å få beregnet størrelsen av det kvantum sild salgslagene kan omsette til konsumformål til akseptable minstepriser. Fra Feitsildfiskernes Salgslag mottok en 19.5.1981 følgende telex:

"Vi viser til Deres telex av 13.ds. angående ovenstående spørsmål.

På grunn av strenge reguleringsbestemmelser for fisket av atlanto-skandisk sild har man mer eller mindre vært ute av sildemarkedene i flere år. Dette har som kjent resultert i tapte markedsandeler og det vil koste både tid og penger å innarbeide seg på markedene på nytt. Det vil derfor etter vår mening være nødvendig med en større totalkvote i år om vi skal kunne tilby markedene, og da spesielt de best betalende markeder, sildekvanta som betyr noe i kon-

kurransen med sild fra spesielt Island og Kanada. Imidlertid kan man ikke forvente de samme høye enhetspriser for sild som man har oppnådd de siste år. Ut fra dette vil vi som vår vurdering av situasjonen meddele:

1. det bør frigis en kvote av atlanto-skandisk sild i 1981 på minimum 200.000 hl, helst 250.000 hl.
2. totalt ble omsatt av lovlig fisket atlanto-skandisk sild i 1980 ca. 91.600 hl, hvorav ca. 56.350 hl ble fisket med not og ca. 35.250 hl med garn.
3. Sildens kvalitet betyr svært mye for hvilken pris som kan oppnås på markedet. Generelt sett er notfanget, låssatt sild av betydelig bedre kvalitet enn garnsild. Ut fra kvalitetsmessige hensyn bør derfor det vesentlig av totalkvantumet i år av atlanto-skandisk sild fiskes med not."

Ifølge Fiskeridirektoratets havforskningsinstituttts rapport av 20.5.1981 anser en det nå som sikkert at stammen av norsk vårgytende sild er i vekst, en vekst beregnet til 40 000 tonn i 1980-81. Videre tilsier de mål en har for framtidig rekruttering at denne veksten vil fortsette i de kommende år. Hvor mye av denne veksten som skal tilfalle fiske, på bekostning av bestandens framtidige vekst, er mere et politisk enn et faglig spørsmål. Men såfremt en også ønsker å vinne internasjonal forståelse for hvordan vi forvalter stammen av norsk vårgytende sild, bør beskatningsgraden ikke overskride fjorårets nivå. I så fall må fangsten i 1981 ikke overskride

150 000 hektoliter.

Fiskeridirektøren mener på denne bakgrunn, og med henvisning til at ICES prinsipielt tilrår totalfredning i 1981, at det bør tillates å fiske samme kvantum atlanto-skandisk sild i 1981 som i 1980, dvs. 100.000 hl til direkte fiske og 20.000 som bifangst.

III FORSLAG OM REGULERING AV ET EVENTUELT FISKE ETTER ATLANTO-SKANDISK SILD.

1. INNLEDNING.

Fiskeridirektøren har i brev av 9.2.1981 til Norges Fiskarlag, samtlige fiskerisjefer samt kontrollverkets distriktkontor bedt om uttalelse hva angår erfaringene med reguleringen av fisket etter atlanto-skandisk sild i 1980. På bakgrunn av de innkomne uttalelser, er Fiskeridirektøren av den oppfatning at det ikke har fremkommet vesentlige innvendinger mot reguleringen av notfisket. Når det derimot gjelder garnreguleringen er det gitt uttrykt for en god del misnøye fra forskjellig hold.

Fiskeridirektøren mener derfor at en ved et eventuelt fiske etter atlanto-skandisk sild i 1981 bør ha en notregulering som i hovedtrekkene er lik den en har hatt de siste årene.

Når det gjelder fordelingen av kvoten mellom de to redskapsgrupper garn og not ved et eventuelt sildefiske i 1981, går Norges Fiskarlag inn for 40% til garn og 60% til not (samme som i 1980).

Feitsildfiskernes Salgslag har i teleks av 19.5.1981 pekt på at sildens kvalitet betyr svært mye for hvilken pris som kan oppnås på markedet. Og at notfanget låssatt sild generelt sett er av betydelig bedre kvalitet enn garnsild. Laget mener derfor at ut fra kvalitetsmessige hensyn bør det vesentlige av totalkvantumet i år av atlantoskandisk sild fiskes med not. Fiskeridirektøren vil likevel foreslå at et eventuelt kvantum blir fordelt overensstemmende med forslaget fra Norges Fiskarlag.

2. GENERELT.

a) Skal mannskapet stå på blad B.

Det er fra flere hold bl.a. fra Norges Fiskarlag reist krav om at dette sildefisket skal forbeholdes fiskere som står på blad B i fiskarmanntallet, og at såvel båteier/høvedsmann som mannskap må stå på blad B. Når det gjelder notfisket har det ved de senere års reguleringer vært stilt krav om at søkeren må stå på blad B (dvs. krav til kvoteinnehaver). Når det gjelder kravet om at mannskapet også skal stå på blad B, vil en bemerke følgende. Det kan være noe tvilsomt hvorvidt en har hjemmel i lov om regulering av deltakelsen i fisket til å stille dette kravet til mannskapet. Best kunne dette gjøres ved å stille som forutsetning for å kunne fiske tildelt kvote at hele mannskapet stod på blad B. Men selv om en forutsetter at en har slik hjemmel i deltakerloven, kan en se en rekke praktiske problemer i forbindelse med et slikt krav. For det første er det spørsmål om på hvilket tidspunkt slik mannskapsliste må

foreligge. Hvis den skal vedlegges søknadsskjemaet, vil en kunne tenke seg at det i løpet av tiden fra søknadsskjemaet er sendt inn til fisket er avsluttet vil komme en rekke henvendelser om bytte av mannskap. En vil her minne om at det i 1980 var ca. 450 som fikk tillatelse til å delta i notfisket, det ble delt ut ca. 2.270 mannskvoter for disse fartøyene. For garn var de tilsvarende tall ca. 2.450 og 5.400.

For det andre i hvilken grad skal mannskapets størrelse være avgjørende for kvotens størrelse. Ved de senere års notregulering har mannskapets størrelse vært ett av flere momenter i vurderingen av størrelsen av kvoten for vedkommende fartøy. Den tildelte kvote har ikke vært bindende for mannskapets størrelse. Det har således ikke vært noe i veien for at et fartøy med kvote på 4 mann gikk ut med 7 mann eller omvendt. Dersom en forutsetter at et fartøys kvote ved en eventuell regulering i 1981 skal være bundet til mannskapets størrelse på en slik måte at fartøy som har 5 manns kvote, må ha minimum fem fiskere om bord som står på blad B, - må en ta stilling til hva som skal skje dersom vedkommende kvoteinnehaver ved fiskets start av en eller annen grunn likevel ikke klarer å få hyrt det nødvendige antall fiskere. Skal vedkommende da eventuelt få dispensasjon til å gå med et mannskap som delvis består av fiskere på liste B eller liste A, - eller skal det foretas en tilsvarende reduksjon av kvoten. Videre må en selvsagt ta stilling til hvilke kriterier som skal danne grunnlag for eventuelle dispensasjoner.

Når det gjelder kontrollen av at ingen likevel går ut med et mannskap som ikke står på blad B, kan nok Kontrollverket

foreta stikkprøver, - Det må da forutsettes at fartøy under sildefisket har mannskapsliste om bord med bekreftelse fra manntallsfører om at de enkelte medlemmer av besetningen står på blad B.

Hvis en slik inspeksjon skulle avdekke uoverensstemmelser mellom mannskapsliste og mannskap, må dette utløse en form for reaksjon f.eks. en tilsvarende reduksjon av kvoten.

Når det gjelder avkortning i kvoten dvs. at fartøyets kvote avkortes med det antall mannskvoter som tilsvarer så mange mann som ikke er oppført på blad B, vil dette kunne føre til at resten av mannskapet får mindre lott enn om hele mannskapet hadde vært korrekt listeført. Det betyr at en avkortning på dette grunnlag gir en kollektiv reaksjon overfor hele mannskapet. Videre vil en avkortning i kvoten, - dersom dette skulle vise seg å bli et problem av noe omfang, - kunne føre til at den beregningen av mannskvoten som er foretatt før fisket starter blir uriktig og en kan risikere at totalkvoten ikke blir tatt. Da en på forhånd vanskelig kan ha noen formening om omfanget av dette problem, kan en heller ikke legge inn en forsvarlig overfordeling ved beregningen.

En refordeling av kvoten på et senere tidspunkt, dvs. under sildefisket, vil heller ikke la seg gjennomføre uten store praktiske vanskeligheter både for fisker og administrasjonen.

b) Skal mannskapet bare kunne delta på en sildekvote.

Kravet om at ingen må få adgang til å delta i sildefisket - som båteier og/eller mannskap på mer enn en sildekvote vil også skape store og nesten ukontrollerbare problemer. Ved reguleringen i 1980 ble det som nevnt tildelt ca. 7.800 mannskvoter fordelt på nærmere 3.000 fartøy. Det vil derfor være helt umulig å foreta en forhåndskontroll av at en og samme mann ikke står oppført som mannskap på flere fartøy. En systematisk kontroll av dette ville bli så tidkrevende og omfattende at det vanskelig kan gjennomføres.

Selvsagt ville en kunne ha en "programerklæring" med i forskriftene om at ingen skulle kunne delta på mer enn en sildekvote slik som en hadde i 1977, men da må man se i øynene at en slik bestemmelse ikke lar seg kontrollere på en effektiv måte. Imidlertid er det betenkelig rent prinsippielt å sette opp vilkår som en på forhånd vet ikke lar seg kontrollere.

I tillegg får en da spørsmålet om hvilken reaksjon en skal ha dersom det finnes bevist at en og samme person har deltatt i fisket på to sildekvoter. Skal det være en strafferettslig reaksjon og i tilfelle overfor både vedkommende som deltar som mannskap på flere fartøy og overfor skipper/kvotehaver som tar vedkommende med som mannskap?

Problemene under punkt a og b er så vidt alvorlige at Fiskeridirektøren ikke har funnet å kunne fremme forslag til løsning før saken har vært diskutert i reguleringsutvalget.

c) Øvre aldersgrense.

Når det gjelder spørsmålet om å sette en øvre aldersgrense for tildeling av kvote, er Fiskeridirektøren enig med Norges Fiskarlag i at fiskere som har fylt 67 år og som oppbeholder folketrygd som hovedregel ikke bør få tildelt kvote.

d) Dumpingsproblemet

En er videre enig med Norges Fiskarlag i at en for å redusere omfanget av dumping/neddreping av sild bør gi adgang til å overføre fangst fra et fartøy til et annet som har kvote og som befinner seg på feltet og er utstyrt for fisket, - uten hensyn til redskapsgruppe.

e) Sperring av områder

For øvrig er Fiskeridirektøren av den oppfatning at en også i 1981 bør ta sikte på å sperre av enkelte områder der silden står særlig tett, for å unngå neddreping av sild.

f) Agn til eget forbruk.

I 1980 var det nord for $62^{\circ} 11,2' N$. tillatt å fiske sild med garn til eget forbruk av agn innenfor grunnlinjene. Slikt fiske kunne bare drives av fiskere som var oppført på blad A eller B i fiskarmanntallet og bare med ett fartøy og ikke med mer enn to faststående garn på en samlet lengde av inntil 60 meter.

Dette fisket ble av kontrollhensyn forbudt i den tiden det regulære fisket etter atlanto-skandisk sild foregikk.

Når det gjelder fiske etter sild med garn til eget forbruk av agn, er Fiskeridirektøren i likhet med Norges Fiskarlag av den oppfatning at en bør ha samme ordning i 1981 som i 1980.

3. NOTFISKET.

Når det gjelder notfisket vil en foreslå at en istedenfor kravet om at vedkommende søker i et av årene 1970 -73 må ha rustet ut for sildefisket og ha levert gjennom Feitsildfiskernes Salgslag minst 50 hl sild fanget med snurpenot eller 25 hl fanget med landnot, tar inn et krav om at søkeren i ett av årene 1978 eller 1980 må ha hatt tillatelse til å delta i fisket etter atlanto-skandisk sild nord for 62° N med henholdsvis landnot eller snurpenot.

Da de senere års notreguleringer har vært basert på leveranse av sild i et av årene 1970-73 antar en at de som fisket sild i disse årene og som har hatt interesse av å delta i sildefisket, har søkt og fått kvote ved de senere års reguleringer. Etter den foreslåtte endring av bestemmelsene vil en som f.eks. leverte sild i 1970, men som ikke har søkt om og fått kvote i de senere år, i utgangspunktet være utelukket fra å delta i fisket i 1981 dersom han ikke får tildelt ekstrakvote. Fiskeridirektøren er som nevnt av den oppfatning at det neppe kan dreie seg om noe stort antall fiskere som ved endringen vil bli avskåret fra å delta. En vil likevel foreslå at det for særlige tilfeller gis dispensasjon fra

dette krav for å dekke en slik eventualitet.

4. GARNFISKET.

Som nevnt innledningsvis er det kommet en del kritikk angående regulering av garnfisket i 1980.

Kritikken retter seg i hovedsak mot to problem.

- a) At fiskere på blad A (som kanskje mer eller mindre tilfeldig hadde deltatt i sildefisket i ett av årene 1974-75 eller 1977-78) kunne få tildelt kvote mens fiskere på blad B (som ikke hadde leveranse av sild i de aktuelle årene) fikk avslag.
- b) Det voldsomme arbeidet som administrasjonen ble pålagt som følge av reguleringen.

Ad a)

En viser her til notat av 13.3.1981 fra fiskerisjefen i Trøndelag til de respektive fiskeristyrer. Det heter her bl.a.

"Det kan stilles spørsmålstegn ved hvor vidt det er riktig å tildele sildekvote til personer som står på blad A i fiskermanntallet når det er tale om så vidt små totalkvoter. En vanlig oppfatning er at den delen av sildekvoten som blir delt på fiskere på blad A, kunne kommet fiskerinæringa til bedre nytte som kvote for å støtte ny rekrutteringen av yngre fiskere til yrket. Disse kjemper ofte en hard kamp for å forsvare store investeringer, samtidig som stadig

flere fiskerier blir regulerte eller konsesjonsbelagt."

Det pekes også på at valg av leveranseår er en regel som virker åpenbart urettferdig i mange tilfelle, særlig for kystfiskere med liten mobilitet. (De årene som ble brukt som kriterium har det vært fritt for sild i en rekke tradisjonelle sildefjorder på Trøndelagskysten.)

Fiskerisjefen i Nordland uttaler i brev av 14.5.1981 at bare fiskere som står på blad B bør få fiske sild med garn (A-fiskere kan eventuelt ha vært mannskap med disse).

Heller ikke fiskerisjefen i Nordland ønsker en garnregulering med krav til leveranse av sild i et foregående år.

Fiskerisjefen i Møre og Romsdal uttaler følgende i ekspedisjon av 16.3.1981:

"I og med at departementet bestemte at både hovedyrke og biyrke fiskarar kunne få kvote svulmer det heile opp til å bli nærast uhandterlig. Resultatet vart at saks- handsaminga tok uforsvarlig lang tid. Skal ein døme etter alle klager og all negativ kritikk må ein berre konstatere at det heile var eit bomskott."

Ad b)

Fiskerisjefen i Nordland uttaler angående den administrative belastning:

"Fiskerisjefkontoret vil ikke kunne påta seg dette igjen

dersom det skal tillates sildefiske i 1981, og med samme form for regulering av garnfisket som i 1980.

Det kan her nevnes at fiskerisjefen i Nordland fikk inn 1710 søknader om deltakelse i garnfisket, 614 av disse ble avslått og 222 av disse igjen klaget til Fiskeridirektøren."

Fiskerisjefen i Trøndelag uttaler:

"Individuelle kvoter for garn medfører et betydelig administrasjonsarbeid, hvor en kan stille spørsmålet om dette er "verdt" med bakgrunn i det en får ut. Dersom en i framtiden skal ha individuelle garnkvoter og forvaltningen tillegges rettleidningstjenesten er det helt nødvendig at administrasjonen styrkes."

Når det gjelder garnregulering kan en si at det er to hovedformer for regulering som kunne være aktuelle,

- 1) såkalt fritt fiske - dvs. den type garnregulering en hadde i 1977 og 1978 og
- 2) Individuelle garnkvoter.

"Fritt fiske" - lar seg gjennomføre uten store administrative belastninger. Ulempen her er at en risikerer styrtfiske og overfisking av kvoten. Dette skjedde både i 1977 og i 1978.

Når det gjelder reguleringen i 1978 kan den kort skisseres som følgende:

Som kjent het det i § 6 i Kgl.res. av 9.6.1978

"Eier av fartøy og mannskap som skal delta i fisket med garn må være oppført i fiskermanntallet.

Fiskeridirektøren kan gi bestemmelser om hvor mange garn det kan nyttes pr. fartøy og fastsette maksimalt kvantum pr. fartøy og/eller pr. mann."

I Fiskeridirektørens forskrifter av 21.8.1978 het det videre (§ 3)

"Det er forbudt å nytte flere enn 5 garn pr. mann og flere enn 20 garn pr. fartøy. Ett garn er i denne forbindelse 30 m.

Hver deltaker kan maksimalt fiske 15 hl og maksimalt 60 hl pr. fartøy."

I tillegg ble garnkvoten fordelt fylkesvis.

Selv om en i 1981 går inn for avsperring av områder slik som i 1980 - er en sterkt i tvil om hvorvidt dette vil være nok til å hindre overfiske av garnkvoten. Fiskeridirektøren antar at risikoen for overfiske er så pass stor ved en slik regulering at en ikke med den nåværende bestandssituasjonen for atlantiskandisk sild kan gå inn for en slik regulering.

Den eneste mulighet er da individuelle garnkvoter.

På bakgrunn av den kritikk som er framkommet mot 1980 - garnreguleringen, vil Fiskeridirektøren foreslå at en ikke stiller krav til tidligere leveranse av sild - og at garnfisket forbeholdes yrkesfiskere dvs. at i alle fall kvoteinnehaver må stå på blad B.

Rent administrativt bør en beholde samme ordning som i 1980 dvs. at fiskerisjefen er første instans.

Fiskeridirektøren er klar over de problemene dette medfører for fiskerisjefkontorene - og at situasjonen der vil bli vanskelig selv om arbeidet med garnsildreguleringen må kunne forventes å bli mindre omfattende i 1981 enn i 1980 dersom kravet til tidligere deltakelse sløyfes.

For Fiskeridirektoratet vil det imidlertid med den nåværende bemanning være praktisk umulig å være første instans både for notreguleringen og for garnreguleringen.

5. TEMPOPLAN.

Som påpekt av Norges Fiskarlag i landsstyrevedtaket er det viktig at avgjørelsen om det skal tillates et sildefiske i 1981 og i tilfelle hvilket kvantum som skal frigis, - tas så snart som mulig.

I 1980 ble avgjørelsen tatt 27.6. Søknadsfristen ble satt til 14. juli. Landnotfiske ble åpnet 3. september, snurpenot 25. september og garn 20. oktober. Både landnot- og snurpenot-søknadene må være gjennomgått før en kan regne ut notkvoten

pr. mann og sende ut landnottillatelsene. - Søknadsskjema må sendes inn via fiskerisjefen slik at en kan få dennes kommentarer til søknaden. Ifjor mottok Fiskeridirektøren søknadsskjemaene første og annen uke av august. Det må beregnes minimum 3-4 uker til gjennomgang av søknadsskjemaene slik at kvotene kan beregnes og tildelingen sendes ut. Ut fra årets tidsskjema vil derfor fisket med landnot neppe kunne åpnes 1. august som foreslått i Landsstyrets vedtak.

Fiskeridirektøren vil foreslå følgende forskrifter for reguleringen av et eventuelt fiske etter atlanto-skandisk sild i 1981. //

I Bestandssituasjonen.

Rasmussen innledet med å spørre om Hamre kunne gi en kort redegjørelse om bestandssituasjonen.

Hamre opplyste at Havforskningsinstituttet nå hadde foretatt sildeundersøkelser i 5 år. Når det gjaldt merkeforsøkene foregikk disse om høsten og en har merket 30.000 - 35.000 sild. Ved senere gjenfangst kan en da se hvor mange merkede sild en får f.eks. pr. 1.000 hl. På denne måten er det mulig å få en viss oversikt over rekruttering og dødelighet for silden. Videre pekte han på at en i år hadde justert opp bestandsnivået noe.

Han opplyste ellers at bestanden er delt i to komponenter. Den ene gyter på Sunnmøre og den andre fra Buagrunnen og nordover.

Disse to komponentene utvikler seg helt uavhengig av hverandre. Rekrutteringen for disse er så forskjellig at det ikke lenger er nødvendig med merking for å se forskjellen på de to komponentene. Komponentene blander seg heller ikke om sommeren.

Det mest karakteristiske ved utviklingen er at komponenten i nord som var den største tidligere - nå vokser meget sent. Det har for denne komponentens vedkommende så og si ikke vært vekst siden 1976. Dødeligheten her er omtrent den samme som rekrutteringen.

når det derimot gjelder den sørlige komponenten har denne hatt en vekst. Denne komponenten begynte på et lavere nivå enn den nordlige. Det er spesielt den sørlige komponenten en har måttet oppjustere i år. Hvorvidt disse to komponentene er genetisk forskjellige har en ikke klart å slå fast. Det kan hende at det bare dreier seg om forskjeller i adferdsmønster. De to komponentene holder seg imidlertid foreløpig atskilt.

Total nettovekst for året 1980-81 er beregnet til 40.000 tonn - og dette skriver seg så og si utelukkende fra den sørlige komponenten.

Hvor mye av denne veksten som skal tas ut - har ikke havforskerne villet ta direkte standpunkt til, - men de har likevel vist til uttalelsene fra det internasjonale havforskningsråd. En må imidlertid være oppmerksom på at ICES ennå ikke har behandlet dette spørsmål etter at de nye dataene er kommet frem. ICES arbeidsgruppe har likevel gitt uttrykk for noe av det samme syn som fremgår av Havforskningsinstituttets notat av 20.5.81.

Han uttalte videre at det er ønskelig at en ennå ikke fisker på bestanden, dersom en likevel tillater fiske, bør en ikke overskride fjorårets kvantum. Under ingen omstendighet må det tas over 150.000 hl i alt.

Hamre var ellers av den oppfatning at det i 1979, da det var forbudt å fiske atlanto-skandisk sild,

likevel trolig ble tatt 5.000 tonn - (til konsum og agn). Han regnet videre med at det pr. år ble tatt et kvantum på mellom 5.000 og 10.000 tonn urapportert.

Han konkluderte med at dersom det tillates et fiske etter atlanto-skandisk sild i 1981 bør dette ikke overskride den beskatning som har vært de siste år.

Krog spurte Hamre om nærmere forklaring når det gjaldt beregning av bestandens størrelse - spesielt bestandens vekst i forhold til 1980. Han mente at denne ikke kunne sies å være kommet klart nok til uttrykk i Havforskningsinstituttets notat, idet anslagene for 1980 var justert en god del oppover.

Hamre svarte at usikkerheten i den nordlige komponent gjorde at en ikke kunne si at der var noen vekst. Det ble gjort feil i beregningen av bestandens størrelse i fjor. En må imidlertid være oppmerksom på at det ikke er bestandens størrelse som er avgjørende for om en skal fiske - men bestandens vekst. Ønsker en økning i en stamme er det tilveksten en må se på. Det er således ikke bestandsnivået som er trukket inn i instituttets vurdering - men tilveksten.

Rasmussen uttalte at dette innebærer at tilrådingen fra Reguleringsutvalget ifjor ble gjort på grunnlag av en bestand som da var 80.000 tonn mindre enn det den er i år. Det vil si at en i fjor hadde 40.000 ton

sild som en ikke visste om.

Hamre minnet om at 1980 var første året da en hadde noenlunde sikre tall for tilveksten.

Majala spurte Hamre om en på bakgrunn av den forskjellige vekstraten for de to komponentene kanskje burde fiske på den nordlige og spare den sørlige komponenten.

Hamre svarte at dette ikke ville være noen god løsning sett fra en ressursmessig side. En bør slik situasjonen er nå holde på den nordlige komponentet til den får et godt gyteår igjen.

Hvis den nordlige komponenten var en egen stamme som holdt på å dø ut og den sørlige ville overta - da kunne et slikt resonnement være forsvarlig. En vet imidlertid ikke om dette er samme sild og kan følgelig ikke si noe sikkert om dette spørsmål.

II Spørsmål om fiske i 1981.

Majala foreslo at det bør tillates fisket et kvantum atlanto-skandisk sild på 250.000 hl og at noe av dette kan tas om vinteren. Dette ble av hensyn til markedet.

Birkeland stilte spørsmål om de sperrede områder under sildefisket hadde hatt noen reell effekt.

Hamre mente at de avspærrede områdene kanskje hadde hatt mest å si i Lofoten. Det var ellers et åpent spørsmål om den silden som gyter på Møre overvintrer på kysten. Havforskningsinstituttet vet ennå ikke om denne silden går ut i Nordsjøen.

Krog understreket at standpunkt om størrelsen av årets kvote må bli tatt snart. Det var etter hans mening ikke tid til å vente på tilrådning fra ACFMs møte i begynnelsen av juli ikke minst av hensyn til administrasjonen.

Kvammen var av den oppfatning at det neppe ville bli tatt standpunkt før etter pinse.

Rasmussen understreket nødvendigheten av at hele prosessen må settes igang så snart som mulig.

Majala presiserte også nødvendigheten av en rask avgjørelse. Når det gjaldt fordelingen av sildekvoten på et høst/vintersildfiske kunne han imidlertid ikke si noe bestemt og foreslo at det kun ble tatt beslutning om at det skulle tas ut 250.000 hl og at det ble overlatt til salgslagene å fordele dette kvantum mellom høst og vinter.

Krog mente at dersom det ble et så lite kvantum som foreslått av Fiskeridirektøren så kunne det ikke være aktuelt med et vintersildfiske.

Bare hvis det ble frigitt et kvantum på over 200.000 hl kunne det etter hans mening være aktuelt å diskutere et vintersildfiske.

Han mente ellers at et eventuelt vintersildfiske også ville kunne foretas av de samme fiskerne som nå delta i sildefisket om sommeren.

Rasmussen uttalte at en nok måtte ta opp spørsmålet om et eventuelt vintersildfiske på et senere tidspunkt - han kunne imidlertid ikke se at et slikt fiske ville være aktuelt før i 1982.

Han ga deretter en kort oversikt over Fiskeridirektørens forslag hva angikk det kvantum som burde tiltales frigitt for fiske i 1981. Han var av den oppfatning at dersom en avsetter 100.000 hl til et direkte fiske etter atlanto-skandisk sild og 20.000 til bifangst - samt regnet med at det ble tatt noe til agn og dessuten heklet noe til eget forbruk og c 10.000 hl for vitenskapelige formål - så ville en tro lig alt i alt komme opp mot den grensen som Havforskningsinstituttet hadde satt på 150.000 hl. Spørsmålet om et eventuelt vintersildfiske ville en så ta opp nå en ser om det ble frigitt så store kvantum at dette kan være aktuelt.

Rasmussen ^{videre} var av den oppfatning at salgslagene vil ha nok å gjøre når de skal prøve å få omsatt denne silden pluss Skagerraksild og Trondheimsfjordsild.

Krog pekte på at uttrykket "akseptable priser" i landsstyrevedtaket i år ikke var knyttet til noen referanse (ifjor knyttet en det til 1978 prisene). Han mente at det muligens kan ha vært et kunstig høyt prisnivå på sild tidligere.

Birkeland sa seg enig med Rasmussen i vurderingen av markedssituasjonen. Med de kvoter som skal fiskes opp i år trodde han ikke at det europeiske markedet ville kunne klare å anvende disse. Han var redd for at det kunne føre til dumpingspriser.

Majala pekte på at nettopp markedsforholdene var bakgrunnen for at han foreslo et vinterfiske. For øvrig mente han at det er en vesentlig forskjell på atlanto-skandisk sild og Skagerraksild.

Det forelå to alternativ

1. Fiskeridirektørens forslag om å tillate fisket 100.000 hl i et direkte fiske og 20.000 hl som bifangst samt tidligere ordning for fiske til a til eget forbruk og hekkling for eget konsum.
2. Majalas forslag om å tillate fisket 250.000 hl.

Rasmussens forslag fikk støtte av Birkeland, Holm og Østvedt.

Majalas forslag ble støttet av Johansen og Grønnevet. Reinholdsen avsto fra å stemme.

Departementets to representanter reserverte seg mot å ta standpunkt.

Apningsdato.

Lekven opplyste at når det gjaldt reguleringen av dette fisket måtte erfaringsvis en regne med at det gikk 10 uker fra forskriftene var fastsatt til fisket kunne åpnes.

Kvammen uttalte at 12. juni var tidligste dato da spørsmålet om fiske etter atlanto-skandisk sild kunne tas opp i statsrad.

Krog minnet om at Norges Fiskarlag hadde gått inn for at landnotfisket skulle åpnes senest 1. august. Han var imidlertid ikke helt klar over hvor omfattende problemet var for landnotfiskerne dersom de ikke kan begynne 1. august. Han pekte på at spørsmålet hvert år var blitt tatt opp av fiskerne på Trøndelagskysten. Han var ellers av den oppfatning at dersom en likevel ikke skal vente på ACFMs tilrådning bør arbeidet med å regulere sildefisket settes igang så snart som mulig.

Kvammen mente at spørsmålet vel måtte tas opp i statsrad og da er første mulighet 12. juni. Han lurte eller på om kvaliteten på silden var god nok så tidlig på året som 1. august.

Majala opplyste at problemet ofte var at silden var begynt å sige fra kysten når fisket endelig ble åpne og dette vanskeliggjorde et landnotfiske.

Rasmussen uttalte angående åpningsdatoen at Landsstyret i Norges Fiskarlag som kjent har foreslått at åpningsdatoen for landnotfiske skal settes ikke senere enn til 1. august. Fiskeridirektoratet vil selvsagt gjøre sitt ytterste for å få dette til - men det er ikke mulig å greie det dersom forskriftene først bli vedtatt 12. juni. Han spurte derfor om utvalget kunne gå med på en åpning for landnotfisket så snart det var praktisk mulig etter 1. august uten å binde seg opp i noen spesiell dato.

Åpningsdato for snurpenot foreslo han som ifjor, likedeles åpningsdatoen for garn.

Det fremkom ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag om åpningsdato.

III Forslag om regulering av et eventuelt fiske etter atlanto-skandisk sild.

Ad. 2 "Generelt" punkt a) skal mannskapet stå på bla B og punkt b) skal mannskapet bare kunne delta i fisket på en sildekvote.

Rasmussen åpnet med å gi uttrykk for at dette var et komplisert spørsmål, og tok først opp spørsmålet om hvorvidt en skal kreve at mannskapet skal stå på blad B.

Grønnevet hevdet at hvem som helst kan forlange å bli oppført på blad B.

Rasmussen pekte på at det tross alt måtte sannsynliggjøres at en ville komme til å drive fiske i 20 uker det kommende år før en kunne kreve seg opptatt på blad B.

Han spurte utvalget om det var av den oppfatning at både kvotehaver og mannskap skal stå på blad B.

Johansen understreket at ikke hvem som helst bør få delta som mannskap på fartøy under sildefisket.

Foss viste til at det var vanskelig å finne en ordning som kunne praktiseres. Han skisserte de problem som ville oppstå dersom en setter spesielle krav til mannskapet. F.eks. hvem som skal kontrollere dette og hvilke sanksjoner skal en ha for overtredelse

Kvammen sluttet seg til Foss - den ordning som er foreslått av Norges Fiskarlag pålegger administrasjonen et arbeid som vil være uforholdsmessig stort i forhold til den effekt ordningen gir.

Krog mente kontrollen kunne foretas i ettertid - som stikkprøver.

Rasmussen spurte hva en så burde gjøre dersom det viste seg at noen ikke overholdt bestemmelsene.

Krog fant det vanskelig å gi et konkret svar på dette.

Johansen lurte på om fiskenemnda kunne trekkes inn i kontrollene av at bare reelle fiskere fikk være med på sildefisket.

Birkeland uttalte at han var veldig i tvil om en skulle kreve at også mannskapet absolutt skulle stå på blad B.

Lekven påpekte at et slikt krav muligens også kunne frata en del muligheten for å ta kvoten, nemlig de som ikke fikk tak i tilstrekkelige mange B-fiskere som mannskap.

Krog viste til at Landsstyret var klar over at en ved dette kravet kom til å frata noen kvote og det var også hensikten - Norges Fiskarlag ønsker størst mulig kvote pr. yrkesfisker. Den som ikke selv kunne ta sin kvote på grunn av mannskapsmangel kunne da eventuelt delta som mannskap hos andre.

Foss mente at en slik regel i tilfelle måtte ha en unntaksregel. Hvis en dessuten skulle kreve at en mann bare skulle kunne delta på en sildekvote - ville ikke da resultatet kunne bli mannskapsmangel?

Krog uttalte at Landsstyret hadde brukt lang tid på dette vedtaket og viste til at alle de krav som Landsstyret hadde behandlet var tatt opp av et eller flere fylkesfiskarlag. Dette var ikke Landsstyrets

egne forslag. Bakgrunnen for forslagene var at det ved de senere års reguleringer hadde flere tilfeller som hadde skapt mye kritikk og misnøye.

Johansen påpekte at disse ting var tatt opp på grunnplanet. Det var virkelig et problem i fjor med at en del personer gikk fra fartøy til fartøy som mannskap. Når det gjaldt mannskapet var han av den oppfatning at de enten burde stå på blad A eller B.

Lekven uttalte at kravet om at mannskapet skulle være manntallsført eventuelt kunne være mulig å gjennomføre, men at kravet om at det ikke skulle være tillatt å delta på mer enn en sildekvote, var praktisk umulig å få til. En må tenke på at det dreiet seg om ca. 3.000 fartøy.

Foss mente likevel at etterfølgende kontroll ved stikkprøver kunne tenkes.

Krog fant det rimelig at reaksjonen burde fremtre av kvote-tildelingsbrevene.

Holm spurte om en skulle stemme over dette eller om det var godt nok at Fiskeridirektoratet prøvde å finne frem til ordninger som avhjalp disse problemene.

Krog mente at det ikke var nødvendig å stemme.

Kvammen lurte på om ikke fiskerne ville kontrollere seg selv?

Krog kunne tenke seg at en i forskriftene f.eks. fastsatte at det ville bli foretatt etterkontroll ved stikkprøver og at kvote for så mange mann som eventuelt ikke fylte vilkårene ville bli inndradd.

Viggo Jan Olsen mente at erfaringer tilsa at en ikke kunne regne med innebygd selvkontroll. Han understreket også at administrasjonen ikke kunne klare å kontrollere alle.

Konklusjon:

Fiskeridirektøren ble anmodet om så langt som mulig å avhjelpe de problemene som blant annet Norges Fiskarlag hadde pekt på i landstyrevedtaket.

c) Øvre aldersgrense for tildeling av kvote.

Utvalget var enig om at en slik regel må ha en dispensasjonsadgang. Fiskeridirektøren ba om konkrete forslag om hvilke kriterier som skulle nyttes i den sammenheng, men det fremkom ingen konkrete forslag om i hvilke tilfelle dispensasjoner burde gis.

d) Dumpingsproblemet.

Ingen merknader fra reguleringsutvalget.

e) Sperring av områder.

Rasmussen Fiskeridirektoratet vil følge de råd som

Inger merknader.

f) Agn til eget forbruk.

Ingen merknader.

Når det gjaldt spørsmålet om fordelingen av kvantumet på not/garn på henholdsvis 60/40.

Ingen merknader.

3. Notfisket.

I saksdokumentene til reguleringsutvalget var det av Fiskeridirektøren foreslått at det burde gis 41 ekstra tillatelser (samme som i 1980).

Krog lurte på om antallet ekstrakvoter kunne være for stort i forhold til totalkvoten og spesielt tatt i betraktning forslaget om å nytte 1978 og 1980 som kriterier for deltakelse.

Johansen pekte på at det hadde vært stor misnøye med forskjellen i størrelsen på mannskvoten garn - not

Kvammen mente at det ville være best å vente til en ser hvor mange som faller fra og muligens se på søknadsmassen fra de enkelte fylker før en fastsetter noen bestemmelser om dette.

Rasmussen trodde derimot ikke det ville være mange som falt fra og foreslo 30 ekstrakvoter med lignende

fulkvis fordeling som tidligere

Reguleringsutvalget hadde ingen merknader til dette forslaget.

Fiskeridirektøren hadde videre foreslått endret et av kriteriene for å få kvote i notfisket.

Isteden for kravet om leveranse i ett av årene 1970-73 hadde en tatt inn kravet om at vedkommende skulle ha hatt tillatelse til å delta i sildefisket i ett av årene 1978 eller 1980.

Krog mente det foreliggende forslag var brukbart og ville ikke gå tilbake til 1970-73. Imidlertid brude dette få konsekvenser for antall ekstrakvoter.

Reguleringsutvalget hadde ellers ingen merknader til dette forslaget.

4. Garnfisket.

Kvammen mente at en kunne risikere at det ble et nokså høyt antall deltagere dersom alle som står på blad B skulle kunne få kvote. Han lurte derfor på om dette lot seg gjennomføre i praksis.

Krog minnet om at Norges Fiskarlag alltid har holdt på at dette fisket skal forbeholdes fiskere på blad B, men Fiskeridepartementet hele tiden har vært imo

Han fant det imidlertid ikke påkrevet å gå igjennom denne diskusjonen ennå engang.

Kvammen uttalte at det var statsråden som ønsket å hjelpe de mest trengende fiskerne som står oppført på blad A.

Majala fant det rimelig at fiskerisjefen innkalte noen fra vedkommende sildefiskarlag under saksbehandlingen.

Johansen understreket at en ikke måtte få inn folk som ingenting hadde med sildefisket å gjøre.

Rasmussen foreslo deretter følgende garnregulering:

1. Søker må stå på blad B.
2. Søkeren må ha fått kvote i 1980.
3. Dispensasjonsadgang.

Johansen lurte på om en ikke skulle ha nyrekrut-
tering for garn?

Rasmussen var ikke enig i dette.

Deretter stilte Krog spørsmål om § 6 i de foreslåtte forskrifter angående beregning av kvotens størrelse.

Rasmussen viste til at det foreligger utkast bygget på et forslag fra fiskerisjefen i Nordland.

Norges Fiskarlag kunne imidlertid ta opp dette spørsmålet senere dersom de ønsket å se nærmere på dette.

Utvalget sluttet seg til forslaget om at kun fiskere som står oppført på blad B og som hadde tillatelse til å delta i 1980 kan delta i 1981. Det var enighet om at det i særlige tilfeller kunne dispensere fra dette.

Departementets representanter avstod fra å stemme.

Sak 9/81 Regulering av fiske etter sild i Trondheimfjorden i 1981.

Rasmussen viste til de forberedende saksdokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"Landsstyret i Norges Fiskarlag har under sak 15/81 gjort følgende enstemmige vedtak:

På bakgrunn av en rekke aktive fiskeres vurdering av sildebestanden i Trondheimsfjorden vil Landsstyret gå inn for at det tillates fisket inntil 20.000 hl sild i Trondheimsfjorden 1981.

Et slikt kvantum bør deles med 10.000 hl til landnot og garn og 10.000 hl til snurpenotfiske forbeholdt tradisjonelle kystsild- og brislingfiskere.

Fisket bør forbeholdes fiskere på blad B i fiskar-manntallet.

Garn- og landnotfisket bør reguleres etter samme retningslinjer som i 1980.

Snurpekvoten forutsettes å omfatte et fiske til hermetikkformål i forbindelse med brislingfisket og til å dekke innblandingen av mussa i brislingfangster utover 50%. Salgslaga må vurdere hvordan snurpenotkvoten mest hensiktsmessig kan anvendes (fordeling hermetikkvare, storsild etc.).

Nærmere detaljer i reguleringen av snurpenotfisket må vurderes i samarbeid mellom Feitsildfiskernes Salgslag, Norges Fiskarlag og myndighetene. Åpnings-tiden bør imidlertid tilpasses andre sildefiskerier på best mulig måte.

Styret i Sør Norges Notfiskarlag har i vedtak av 6. og 7. januar 1981 fremmet krav om at det blir tillatt å fiske 100.000 hl sild i Trondheimsfjorden i 1981 og at eventuell fordeling mellom redskapsgruppene også må omfatte snurpenot. Fordelingsnøkkelen må en komme fram til under hensyn til omsetningsmulighetene.

Fiskeristyrene i Sør og Nord-Trøndelag har behandlet spørsmålet om kvote for sild i Trondheimsfjorden 1981.

./.
Disse vedtak ligger vedlagt.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har avgitt uttalelse om bestandsgrunnlaget. Denne uttalelse følger vedlagt.

Fiskeridirektøren har overfor Feitsildfiskernes Salgslag tatt opp spørsmålet om hvor stort kvantum sild som kan forventes omsatt av denne silden. Feitsildfiskernes Salgslag har i den forbindelse uttalt følgende:

"Norges Fiskarlag har foreslått at det kan fiskes inntil 20.000 hl fjordsild i Trondheimsfjorden i 1981, og vi slutter oss til dette forslaget. Man må imidlertid være oppmerksom på at silden i Trondheimsfjorden hittil ikke har hatt den samme kvalitet som atlantiskandisk sild fisket ute på kysten, og derfor vil nok enhetsprisene for sild i Trondheimsfjorden i år bli noe lavere enn prisen for atlantiskandisk sild."

Fiskeridirektøren til foreslå at det fiskes 12.000 hl sild i Trondheimsfjorden i 1981 med fordeling 4.000 hl for landnot, 4.000 hl for garn og 4.000 hl for snurpenot.

En er enig i det som framgår i Landsstyrets vedtak om at garn og landnotfisket bør reguleres etter samme retningslinjer som i 1980.

Forskrifter for dette fiske i 1980 følger vedlagt.

Videre kan Fiskeridirektøren slutte seg til at detaljer om reguleringen for snurpenotfisket kan vurderes nærmere i samarbeid med Norges Fiskarlag og Feitsildfiskernes Salgslag og at åpningstiden må sees i sammenheng med eventuell åpning av andre sildefiskerier."

Hamre viste til at en ikke hadde sikre data til å kunne beregne bestandsstørrelsen. Det er 1975 årsklassen som dominerer bestanden. Denne kom hovedsaklig inn i gytebestanden i 1979 og også denne årsklasse synes være god. 1979 årsklassen vil imidlertid ikke komme inn i

gytebestanden før i 1983 og 1975 årsklassen må i hovedsak bære bestanden fram til da. Han mente ellers at det bør settes minstemål i dette fisket og at det trolig burde settes høyere enn i fjor da det var 20 cm.

Birkeland viste til sakspapirene der det framgikk at Sør-Norges Notfiskarlag har gått inn for et kvantum på 100.000 hl. Etter hans mening var et slikt krav helt urealistisk. Havforskerne har pekt på at en har for usikre data til å fastslå bestandens størrelse og mente en burde gå fram med forsiktighet. Det har gang på gang vist seg at forskerne har hatt rett i sine vurderinger. Når de nå anbefaler at en bør vise forsiktighet i uttaket av sild i Trondheimsfjorden så bør en følge det rådet.

Krog viste til Landsstyrevedtaket og opplyste at ingen av de fylkeslag som hadde behandlet saken som grunnlag for Landsstyrets behandling var av den formening at det ikke bør fiskes mindre enn 15.000 hl.

Rasmussen mente en bør vise forsiktighet da det bare er to årsklasser som dominerer bestanden. Dette var en av grunnene til forslaget om totalt 12.000 hl. Han var enig med Hamre i at det bør settes et minstemål som skjermer 1979 årsklassen.

Majala og Krog mente en som et kompromiss, dersom en fikk enstemmighet i Reguleringsutvalget kunne redusere kvantumet som var foreslått av Landsstyret til 15.000 hl.

Utvalget var enstemmig i tilrådingen om at det bør fiskes 15.000 hl med fordelingen 7.000 hl til snurpe-not, 4.000 hl til landnot og 4.000 hl til garn.

Åpningsdato bør bestemmes av Fiskeridirektøren og Feitsildfiskernes Salgslag i fellesskap.

Avgrensning av området hvor nevnte fiske kan foregå bør være detzsamme som i fjor.

Minstemål bør fastsettes slik at det skjermer 1979

Sak 10/81. Eventuelt fiske etter nordsjøsild i 1981.

Rasmussen viste til sakens dokumenter der det var gitt følgende orientering:

"Det vises til vedlagte brev av 8. mai d.å. fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt til Fiskeridirektøren med foreløpig referat fra møte i ICES' arbeidsgruppe for sild sør for 62°N.

På Reguleringsutvalget vil det bli gitt en muntlig orientering om situasjonen og drøftet hvordan Norge bør forholde seg overfor EF når det gjelder fiske etter nordsjøsild og sild vest av Skottland."

Ulltang opplyste at ICES ikke har gitt noen anbefaling ennå. Det er arbeidsgruppen for sild som har antydnet et tall for hva som kan anbefales tatt vest av Skottland.

Når det gjelder Nordsjøen har arbeidsgruppen antatt at det er fisket ca. 60.000 tonn, derav var 11.000 tonn bifangst, resten var tatt hovedsaklig i Kanalen.

Han sa ellers at bestandsutviklingen ser svak ut og at de tre komponentene i Nordsjøen utvikler seg forskjellig. Det har bl.a. vært en betydelig økning i rekrutteringen til den sydlige komponent som gyter i Kanalen. Rekrutteringen i den sentrale del av Nordsjøen (ICES, IVb) ser fremdeles ut til å være svak og gytebestanden har ikke vist noen vekst.

I den nordlige del av Nordsjøen (IVa) ser det ut som det var en viss økning i gytebestanden i 1978-79 men at denne ikke har fått noen vesentlig rekruttering senere.

Arbeidsgruppens rapport skal nå vurderes av ACFM på møte 1.- 9. juli slik at en tilråding ikke vil foreligge før da.

For silden vest av Skottland har det vært en kraftig økning i gytebestanden og allerede i 1980 var den over den nedre grense en hadde satt for gjenåpning av et fiske. Etter arbeidsgruppens vurdering bør dette gi grunnlag for en anbefalt TAC på 65.000 tonn.

Krog mente at selv om det forelå en anbefaling ca. 9. juli vil det likevel ikke være for sent å åpne et fiske i slutten av måneden. En bør søke å få i stand et møte mellom EF og Norge rett etter ACFM sitt møte der en tar opp spørsmålet om en norsk kvote av sild vest av Skottland. Ellers var det etter hans mening noe mer komplisert i Nordsjøen etter at en var begynt å snakke om flere komponenter i samme bestanden.

Dersom man ikke får i stand avtale om et norsk fiske i EF-sonen bør det settes i gang kartleggingsarbeid om sild i norsk sone.

Rasmussen var enig med Krog i dette og sa en vil prøve å få til slikt arbeid dersom en klarte å fremskaffe penger til det.

Holm spurte om en nå indirekte tildelte sild til EF ved at den faktisk ikke kan fiskes utenfor 12 n. mil i Kanalen.

Østvedt opplyste til dette at det meste er tatt innenfor 12 n. mil.

Krog reiste spørsmålet om oppdelingen av bestanden i tre komponenter kan utnyttes av EF rent politisk og om havforskerne merket noe til en politisering av biologenes standpunkter innen EF. Videre spurte han om norske havforskere kan skaffe seg et bedre grunnlag for vurderingene uavhengig av andre forskere.

Ulltang opplyste at en ikke hadde merket noen form for politisering innen arbeidsgruppen for sild.

Når det gjelder spørsmålet om et bedre vurderingsgrunnlag, så opplyste han at det hele baserer seg på larveundersøkelser. Riktignok kan datamaterialet være svakt slik at det kan oppstå stor usikkerhet i anslagene, men likevel står det fast at der har vært en betydelig økning i bestanden i den sørlige del av Nordsjøen og vest av Skottland.

Rasmussen spurte om havforskerne hadde noen formening om grunnen til den dårlige utviklingen i den sentrale delen av Nordsjøen. Kunne f.eks. danskenes småsildfiske ha hatt betydning i denne sammenheng.

Ulltang sa at dette spørsmålet har vært diskutert, og bl.a. det forhold Rasmussen nevnte har vært vurdert som ett av de momenter som er av betydning. Videre har bifangstene av sild i brislingfisket trolig også medført den dårlige utvikling. Endelig har også sildefisket i Skagerrak vært en medvirkende årsak. Dette siste har klart bidratt til redusert rekruttering til nordsjøbestanden.

Paulsen orienterte om at det var avholdt foreløpige drøftelser med EF der en har sagt fra at en senere vil ta dette opp formelt. Det synes som EF ikke er villig til å diskutere eventuell norsk kvote av sild vest av Skottland og i den sørlige del av Nordsjøen på nåværende tidspunkt. Norges krav når det gjelder sild vest av Skottland er 6-7000 tonn.

I den sørlige del av Nordsjøen vil EF trolig gå inn for en TAC på 41.000 tonn. Norge har sagt at havforskernes tilrådinger bør legges til grunn, men dersom det blir fisket må Norge ha et kvantum også i den sørlige del, anslagsvis 6-7000 tonn. Det som da kan skje er at EF hever TAC til 48.000 tonn. Det norske standpunktet er at dette er en bestand, men likevel må en regne med å måtte betale for et eventuelt kvantum i Kanalen.

Rasmussen var ikke villig til å være med å betale for et kvantum sild av en bestand som Norge tidligere har hevdet også har tilhørighet i norsk sone, og spesielt ikke dersom det norske kvantumet framkommer ved at TAC blir hevet fra 41.000 tonn til for eksempel 48.000 tonn.

Krog sluttet seg til Rasmussens syn på dette. Norge har jo tidligere hevdet sonetilhørighet på 20-25% og som da skal kunne fiskes også i EF-sonen uten at dette skal betales. Han spurte også om en hadde oversikt over hvor mye EF har fisket hittil i år.

Østvedt sa at det ikke forelå eksakte tall for dette.

Rasmussen spurte om det var biologisk mulig å skille ut sild fra den sørlige komponenten dersom en fisket i den sentrale og nordlige del av Nordsjøen.

Ulltang opplyste at det ikke var biologisk mulig å skille mellom komponentene, men at en muligens ut fra alderssammensetningen i fangstene kunne si noe om av hvilken komponent det var fisket.

Utvalget tok drøftelsene til etterretning.

Sak 11/81.

Regulering av fisket etter sild på kyststrekningen
Stad-Lindesnes i forbindelse med brislingfisket i 1981.

Rasmussen viste innledningsvis til sakens dokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"I forbindelse med brislingfisket i 1980 ble det vedtatt å frigi et kvantum på 10.000 hl småsild. Dette var ment å dekke innblandingen av småsild utover 50% i brislingfangster. Fisket ble åpnet 11.august kl.00.00 og stoppet 12.august kl.17.00. Det var da tatt ca. 123000 skjepper som i hovedsak var det rene mussafangster. Frigivelsen av et kvantum sild i forbindelse med brislingfisket de siste årene har blant annet vært begrunnet med nødvendigheten av større innblandingprosent enn 50 for å kunne drive et rasjonelt brislingfiske. Men også etter at småsildfisket i fjor ble stoppet foregikk det et ordinært brislingfiske. Det skulle tilsi at behovet for å frigi et kvantum på grunn av en rasjonell utøvelse av brislingfiske ikke er stort. På den annen side gikk dette kvantumet av mussa i det hele til bedre anvendelse og gav et viktig tilskudd for hermetikk-industrien. Landsstyret i Norges Fiskarlag har gjort vedtak om at det bør på samme måte som de senere år avsettes et kvantum på inntil 10.000 hl mussa til fiske i forbindelse med brislingfisket.

Havforskningsinstituttet har i brev av 5.september 1980, i forbindelse med fjorårets fiske av mussa, pekt på at 20-30.000 hl småsild representerer et meget stort antall individer. Beregninger som tar hensyn til naturlig dødelighet viser at disse fangstene vill kunne representere fangster på mellom 200.000 og 300.000 hl stor sild.

Nevnte brev følger vedlagt (./.).

Dersom utvalget finner å ville tilrå frigivelse av et kvantum mussa i forbindelse med brislingfisket vil en foreslå at Fiskeridirektøren i samråd med salgslagene søker å finne fram til en reguleringsform som kan motvirke et overfiske som i 1980.

Forskriftene for fjorårets regulering følger vedlagt (./.).

Norges Fiskarlag har i sitt Landsstyrevedtak også gitt uttrykk for at det bør avsettes et kvantum stor sild til kystsildefiske og som bør deles mellom garn og not. Som det framgår av sak er Fiskeridirektørens standpunkt når det gjelder et direkte fiske etter nordsjøsild at en bør avvente ACFM's rapport før en tar stilling til dette."

Rasmussen mente at en bør finne fram til en annen reguleringsform dersom det også i år skal frigis et kvantum småsild i forbindelse med brislingfisket.

Krog viste til Landsstyrevedtaket. Han var enig med Rasmussen at en bør se nærmere på reguleringsformen for å unngå et overfiske som i fjor. Han var imidlertid ikke enig i kritikken som var kommet mot nevnte fiske sett på bakgrunn av at det er gjort vedtak i Stortinget om at hermetikkindustrien i Norge skal opprettholdes. I tillegg viste han til at det kvantumet mussa som ble fisket gikk til hermetikk, i motsetning til samme fiske som foregår i Nordsjøen der det hele går til mel og olje.

Østvedt mente det var uheldig dersom man fikk mer enn 50% sild i brislingfangstene og at disse likevel var definert som lovlige. En vil stille svakt i senere forhandlinger med f.eks. Danmark. En bør også ha klart for seg at den mussa som var tatt i 1980 var fra nordsjøsildbestanden.

I tilslutning til dette sa Hamre at dersom det ikke var rekruttering av nordsjøsild og en samtidig fikk en utbredelse av atlanto-skandisk sild sør for Stad vil det være denne som kom til å bli fisket som mussa senere.

Rasmussen foreslo at avgjørelsen utsettes til senere slik at en kunne se dette i sammenheng med ACFM sin tilråding for nordsjøsild.

Majala mente en ikke vil ha flere opplysninger da enn de som allerede foreligger og foreslo at utvalget gikk inn for frigivelse av 10.000 hl mussa i forbindelse med brislingfisket.

Dette forslag fikk tilslutning fra R.Johansen.

De øvrige av utvalgets medlemmer støttet Rasmussens forslag.

SAK 12/81

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARKTISK TORSK OG HYSE I 1981

a) Regulering av fisket med konvensjonelle redskap.

Det var i sakspapirene gitt følgende orientering:

"Det vises til sak 2/81 a) på forrige møte. Fiskeridirektoratet har nå mottatt vedtaket i landsstyret i Norges Fiskarlag om begrensning i garnmengden ved fiske etter torsk (vedlegg).

Fiskeridirektøren vil behandle saken på bakgrunn av de nye momenter som kommer fram i landsstyrets vedtak og legge saken fram for utvalget på neste møte."

Utvalget tok dette til etterretning.

b) Fisket etter norsk-arktisk torsk i 1981.

Rasmussen viste til sakens dokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"Oppgaver innhentet i uke 21 viser følgende fangsttall for torsk for 1981 (alle tall i tonn, rund vekt):

Råfisklaget (pr. 10.5.81)	180 378 t
Sunnmøre og Romsdal	
Fiskesalslag (pr. 15.5.81)	17 426 t
Fabriktrål (pr. 10.5.81)	5 660 t
Sogn og Fjordane Fiskesalslag	
(pr. primo mai -81)	1 350 t
Totalt	<u>204 814 t</u>

Tallene er foreløpige.

En regner med å kunne presentere tall for ferskfisk og rundfrysetrålterne på møtet og dermed også fordelingen av totalkvantumet på trål og konvensjonelle redskaper.

En slik fordeling ble foretatt pr. 1.april dette år og viste følgende fangsttall:

	<u>1981</u>	<u>1980</u>
Anslag over totalfangst pr. 1.4.:	148 500 t	127 000 t
Trålkvantum pr. 1.4. ca.	<u>27 000 t</u>	<u>43 000 t</u>
konvensjonelle redskaper ca.	121 500 t	84 000 t

Det fremgår av dette at trålerne pr. 1.4. hadde en nedgang i forhold til 1981 på ca. 16 000 t og de konvensjonelle redskaper økte sine fangster med ca. 37 500 t.

Fra 1.april til ca. 10.mai 1981 er det fanget ca. 56 300 t av konvensjonelle redskaper og trål."

Titlestad opplyste at han hadde nylig fått tall fra Wiik i Norske Trålrederiers Forening og disse viste at ferskfisk- og rundfrysetrålerne pr. 15.5. har tatt 30 393 tonn torsk og 12 858 tonn hyse, alt i rundvekt.

Utvalget tok de framlagte tall til etterretning.

C. Regulering av fisket etter norsk-arktisk hyse i 1981.

Rasmussen viste til redegjørelsen som var gitt i saksdokumentene:

"En viser til brev fra Havforskningsinstituttet til Fiskeridirektøren som var vedlagt saksdokumentene til Reguleringsutvalgets møte den 7.april. Av brevet fremgår at det er rom for et samlet norsk uttak av norsk-arktisk hyse og kysthyse på 90 000 tonn når en tar hensyn til det forventede fiske av Sovjet og 3. land.

Hittil i år er det fanget følgende kvanta hyse (alle tall i tonn rundvekt):

Norges Råfisklag (pr. 10.5.81)	20 948 t
Sunnmøre og Romsdal	
Fiskesalslag (pr. 15.5.81)	2 540 t
Sogn og Fjordane Fiskesalslag	
(pr. primo mai -81)	40 t
Fabrikktrål (pr. 10.5.)	1 750 t
	<u>25 278 t</u>

Det konvensjonelle fisket etter hyse i 1980 var ikke regulert, og fra og med mai og ut året fanget disse redskapsgrupper ca. 31 500 tonn. Bestandssituasjonene kan tyde på at de samme redskapsgrupper vil kunne øke sitt fiske i denne periode i 1981 i forhold til 1980.

Som nevnt under sak 12/81 b er fangsttallene for ferskfisketrålerne og rundfrysetrålere ennå ikke tilgjengelige, men en vil her grovt avslå de totale trålfangstene av hyse til 16 000 t. Det gir en restkvote for trålerne på 15 000 t. Det knytter seg betydelig usikkerhet til dette anslaget bl.a. fordi en ennå ikke har full oversikt over hvor mange trålere som har benyttet anledningen til å fiske sør for 64^on i perioden 1.februar til 15.mars. En foreløpig oversikt viser at 11 trålere har benyttet denne adgangen. Dessuten har en ikke oversikt over i hvilken grad trålere har fisket utover sin opprinnelige hysekvote mot tilsvarende refusjon i torskekvoten.

Under ulike forutsetninger om det konvensjonelle fisket i perioden mai-desember kan en lage følgende oppstilling over disponibelt kvantum for trålene:

	I. Ingen økning. i det konv. fisket	II. 25% økn. i deb. konv. fisket	III. 50% økn. det konv.fisket
Totalkvantum	90 000 t	90 000 t	90 000 t
Fisket pr. 10.5.(alle red.sk.)	<u>25 300 t</u>	<u>25 300 t</u>	<u>23 000 t</u>
Rest	64 700 t	64 700 t	64 700 t
Trålenes restkvote	<u>15 000 t</u>	<u>15 000 t</u>	<u>15 000 t</u>
Differanse	49 700 t	49 700 t	49 700 t
Konv. fiske mai-des.	<u>31 500 t</u>	<u>39 500 t</u>	<u>47 300 t</u>
Til disposisjon	18 200 t	10 200 t	2.400 t

Regneeksempel I og antakelig også II kan gi grunnlag for frigivelse av trålenes hysefiske. En annen mulighet er å øke trålenes kvoter med et gitt kvantum.

Ut fra de totalkvanta av hyse som er til disposisjon for norske fiskere i 1981 skulle det være rom for fritt fiske på hyse for trålerne resten av året. Situasjonen med den meget strenge kvotereguleringen for torsk kan likevel gjøre beregningen av et fritt fiske på hyse vanskelig. Etterhvert som trålerne fisker opp sine torskekvoter vil det bli et stort ledig potensiale å sette inn i hysefisket. Fangsten av hyse for trålerne kan da øke langt raskere enn i tidligere "normale" år da trålerne fisket både torsk og hyse på slutten av året. Det er videre uklart i hvilken grad det er mulig å gjennomføre et trålfiske bare etter hyse uten vesentlig innblanding av torsk. Selv om noen trålere skal ha en del av sin torskekvote igjen til høsten (ferskfisketrålere skal avsette 20 % av kvoten, 109 tonn rund vekt, til tiden etter 1.september), vil et fritt hyse-fiske måtte medføre at det blir lovlig med en mindre bifangst (f.eks. 10 %) av torsk i hysefisket også for trålere som har fisket opp

sin torskekvote. Har imidlertid fartøyene torskekvote igjen, må torsk-
bifangst trekkes av den. Usikkerhet både med hensyn til utviklingen av
fangsten av hyse og omfanget av bifangsten av torsk, gjør at et eventuelt
fritt Hyse-fiske for trålerne må kunne stoppes på kort varsel.

Forskriftene for trålfisket etter torsk og hyse nord for 62° n.br. i 1981
har følgende bestemmelse:

§ 6.

"Fartøy som unnlater å fiske etter torsk og hyse nord for 64° n.br.
i tiden 1.februar - 15.mars kan overskride sin tildelte torskekvote
med inntil 25% mot at den tildelte hysekvote reduseres med et
tilsvarende antall tonn.

Fartøy kan overskride den tildelte hysekvote med inntil 20% mot at
tildelte torskekvote reduseres med et tilsvarende antall tonn."

De fartøy som etter første ledd kvalifiserer til økning i torskekvoten
mot reduksjon i hysekvoten, vil ved fritt hyse-fiske få en fordel i økt
torskekvantum. Videre vil fartøy som etter andre ledd har overfisket
hysekvoten mot reduksjon i torskekvoten få en fordel ved at den opp-
rinnelig tildelte torskekvoten blir gjeldende uten reduksjon. Ved inn-
føring av fritt hyse-fiske kan dermed noen fartøy få en fordel framfor
andre på bakgrunn av bestemmelsene i § 6.

Fiskeridirektøren ser det som både riktig og ønskelig at TAC for hyse
blir fullt utnyttet. Det kan likevel reises innvendinger mot å gjøre
dette ved å åpne for et fritt hyse-fiske for trålerne. Utvalget invi-
teres til å diskutere saken."

Flademark spurte om hvordan bifangstregelen for torsk egentlig
var å forstå. Når en fisker hyse og får innblanding av
torsk, skal denne trekkes fra i kvoten for vedkommende
fartøy. Men når kvoten for torsk er oppfisket kan en likevel
ta inntil 10 % innblanding av torsk i fisket etter sei,
blåkveite og uer. Dersom dette er en riktig forståelse vil
det animere til å ta kvotene så snart som mulig, etterpå kan
en likevel fiske 10 % torsk som bifangst. Han spurte også
om hyse-fisket sør for 67°N skal medregnes i kvoten ettersom
dette er kysthyse.

I tilslutning til dette spurte Krog hvordan det forholdt seg med de som må avsette kvote til høsten, går eventuelle bifangster også av denne kvoten?

Reinholdtsen viste til at disse spørsmålene ble tatt opp på forrige møte. Han beklaget at mange av reglene blir gitt altfor sent og ofte etter at fisket er startet.

Rasmussen spurte om havforskerne mente det finnes vesentlig med hyse sør for 67°N og om det var særlig mye norsk-arktisk torsk sør for nevnte breddegrad i siste halvdel av året.

Hylen opplyste at det er tatt lite hyse sør for 67°N. Riktignok regner en med at hyse gyter helt sør til Møre, men den går så nordover igjen.

Når det gjaldt torsk har en ikke full oversikt, men det er trolig lite innblanding av norsk-arktisk torsk i fangstene sør for 67°N nå.

Flademark kunne bekrefte Hylens antakelse når det gjaldt innblanding av torsk. Han opplyste imidlertid at det var betydelig innblanding av hyse.

Han nevnte videre at det overordnede mål nå må være å ta hysekvantumet. Det vil etter hans mening være ille dersom det i disse tider blir stående igjen et hardt tiltrengt kvantum fisk.

Rasmussen pekte på at TAC for hyse ikke er hevet, men at en regner med at Sovjet og tredjeland ikke tar sin del av kvantumet og det er denne del som nå forutsettes disponert av Norge.

Reinholdtsen mente at et fritt hysefiske også må komme de fartøy til gode som har måttet tåle periodisering av kvoten.

Strand fremmet forslag om at det blir tildelt en kvote hyse pr. fartøy der det også kan tas 10 % innblanding av torsk. Det bør så fastsettes en dato hvor en vurderer om hysefisket

skal slippes fritt på bakgrunn hvor mye som gjenstår av totalkvantumet. Han kunne tenke seg at det ble frigitt 15 000 tonn hyse til fordeling og da 1 500 tonn torsk som bifangst.

Majala var betenkt over dette forslag. Vil en få forståelse for en økning av torskekvoten når passive redskaper er regulert? Ellers syntes han det hele skurret når en gjør torsk til bifangst i andre fiskerier.

Johansen hadde samme betenkeligheter som Majala med å gjøre torsk til bifangst. Dersom en frigir 1 500 tonn torsk som bifangst så var dette omlag samme kvantum som fiskes med juksa om sommeren.

Fladmark mente en ikke kunne komme klar bifangster av torsk dersom en skal fiske hyse.

Reinholdtsen pekte på at et hysefiske vil ha stor betydning for Nord-Norge. Det som nå er i ferd med å skje er at nordnorske båter fisker i Nordsjøen og mange av disse kan ikke gå den lange veien nordover igjen for å levere fangstene. Dette kan føre til en endring i fiskemønsteret som igjen kan føre til vesentlige strukturendringer i Nord-Norge.

Paulsen mente det var et vesentlig spørsmål om avtalen med Sovjet egentlig gir adgang til å gjennomføre det foreliggende forslag. En ting er at torskekvoten i henhold til avtalen kan overfiskes med passive redskaper, bl.a. fordi det blir fastsatt en trålerkvote ved årets begynnelse. Noe annet er om hvordan dette forholder seg med hyse. Her er det hele noe mer uklart. I et hvert tilfelle vil det være i strid med forutsetningene om Norge ensidig økte sin trålerkvote i løpet av året.

Rasmussen foreslo at en tilleggskvote på 10 000 tonn hyse fordeles til trålerne etter samme mønster som før. Eventuell bifangst av torsk skal dekkes av torskekvoten for det enkelte fartøy og når torskekvoten er oppfisket stoppes også hysefisket.

Grønnevet spurte hvordan de som hadde fisket opp sin torskekvote da skulle forholde seg.

Krog mente at disse allerede tidligere har foretatt et valg og fisket sin kvote av torsk.

Grønnevet satte fram forslag om at det settes en kvote på 10 000 tonn hyse og 1 000 tonn torsk til fordeling på trålerne.

Dette forslag ble støttet av Reinholdtsen.

Departementets representanter reserverte seg mot å ta standpunkt.

Resten av utvalget støttet Rasmussens forslag.

Sak 13/81. Eventuelt.

- a) Majala ønsket å ta opp til diskusjon om forbudet mot juksafiske etter norsk-arktisk torsk i juli bør oppheves og han gjorde framlegg om at utvalget skulle gi en slik tilrådning.

Dette forslag fikk støtte fra R. Johansen.

Departementets representant reserverte seg mot å ta standpunkt.

Utvalgets øvrige medlemmer gikk imot Majalas forslag.

- b) Grønnevet fryktet for at det vil bli restkvote av reker ved Grønland også i år. I fjor var det ca. 600 tonn som ikke ble tatt, og dette representerte en verdi av ca. 12 mill. kroner. Etter hans mening bør de fartøyene som ønsker å bytte kvote seg imellom mellom Øst- og Vest-Grønland få anledning til det. Det vil ellers være stor sannsynlighet for at et kvantum ikke blir tatt, kanskje 400 tonn.

Rasmussen viste til at rekeflåten fikk tilbudet om bytting tidligere, akkurat for å unngå det som Grønnevet fryktet, men da var det ingen positive reaksjoner på dette. I tillegg har en hatt møte i Trondheim med rekeflåten hvor dette spørsmål ble diskutert, men det synes ikke som de aktuelle fartøyene tidligere har vist noen vilje til å løse problemet.

Krog var enig med Rasmussen i hans syn. Dersom en nå gikk inn for en bytteordning, vil dette forståelig nok skape reaksjoner fra de som er ferdig eller nesten ferdig med sine kvoter.

Majala var også enig med Rasmussen og Krog i deres vurderinger. Han gav uttrykk for at han forstod Grønnevets problem, men så ikke noen løsning på det.

Utvalget fant ikke å kunne gå inn for Grønnevets forslag om å tillate innbyrdes bytting av kvoter på Øst- og Vest-Grønland mellom de enkelte fartøy så sent i sesongen.

Referat fra møtet i Reguleringsutvalget 2. desember
1981 kl. 0900.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen:

Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen - formann

Ekspedisjonssjef Gunnar Gundersen, Fiskeridepartementet

Avdelingsdirektør Per Mietle, Fiskeridirektoratet

Direktør Gunnar Sætersdal, Fiskeridirektoratets Havforskningsinst.

Underdirektør Trond S. Paulsen

Fra organisasjonene:

Anton Leine Norges Fiskarlag, som varamann
for Oddvar Majala

Harald Birkeland, Norges Fiskarlag

Leidulv Grønnevet " "

Arnold Reinholdtsen " "

Ivar Nes, Norsk Sjømannsforbund

Som sekretærer for utvalget møtte konsulentene Arne Wåge og
Egil Lekven.

Dessuten møtte:

Ass.dir. Viggo Jan Olsen, Fiskeridirektoratet

Avd.dir. Aslak Aasbø "

Kontorsjef Arthur Holm "

Byråsjef Egil Kvammen, Fiskeridepartementet

Kontorsjef T. Foss, Fiskeridirektoratet

Byråsjef G. Kjønneøy, Fiskeridepartementet

Kontorsjef S. Lomelde, Fiskeridirektoratet

Forsker A. Hylén, Havforskningsinstituttet

Forsker Ø. Ulltang "

Forsker A. Dommasnes "

Konsulent S. Engesæter, Fiskeridirektoratet

" P. Gullestad "

" G. Aagaard Kuhnle "

" L. Grønnevet "

" N. Eikhaug "

" O. Midttun "

Som observatører under sak 14, 15 og 16 møtte Ole Strand fra Norske Fabrikkskips Forening, Petter Ludvig Fladmark, Norske Fiskeprodusenters Forening og Per Alf Andersen, Norsk Nærings og Nytelsesmiddelarbeiderforbund.

Møtet ble ledet av formannen som la fram følgende forslag til sakliste:

- Sak 14/81 Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1982.
- Sak 15/81 Regulering av vinterloddefisket i 1982.
- Sak 16/81 Regulering av fisket etter sei i 1982.
Spørsmål om dispensasjon fra minstemålet i området mellom 62^o og 65^o n.br.
- Sak 17/81 Foreløpig drøfting av reguleringsopplegget for ringnotflåten i 1982.
- Sak 18/81 Eventuelt.

SAK 14/81 REGULERING AV FISKET ETTER NORSK ARKTISK TORSK

OG HYSE I 1982.

Rasmussen viste innledningsvis til sakens dokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"1.1. Totalkvote.

Rapporten fra Rådgivningskomiteen i det internasjonale råd for havforskning (ACFM) tegner et heller dystert bilde av utsiktene for torskefiske de nærmeste årene. Av rapporten fremgår at totalbestanden av torsk - 3 år og eldre - ved inngangen til 1982 er ventet å være den laveste som noengang er observert. Gytebestanden har vært beregnet til rundt 220.000 tonn i 1980-81 og er ventet å ligge omtrent på samme nivå i 1982. Til sammenligning nevnes at gytebestanden i 1971-72 var på 680.000 tonn. Optimal gytebestand er beregnet til å ligge i området 500.000 - 1.000.000 tonn. 1975-årsklassen, som er den siste sterke årsklassen, vil for fullt være kommet inn i gytebestanden i 1983. De svake årsklassene etter 1975 vil føre til at beskatningen av gytebestanden må sterkt begrenses om gytebestandens størrelse skal opprettholdes. I rapporten fra ACFM har en presentert 6 alternative beskatningsstrategier for arktisk torsk. Alternativene som er gjengitt i tabell 1 viser sammenhengen mellom totalfangst og gytebestand de nærmeste årene.

1.2. Ramme for norsk fiske.

I den norsk-sovjetiske fiskerikommisjon som nettopp har sluttført forhandlingene om kvoteavtale for 1982 er det blitt enighet om samme totalkvote som i 1981, d.v.s. en totalkvote på 340.000 tonn inklusiv norsk kysttorsk. Det er også enighet om å avsette 35.000 tonn til tredjeland på samme måte som i årets avtale. Ved fordeling av totalkvoten har Sovjet akseptert å overføre 45.000 tonn av sin kvote til Norge. Etter denne overføringen disponerer Norge 197.500 tonn torsk ifølge kvoteavtalen. I tillegg har Norge i likhet med tidligere års avtaler adgang til å fiske med passive redskaper utover totalkvoten.

Av tredjelandskvoten på 35.000 tonn er 5.000 tonn avsatt til fiske i Svalbardsonen. Det resterende er fordelt med 18.000 tonn til Norge og 12.000 til Sovjet. Partene står fritt med hensyn til hvorvidt disse kvoteandelene skal tildeles tredjeland eller fiskes av avtalepartens egne fiskere. Sovjet har allerede tildelt Færøyane 11.000 tonn torsk i 1982. Norge har ennå ikke inngått avtaler med EF og Færøyane for 1982 slik at en i dag ikke kjenner til hvor stor del av tredjelandskvoten som Norge disponerer som vil bli tildelt tredjeland. Usikkerhet knytter seg også til størrelsen på det uregulerte fisket i Svalbardsonen. Fra spansk side er det anslått at spansk fiske i fiskevernsonen i 1981 vil bli ca. 12.000 tonn.

Dersom en har som utgangspunkt at totalkvoten på 340.000 tonn ikke skal overskrides, og det gjøres forutsetninger om omfanget av sovjetisk fiske og fiske av tredjeland kan en foreta beregninger av norsk reguleringsbehov.

For å tallfeste problemstillingen har en tatt utgangspunkt i at Sovjet fisker hele sin kvote - etter overføring til Norge - 107.500 tonn.

Videre har en valgt å beregne norsk reguleringsbehov under ulike forutsetninger om tredjelands fiske: A: 15.000 tonn, B: 25.000 tonn og C: 35.000 tonn. Under slike forutsetninger blir rammen for det norske fisket henholdsvis 217.500, 207.500 og 197.500. Jfr. tabell 2.

Tabell 3 viser norsk torskefiske fordelt på redskap i perioden 1977-80. 1981 tallene er beregnede størrelser basert på oppgaver pr. 1.9. og prognoser for resten av året. Som det fremgår av tabell 2 vil reguleringsbehovet for konvensjonelle redskaper variere mellom 92.500 og 138.500 tonn avhengig av hvilke forutsetninger som legges til grunn angående tredjelands fiske. Som illustrasjon er det tatt med to eksempler på reguleringsbehov ved norsk totalfiske på henholdsvis 225.000 og 250.000 tonn.

2. REGULERING AV KONVENSJONELLE REDSKAPER.

Konvensjonelle redskaper omfatter garn, line, juksa og snurrevad. Fra og med 1.1.1981 er det forbudt å drive direkte fiske etter torsk med not nord for 62° n.br.

I inneværende år er fiske etter torsk med konvensjonelle redskaper regulert med fiskestopp i periodene 13.-26. april (uke 28, 29 og 30) og i tiden 21.-31. desember (uke 52 og 53). Den første fiskestoppen gjaldt alt fiske med konvensjonelle redskaper nord for 62° N. De to siste stopp-periodene omfattet opprinnelig alt konvensjonelt fiske nord for 67° N. Den 23 juni ble imidlertid forbudet mot torskefiske med juksa i tiden 6.-27.juli opphevet øst for Sværholt i Finnmark.

Fiskestoppen i forbindelse med påsken var bortimot 100% effektiv. Fra ukentlige landinger på over 16.000 tonn de tre foregående ukene ble fangsten i uke 16 og 17 henholdsvis 454 og 297 tonn. Tre ukers stoppen om sommeren var derimot mindre effektiv. Det var ikke stor forskjell mellom landet kvantum i denne perioden og i ukene før og etter. Sammenliknet med 1980 var det faktisk en oppgang i fisket i denne perioden. Ved nærmere ettersyn viser det seg at landet/levert kvantum i området med fiskestopp er sjøltilvirket torsk som er fisket tidligere. Sjøltilvirket fisk blir ikke registrert som landet før ved levering

Tabell 4 og 5 viser ukentlige landinger av torsk tatt med konvensjonelle redskaper i 1980 og pr. utgangen av august 1981. Tabellene omfatter torskefisket i de forskjellige områder nord for 62°N, og ukefangstene totalt nord for 62°N er også spesifisert på redskap. Se fig. 1, 2, 3 og 4, som er laget med tabellene 4 og 5 som grunnlag.

Nedenfor følger en oppstilling av torskefangstene med konvensjonelle redskaper i forskjellige perioder i 1980 og så langt en har oversikt i 1981. Etter de siste prognosene regner en med at norsk torskekvantum totalt vil komme opp i 310.000 tonn i 1981. Av dette er det antatt at konvensjonelle redskaper vil fiske i alt 244.000 tonn mot 181.000 tonn i 1980. Jfr. også tabell 3.

PERIODISERING AV TORSKEFANGSTENE MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

	1981		1980
Uke 1-9	57,1		37,5
Uke 10	11,9		8,8
11	14,4		13,3
12	19,6		13,0
13	16,2		16,5
14	16,3		4,9 påske
15	16,3		7,8
16	(13,0)	0,5 påske	7,7
17	(10,0)	0,3	5,1
18		7,1	4,0
19		5,8	3,2
Uke 20-27	21,7		24,6
Uke 28	1,3		1,2
29	1,1		1,1
30	1,0		1,0
Uke 31-50	11,5 (i 1981, t.o.m. uke 35)		21,4
Uke 51			3,5
52			0,8
Totalt	202.1 (i 1981, t.o.m. uke 35)		175,4
			+ 5 (usp. +

not)

= 181

Det fremgår av oppstillingen at fangstene de ni første ukene er moderate, mens hovedtyngden av kvantumet tas i ukene 10-19. I 1980 ble 84.300 tonn eller omlag halve kvantumet tatt i denne perioden. I år var hele 108.400 tonn ilandbragt i løpet av disse 10 ukene, og da var det som tidligere nevnt effektiv fiskestopp i to av ukene.

Dersom en antar at fritt fiske ville utviklet seg jevnt fra 16.300 tonn i uke 15 til 7.100 tonn i uke 18 kan en beregne ukefangstene til 13.000 og 10.000 tonn under fritt fiske i ukene 16 og 17.

Reguleringseffekten av fiskestoppen i forbindelse med påsken kan på denne måten beregnes til 22.000 tonn. Uten fiskestopp i to uker ville kvantumet i ukene 10-19 kommet opp i 130.000 tonn.

Tilgjengeligheten av torsk for konvensjonelle redskaper er ventet å bli ytterligere forbedret i 1982. Som vist i tabell 3 er det anslått at disse redskaper ved fritt fiske vil ta et kvantum i størrelsesorden 250-276.000 tonn. Reguleringsbehovet for norsk fiske med konvensjonelle redskaper ble i kapittel 1.2 beregnet til fra 92.500 til 138.500 tonn.

Av de tre alternative nivåene for tredje-lands kvoter: A, B, og C, må en regne alternativ C som det mest realistiske. Dette alternativet innebærer et reguleringsbehov i størrelsesorden 112.500 - 138.500 tonn, avhengig av hvilke forutsetninger som legges til grunn ved beregning av fangstpotensialet til den konvensjonelle flåten.

Av tabell 2 fremgår at uansett hvilket av de to alternativene for fangstpotensiale for den konvensjonelle flåten som vurderes er det klart at det reguleringsbehovet som fremkommer ved beregningene er så vidt stort at det vil utgjøre bortimot halve kvantumet til den konvensjonelle flåten under fritt fiske.

Nedenfor vil en gå gjennom mulige reguleringsformer for konvensjonelle redskaper, og utvalget inviteres til å drøfte de ulike reguleringsformer på bakgrunn av rammen for det norske fisket etter torsk i 1982.

2.1. Periodevis fiskestopp.

Dersom en regulering med periodevis stopp i fisket skal ha nødvendig effekt er det behov for å begrense fisket i den perioden det ilandføres største fangster.

Dersom en eksempelvis vil redusere fangsten med konvensjonelle redskaper med 130.000 tonn basert på fiskestopp som eneste reguleringsform er det nødvendig med sammenhengende fiskeforbud i de 10 beste ukene, i mars, april og de to første ukene i mai måned.

Et annet eksempel på reguleringsordning kan være å stoppe fisket en uke pr. måned. En stopp i uke 4, 8, 12, 16, 20 og 24, d.v.s. hver fjerde uke i første halvår ville i 1981 ha medført en fangst nedgang på 42.000 tonn. Med normalt fiske, d.v.s. uten fiskestopp i uke 16 ville reguleringseffekten med denne ordningen blitt i størrelsesorden 55.000 tonn.

Gjennomføringen av periodevis fiskestopp i 1981 har fra et regulerings teknisk synspunkt vært uten særlige problemer. Gjeldende forskrifter framgår av "Melding fra Fiskeridirektøren J. 71/81 og J. 51/81 vedlegg 1 og 2. Dessuten er det innført fiskestopp i tilsvarende perioder for små-trålere (med adgang for unntak). Samtlige trålere var pålagt å fiske utenfor 12-mils grensen de to første dagene etter at fiskestoppen for konvensjonelle redskaper var forbi i april og juli. Fiskeridirektøren går ut fra at periodevis fiskestopp kan gjennomføres i 1982 etter tilsvarende retningslinjer som i 1981.

2.2. Utvidet helligdagsfredning (helgestopp).

Forslaget går ut på at det skal være forbudt å ha redskap i sjøen i en utvidet fredningsperiode i helgene, og dette vil gi følgende reduksjon i fiskeinnsatsen. (Beregningen er gjort på basis av Fiskeridirektørens alternative forslag til forskrifter for 1981, jfr. vedlegg 3)

Juksa/pilk.

Mister redskapsgruppen en fiskedag i uken vil innsatsreduksjonen bli ca. 17% dersom en forutsetter at det uten regulering vanligvis fiskes seks dager i uken.

Snurrevad.

Forutsatt at det uten regulering vanligvis fiskes seks dager i uken vil en reduksjon på to fiskedager fra lørdag til tirsdag, utgjøre ca. 33% av den normale innsats.

Leine.

En forutsetter at linebruket trekkes og settes hver dag i uken unntatt søndag, og at line som står i sjøen mer enn en natt ikke fisker den andre natten, blant annet på grunn av at agnet da sannsynligvis er borte. Forbud mot å ha line i sjøen fra fredag til mandag vil redusere den effektive fangstperiode med to netter (natt til lørdag og natt til søndag) d.v.s. med ca. 33%.

Garn.

Tar en utgangspunkt i en fiskeuke uten regulering der garnlenkene vanligvis trekkes og settes hver dag unntatt søndag, og at overstått garn fisker 25% mindre andre natten enn første, vil forbud mot å ha garn stående i sjøen natt til lørdag, natt til søndag og natt til mandag gi en reduksjon på ca. 40,8%.

Beregningen er gjort på denne måten:

Antall fangstenheter i en "normaluke": 6,75
Reduksjon på grunn av regulering : 2,75

Relativ endring i fangstinnsats: $\frac{2,75}{6,75} \% = 40,8\%$

Blir trekking av garnlenkene hindret av dårlig vær endres dette bildet noe, d.v.s. at reduksjonen blir noe sterkere.

I forbindelse med drøftingen av regulering av fisket i 1981 utarbeidet Fiskeridirektøren forslag til forskrifter basert på utvidet helligdagsfredning annen hver uke i månedene februar - august. Vedlegg 3.

2.3. Regulering av garnmengden.

I den nåværende situasjon må en slik regulering gjennomføres under henvisning til dens kvantumsbegrensende virkning. Som et biprodukt vil det også kunne ha en betydelig kvalitetsmessig effekt. Kvalitetsforbedringen vil i alle tilfeller på lengre sikt, kunne føre til høyere pris og dermed en viss kompensasjon til fiskeren for lavere kvantum.

For å hindre en omgåelse av reguleringen må det innføres bestemmelse om maksimalstørrelse på hvert garn. Gjennomføring av en effektiv kontroll vil være vanskelig. Bestemmelsen om antall garn må for å kunne gjennomføres, være ganske "firkantet", d.v.s. det vil i liten grad kunne gis forskjellige regler for forskjellige tidsrom og fiskefelt.

I forbindelse med drøftingen av denne reuleringsformen i desember 1980/januar 1981 ble det innsamlet materiale om garnbruken langs kysten. Disse opplysningene er oppstilt i tabell 6 sammen med opplysninger om garnbruken i Lofoten i 1976 og 1981 og tall for 1980 fra Budsjettnemnda.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning må forskrifter om regulering av garnmengden inneholde følgende elementer:

- Begrensning av antall garn.

Ved fastsettingen av antall garn pr. mann må det tas hensyn til antall mann om bord, jfr. tabell 6.

- Bestemmelse om maksimalstørrelse på hvert garn.

Det er en "teknisk" bestemmelse for å hindre omgåelse av reguleringen ved å gjøre hvert garn større. Det er bare snakk om å skrive inn i bestemmelsene den garnstørrelse (lengde) som i dag er vanlig, d.v.s. 30 m. Spørsmålet om dybdebegrensning bør også diskuteres.

- Differensiering av bestemmelsen om antall garn.

Bestemmelsen om antall garn må for å kunne gjennomføres være ganske "firkantet", d.v.s. det vil i liten grad kunne gis forskjellige regler for forskjellige distrikt eller fiskefelt. Av hensyn til gjennomføringen av garnreguleringen må maksimum antall garn pr. mann være likt i alle områder nord for 62°N.

- Kontroll-tiltak.

En fullstendig kontroll vil være vanskelig, og gjennomføringen vil være avhengig av en akseptering og selvkontroll fra fiskernes side.

Kontroll på feltet kan muligens skje ved Kystvakten og fiskerioppsynet. Ved levering kan kontroll utføres av Kontrollverket.

2.4. Regulering av maskevidden i garn. Behovet for denne reuleringsformen har bakgrunn i utviklingen i retning av bruk av mindre maskevidde i garn ved fiske etter torsk.

Flere fylkesfiskarlag har vedtatt å anbefale en slik regulering, og har antydnet en maskestørrelse på 7,5 til 8,5 omfar.

Fiskeridirektøren har forelagt spørsmålet om maskevidde i garn for FTFI og Havforskningsinstituttet. FTFIs uttalelse vedlegges. Vedlegg 4.

I avtalen med Sovjet om regulering av fisket i 1982 er det enighet om at minstemålet for torsk og hyse skal heves til henholdsvis 42 og 39 cm.

Som det framgår vil en maskevidde som regnes som liten i torskegarn (8,5 omfar) tilsvare en maskestørrelse på ca. 15,3 cm i trål. Videre er det etter gjeldende bestemmelser (og i samsvar med avtalen med Sovjet) anledning til å ha inntil 15% i antall av fisk under minstemålet på 42 cm. En fastsetting av en maskevidde i garn på 8,5 omfar ville derfor ikke være i samsvar hverken med gjeldende minstemål eller gjeldende maskevidde i trål. Fiskeridirektøren anser det likevel som aktuelt å fastsette en minste maskevidde i torskegarn som korresponderer med minstemålet for torsk og maskevidden i trål/snurrevad. En kan likevel ikke regne med at et slikt minstemål vil ha noen kvantumsregulerende effekt av betydning for 1982.

2.5. Kvote pr. mann/pr. båt.

Nord-Trøndelag Fiskarlag har foreslått at det fastsettes et tak på for eksempel 20 tonn torsk pr. mann i perioden 1.1. - 30.4. under forutsetning av at det ikke blir andre tidsbegrensninger av fisket i dette tidsrom.

En vurdering av kvote pr. mann som reguleringsform viser at 20 tonn pr. mann i den perioden er et høyt kvantum. En har undersøkt fangst pr. mann for et utvalg på 5 fartøy i hver av de av Budsjettneemndas grupper i storbåtundersøkelsen som omfatter fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper. Kriteriet for utvelgelse er at fartøyets lønnsevne er omtrent på gruppens gjennomsnitt. Nedenstående tabell viser oppfisket torskekvantum pr. mann i perioden 1.1. - 30.4.1980 for de fartøyer som drev torskefiske.

FARTØYGRUPPE	FARTØY STØRRELSE	TONN TORSK RUND VEKT PR. MANN
001 Garn-, juksa- og snurrevadfiske på kysten og kystbankene. <u>Finnmark</u>	40 - 69 fot	
Fartøy nr.		
1.		9,3
2.		13,3
3.		17,0

002	Garn-, juksa- og snurrevadfiske på kysten og kystbankene. <u>Troms</u>	40 - 69 fot	
	Fartøy nr.		
	1.		17,4
	2.		23,9
	3.		24,2
	4.		25,7
	5.		24,8
<hr/>			
003	Garn-, juksa- og snurrevadfiske på kysten og kystbankene. <u>Nordland</u>	40 - 69 fot	
	Fartøy nr.		
	1.		10,4
	2.		8,9
	3.		1,0
<hr/>			
004	Linefiske på kysten og kystbankene. <u>Troms og Finnmark</u>	40 - 69 fot	
	Fartøy nr.		
	1.		7,1
	2.		16,4
	3.		9,3
	4.		28,8
	5.		28,1
<hr/>			
005	Linefiske på kysten og kystbankene. <u>Nordland</u>	40 - 69 fot	
	alle under 5 tonn pr. mann		
<hr/>			
009	Banklinefiske med line, garn, m.m. <u>Nord-Norge</u>	70 fot og over	
	Fartøy nr.		
	1.		31,8
	2.		20,0
<hr/>			

Samtlige undersøkte fartøy fra Finnmark og Nordland hadde mindre fangst pr. mann enn 20 tonn i perioden 1.1. - 30.4. En del av fartøyene fra Troms og linefartøyene som er undersøkt hadde imidlertid fangster over 20 tonn pr. mann i perioden. Materialet viser at kvantum pr. mann variere fra område til område. Et bestemt kvantum på 20 tonn eller mindre i årets første måneder vil gi ulik reguleringsbelastning på de ulike grupper. En ordning med kvote pr. mann ville i tillegg medføre et administrativt problem av dimensjoner.

- 2.6. Avstengning av områder med stor konsentrasjon av småfisk. Slik regulering er anbefalt av flere fylkesfiskarlag. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er denne reguleringsformen helt avhengig av de ressurser som kan settes inn i overvåking av fisket/bestanden og gjennomføringen av den eventuelle avstengningen. Dersom de aktuelle områdene er utenfor 12-milsgrens ville hensynet til avtaler med andre land kunne sinke gjennomføringen (og kanskje gjøre reguleringen uaktuell). På den

annen side vil økt minstemål for torsk og hyse gjøre avstengning av områder med stor konsentrasjon av småfisk til et mer effektivt og mer aktuelt reguleringsvirkemiddel. På forhånd vil det være umulig å beregne den kvantumsmessige effekt av slik regulering.

2.7. Spesielle reguleringer av snurrevad-fiske.

Det er framkommet forslag om stopp i snurrevadfisket i en periode i Lofot-fisket og om forbud mot snurrevadfiske i spesielle fjorder der torsk gyter.

3. NORSK-ARKTISK HYSE OG KYST-HYSE

3.1. Totalkvote.

Norge og Sovjet er enige om en totalkvote på 110.000 tonn hyse i 1982. Dette er samme totalkvote som i 1981. Av totalkvoten er 10.000 tonn avsatt til tredjeland. Det resterende er delt likt mellom Norge og Sovjet med 50.000 tonn på hver. Videre har Sovjet overført 25.000 tonn av sin hyse-kvote til Norge. Dette gir Norge en samlet hysekvote på 75.000 tonn i 1982, en økning på 10.000 tonn i forhold til 1981.

3.2 Ramme for norsk fiske.

Kyst-hyse kvantumet, d.v.s. hyse fanget mellom Stad og Lofoten, har de siste årene vært beregnet til 5.000 tonn. I 1980 var 3.800 tonn hyse fisket med konvensjonelle redskaper i dette området. I tillegg kommer trålerne fangster på 800 tonn slik at kysthysefisket også i 1980 utgjorde i underkant av 5.000 tonn. Kysthysekvantumet kommer i tillegg til hysekvantumet som er avtalt med Sovjet. Norge disponerer således et samlet kvantum på 80.000 tonn hyse nord for 62° N i 1982.

Tabell 7 viser norsk fiske etter hyse fordelt på redskaper i perioden 1977-80 og prognoser for 1981. Som det fremgår av tabellen har det norske hysefisket variert mellom 42.000 tonn i 1977 og 72.000 tonn i 1979. Totalkvantumet i 1981 er ventet å komme opp i 71.000 tonn under forutsetning av at trålerne tar sin tildelte kvote.

Ut fra tidligere fangster anser Fiskeridirektøren det disponible kvantum i 1982 stort nok til at en ikke setter i verk regulerings-tiltak hverken for konvensjonelt hysefiske eller trålfiske etter hyse i 1982.

4. FASTSETTING OG FORDELING AV TRÅLERNES TORSKEKVOTE.

4.1. Total trålerkvote av torsk.

Fiskeridirektøren vil foreslå den samme trålerkvoten av torsk i 1982 som kvoten for 1981: d.v.s. 60.000 tonn (rund vekt). På samme måten foreslås at avsetningen til "små-trålere" blir på 3.500 tonn i 1982 som den var i 1981. Kvoten til trålere over 250 brt og 115 fot l.l. ("stor-trålere") blir da 56.500 tonn (rund vekt).

4.2. Fastsetting av gruppekvoter for "stor-trålere".

Fram til og med fastsetting av kvoten pr. 1.1.80 ble fordelingen mellom gruppene foretatt på basis av deltakende antall fartøy i gruppene, og faktorene mellom fartøykvotene for fabrikktrålere/saltfisk- og rundfryse-trålere/ferskfisk-trålere fastsatt til 1.62/1.25/1.00.

Ved gjennomføringen av opplagsordningen i 1980 ble frigjorte kvoter fordelt innenfor gruppene/regionene; og følgelig ble forholdstallene mellom fartøyskvotene endret.

For 1981 ble gruppekvoteene i utgangspunktet fastsatt som en proratarisk reduksjon i forhold til gruppekvoteene for 1980. Etersom antallet deltakende fartøy hadde endret seg ulikt innenfor hver gruppe ble også faktorene mellom fartøyskvotene endret.

Følgende gruppekvoteer/fartøyskvoteer ble fastsatt pr. 1.1.81:

Gruppe	Antall fartøy	Fartøyskvote (tonn)	Gruppekvote (tonn)
1. Ferskfisktrålere	71	544	38,624
Rundfrysetrålere	4	680	<u>2,720</u>
			41,344
2. Saltfisktrålere	7	736	5,152
3. Fabrikktrålere	12	835	<u>10,020</u>
Totalt alle tre grupper:			<u>56,516</u>

I løpet av året ble to ferskfisktrålere solgt over til gruppen saltfisktrålere. Fartøyene kom i fiske som saltfisktrålere (fikk utstedt konsesjons-dokument) i slutten av februar og i begynnelsen av juni og fikk følgelig henholdsvis 10/12 og 7/12 årskvoter. Det ene fartøyet tilhørte et enbåtsrederi som ferskfisktråler, og kvoten "fulgte med båten" over til saltfisktrålergruppen.

Det var også andre endringer som følge av at rederi opprettholdt kvoten for fartøy som ble solgt o.s.v.. På denne bakgrunn ble gruppekvoteene justert den 18. august for å få samsvar mellom forskriftene og de faktisk tildelte kvotene.

Gruppekvoteen er nå:

1. Ferskfisk- og rundfryse-trålere	40.590 tonn	(71,46%)
2. Saltfisktrålere	6.190 "	(10,89%)
3. Fabrikk-trålere	<u>10.020 "</u>	<u>(17,64%)</u>
Totalt alle tre grupper:	56.800 tonn	(99.99%)

I samsvar med Reguleringsutvalgets (flertallets) tilråding på møtet 15. desember 1980, er det i 1981 praktisert en ordning med "rederikvoter". Den faktiske kvoten til hver enkelt ferskfisk-/rundfryse-tråler kan derfor være svært ulik de opprinnelig tildelte kvotene på 544/680 tonn.

Med utgangspunkt i de opprinnelig tildelte kvotene er forholdstallet for fartøykvotene i 1981 slik som anført nedenfor. Til sammenlikning er oppstilt hva kvotene ville ha vært dersom de tidligere brukte faktorene hadde vært anvendt:

Gruppe	Opprinnelig tildelte kvoter i 1981		Beregnete kvoter ut fra tidligere brukte faktorer	
	Tonn	Faktor	Faktor	Tonn
Ferskfisktr.	544	1.00	1.00	542
Rundfrysetr.	680	1.25	1.25	678
Saltfisktr.	736	1.35	1.25	678
Fabrikktr.	835	1.54	1.62	878

Grunnen til at saltfisktrålerne kom relativt gunstig ut med en proratarisk reduksjon av gruppekquotene fra året før, er at den gruppen hadde en større reduksjon i deltakelsen (1/8 reduksjon fra året før) enn de andre gruppene, spesielt fabrikktrålerne.

Fristen for registrering av fartøy for fiske i 1982 til 10. desember, og det endelige antallet deltakende vil dermed være klart først på neste møte i utvalget illustrere virkningen av de forskjellige fordelingsmetoder det nedenfor regnet med følgende faktiske deltakelse

Ferskfisktr.: 56. Rundfrysetr.: 4. Saltfisktr.: 9. Fabrikktr.: 11.

I - viser fartøykvotene ved samme forholdsmessige grupper som i 1981.

II - viser fartøykvotene ved bruk av faktorene 1.0/1 og faktisk antall deltakende fartøy i 1982.

III - viser fartøykvotene ved bruk av faktorene 1.0/1 og faktisk antall deltakende fartøy pr. 1.1.1980.

Gruppe	I		II		III	
	Kvote	Faktor	Kvote	Faktor	Kvote	Faktor
Ferskfisktr.	662	1.00	627	1.00	675	1.00
Rundfrysetr.	827	1.25	784	1.25	844	1.25
Saltfisktr.	684	1.03	784	1.25	578	0.86
Fabrikktr.	906	1.37	1.016	1.62	919	1.36

Fiskeridirektøren inviterer utvalget til å diskutere fordelingsmåten for gruppekquotene.

4.3.

Fordeling innenfor gruppen ferskfisk-/rundfryse-trålere.
Utvalget som vurderte strukturtiltak i trålernæringen (Midtgaard-utvalget) uttalte om kvotefordelingen i forbindelse med reduksjon av flåten:

"Konsesjon/kvotestørsmålet.

Som pekt på innledningsvis synes frykten for tap av kvoterettigheter å være den viktigste årsaken til at rederne vegrer seg for å avhende fartøyer. Dersom samtlige rederier medvirket til en prosentvis like stor reduksjon av flåten, ville dette problemet løse seg ved at kvotene på de gjenværende båtene vil øke like mye for alle. Nå synes det imidlertid urealistisk å få alle med på en like stor kapasitetsreduksjon, og i alle tilfeller vil det ta en viss tid før denne kapasitetsreduksjon er gjennomført for alle. Etter arbeidsgruppens oppfatning bør det derfor gjøres klart overfor de enkelte rederier at ved avhending av ett fartøy vil kvoten som dette fartøyet ville ha rett på tilfalle rederiets øvrige båter. Dermed står rederiet i samme kvotemessige stilling som tidligere, men kostnadene er redusert ved at ett fartøy er borte.

Etter det opplegg arbeidsgruppen har lagt frem vil den ulike prosentvise kapasitetsreduksjon i de enkelte rederier medføre at trålerne etter denne prosess vil få tildelt forskjellige kvoter. I et tidligere notat til departementet, ble det gitt en skisse for omstrukturering av trålerfiskeriet der samtlige rederier medvirket til den samme prosentvise kapasitetsreduksjon. Et slikt opplegg ville ha betinget et utstrakt samarbeid mellom rederiene i de enkelte regioner - et samarbeid som det i praksis ikke synes å være mulig å få til i dag."

I de tilbud om gjeldssanering og refinansiering som ble sendt til rederiene fra Fiskeridepartementet våren 1981 heter det bl.a.:

"Ved gjennomføringen av kapasitetsreduksjonen er det lagt vekt på at det ikke skal skje vesentlige forskyvninger i råstoffgrunnlaget mellom rederier og regioner. Inntil mer hensiktsmessige løsninger måtte framstå vil derfor tildelingen av kvoter ta utgangspunkt i det antall kvoteberettigede fartøyer rederiet/driftsenheten hadde pr. 1 januar 1980. Kapasitetsreduksjonen vil således ikke få betydning for fangstkvotene til det enkelte rederi. Kvoten til det/de fartøy som går ut, blir å fordele på de gjenværende fartøy i rederiet."

Norske trålerrederiets Forening har behandlet spørsmålet om kvotefordeling både på ordinær generalforsamling i juni og på ekstraordinær generalforsamling i august, uten at det ble fattet noe vedtak.

Problemstillingen kan framstilles slik:

- Midtgaard-utvalgets forslag:
Kvotene blir fordelt med utgangspunkt i antall fartøyer pr. 1.1.1980. Kvoten til fartøy som etter den tid er gått ut av fiske eller ut av gruppen ferskfisk-rundfrysetrålere skal tilfalle de gjenværende fartøy i vedkommende rederi. Kvoten tilhørende enbåtsrederi der fartøyet er gått ut av fiske tilfaller gruppen ferskfisk-/rundfrysetrålere som helhet.
- Midtgaardutvalgets forslag med ekstra tildeling til enbåtsrederi:
Kvotene blir fordelt som ovenfor, men fartøy tilhørende de gjenværende enbåtsrederi får et ekstra tillegg (eksempelvis 20%). Denne fordelingordningen kan betraktes som om enbåtsrederi er en egen gruppe, og kvote tilhørende enbåtsrederi der fartøyet er gått ut av fiske tilfaller de gjenværende i gruppen enbåtsrederi.

- Fordeling med lik kvote pr. båt. Dette er fordelingen som tidligere er brukt, med unntak for den regionvise fordelingen som ble foretatt i forbindelse med opplagsordningen i 1980.

4.4 Trålernes kvote av hyse.

Som det fremgår under punkt 3.2 skulle rammen for det norske fisket etter hyse gi rom for fritt hysefiske for trålerne i 1982. Fiskeridirektøren vil foreslå at det samtidig med åpningen av et fritt trålfiske etter hyse presiseres at bifangsten av torsk i hysefisket skal dekkes av den fastsatte torskekvoten. Det innebærer at det blir forbudt å fiske etter hyse for fartøy som har fisket opp torskekvoten. Med andre ord blir det hvert enkelt rederis ansvar å disponere torskekvoten slik at det frie hysefisket kan utnyttes maksimalt.

Det forutsettes at det i 1982 blir adgang som før å ta 10% bifangst av torsk ved fiske etter sei, uer og blåkveite.

Dersom utvalget anbefaler å fastsette en trålerkvote av hyse, går Fiskeridirektøren ut fra at fordelingen skal skje etter samme prinsipper som det som blir fastsatt for torsk".

TORSK

Gundersen orienterte om forhandlingene med Sovjet og pekte bl.a. på at det fra sovjetisk side var reagert på det norske overfiske. Sovjet hadde gått hardt ut for å søke å få ut av avtalen den adgangen Norge hadde til å overfiske totalkvoten med passive redskaper. De hadde m.a. vist til at situasjonen helt var endret fra den gangen overfiskemuligheten ble inntatt i avtalen og at de konvensjonelle redskaper i dag fisket ca. 80% av den norske totalkvoten. Sovjet inntok deretter et slags mellomstandpunkt og foreslo at Norge kunne overfiske med konvensjonelle redskaper inntil 3% av totalkvoten. Dette var selvsagt uakseptabelt for Norge, og Sovjet gikk tilslutt med på avtaleteksten på dette punkt. Han var av den formening at det var bytte av kolmule med Sovjet som bragte balanse inn i avtalen. På kort sikt kan en si at Norge har en relativt sterk posisjon i avtaleforholdet, men dette kan endre seg fort ved en endret alderssammen-

setning o.l. av torsk i området. Det er derfor nødvendig å tenke i lengre perspektiv når det gjelder torskesituasjonen i Barentshavet og forholdet til Sovjet.

Leine spurte om det var en annen områdefordeling av torsken i Barentshavet i år da det viser seg at fabrikk-trålerne har fisket lenger øst enn de senere år.

Sætersdal svarte til dette at det alltid har vært sesongmessige forskjeller p.g.a. klimavariasjonene. Fisken vandrer nord og østover om sommer/høst og om vinteren/våren vil den trekke mer vestover. Dette var grunnen til at man vil finne fisk lenger øst nå om høsten enn tidlig på året. Ellers opplyste han at den relativt sterke vestlige fordeling en har hatt også forventes å fortsette i 1982.

Fladmark spurte om det var noe i de forlydender som gikk om at forskerne hadde endret sine anslag for torsk i positiv retning.

Hylen opplyste at det var foretatt survey i januar/februar i år og da disse data forelå ble 1975 og -76 årsklassen oppjustert, men ikke mer enn at anbefalingen for 1982 ble den samme som for 1981, til tross for at det var tatt ut 100.000 tonn mer enn forutsatt. Oppjusteringen utgjorde omlag 12% for hele bestanden.

Rasmussen viste til at hovedspørsmålet var hva en bør legge opp til når det gjelder det norske totalkvantumet. Han viste til forskernes vurderinger og at det måtte foretas en meget sterk begrensning av fisket. Han understreket at

en må være realistiske når dette skulle diskuteres. Norge har ifølge avtalen med Sovjet til disposisjon 197.500 tonn men at en også i 1982 ved vurderingen må legge til grunn et visst overfiske med konvensjonelle redskaper. Han viste til saksdokumentene og de tall som der var gitt ved forskjellige alternativer.

Fladmark hadde merket seg at det var avsatt 35.000 tonn til tredjeland og spurte om det var mulig å spare inn noe der.

Gundersen opplyste at 5.000 tonn av disse 35.000 var avsatt for fiske i Svalbardsonen. Resten skulle fordeles med 18.000 tonn til Norge og 12.000 tonn til Sovjet. Etter hans mening var det absolutt nødvendig å avsette et slikt kvantum dersom en skal klare å få i stand akseptable avtaler med de land som er aktuelle.

Nes viste til at det i saksdokumentene også var innebygget en forutsetning om at trålerkvoten skulle være 60.000 tonn. Dette var for hans vedkommende ikke selvsagt.

Fladmark mente det var en inkonsekvens i opplegget. I avtalen med Færøyane får norske banklinefartøy kvote som er betalt med torsk. Kvote for banklinefartøyene blir ikke utnyttet fullt ut, og i stedet går de samme fartøyene i Barentshavet for å fiske torsk. Etter hans mening var trålerflåten blitt lurt de siste årene fordi det har vært nedskjæringer, samtidig som konvensjonelle redskaper har økt sitt fiske. Han fant det rimelig at den overføring til Norge på

45.000 tonn som i år lå i avtalen også burde komme trålerne til gode. Noe av dette burde tilgodesees den ellers sterkt regulerte trålerflåten, slik at den får sin tradisjonelle andel av den norske kvoten - ca. 40%.

Leine sa at alle delte bekymringene for trålerflåten og viste til at det var foreslått avsatt samme kvantum som i fjor for disse.

Nes støttet Fladmarks syn på at noe av de nevnte 45.000 tonn bør komme trålerne til gode, f.eks. bør anslagsvis 40% av dette kvantum avsettes i tillegg til de foreslåtte 60.000 tonn, slik at trålerkvoten ble satt til 80.000 tonn.

Gundersen opplyste at det under forhandlingene med Sovjet var argumentert med problemene ved bl.a. å regulere konvensjonelle redskaper og for å søke å begrense dette overfisket kom det i stand i avtalen denne overføringen på 45.000 tonn. Selv om trålerne kun får 60.000 tonn vil det bli et stort problem å få til en regulering av konvensjonelle redskap som får en stor nok effekt.

Rasmussen viste til at det var foreslått fritt hysefiske og mente dette var en forbedring for trålerflåten.

Andersen pekte på de problemer filétindustrien har og at råstofftilgangen til denne industrien har gått ned selv om fisket med konvensjonelle redskap har øket. Dersom trålerkvoten ikke økes må en be om at det avsettes større kvantum til filétindustrien fra det som fiskes med konvensjonelle redskaper.

Reinholdtsen mente at trålerkvoten burde økes.

fra 60.000 tonn til 80.000 tonn og samtidig som reguleringsbehovet for passive redskaper ble økt med 20.000 tonn. Han ville imidlertid ikke ta standpunkt til reguleringsmodellen for passive redskaper før det var tatt endelig standpunkt til trålerkvoten.

Rasmussen viste til at 197.500 tonn var disponibelt og refererte til tabell 2 i saksdokumentene, alternativ D) der det var forutsatt et norsk fiske på 250.000 tonn. Da vil reguleringsbehovet for passive redskaper være 86.000 tonn. Han spurte forskerne om hvordan prognosene framover var dersom en la til grunn et totalt uttak på 350.000 tonn i 1982.

Hylen opplyste at dersom en la til grunn samme fiskemønster og innsats som i 1981 og et uttak i 1982 på 350.000 tonn, ville gytebestanden ligge omlag 25.000 tonn lavere i 1983 enn om en hadde et uttak på 300.000 tonn i 1982. Den videre utvikling kunne han ikke gi noen klar antydning om.

Ulltang opplyste at ACFM hadde beregninger på dette og et av alternativene var en totaldødlighet på 360.000 tonn i 1982. Da vil en få en gradvis reduksjon av fangstenene framover og i 1985 vil gytebestanden være under den grense som er satt.

Gundersen mente det var vanskelig å si hva som var forsvarlig uttak og stilte spørsmålsteget ved om det var praktisk mulig å regulere slik behovet tilsier. En bør ha en gjennomgående diskusjon om alternative reguleringsformer for passive redskaper som f.eks. utvidet helgefredning samt begrensninger i garnmengden. Etter hans mening tilsa hensynet til industrien en

utvidet helgefredning fram for periodevise stopper. En må likevel forutsette stopp også i år ved påsketider.

Rasmussen var enig med Gundersen i at en utvidet helgefredning er ett av flere brukbare alternativ. Konsekvensen av dette alternativ må bli en automatisk reduksjon av garnantallet fordi fiskerne må ta disse med til land før helga. Dette kan igjen få positive kvalitetsmessige virkninger. I tillegg må en selvsagt vurdere periodevise stopp og andre mulige tiltak.

Strand trodde det ville være vanskelig å kontrollere garnmengden og at det ville bli brukt mange unnskyldninger for å slippe å dra garna før helga. Ellers var han av den oppfatning at dersom 250.000 tonn skulle legges til grunn kunne han under tvil strekke seg til å akseptere 60.000 tonn til trålerne. Men blir det fisket ut over 250.000 tonn så må trålerne ha sin del av dette automatisk.

Fladmark kunne ikke akseptere 60.000 tonn til trålerne, men skulle kvoten bli så lav, så må trålerne få andel av fiske utover 250.000 tonn.

Foss spurte om det kunne være et alternativ å innføre en ukes stopp hver tredje eller fjerde uke.

Leine syntes utvidet helgefredning var mer tiltalende.

Da Landsstyret i Norges Fiskarlag skulle ha møte før neste møte i Reguleringsutvalget var det enighet om at Norges Fiskarlags representanter skulle legge fram for Landsstyret de synspunkter som var kommet fram på dette møtet i

Reguleringsutvalget, basert på et forslag fra Rasmussen om et norsk fiske på 250.000 tonn norsk-arktisk torsk og kysttorsk og et reguleringsbehov for passive redskaper på omlag 90.000 tonn.

Reguleringsutvalget forutsatte da at Norges Fiskarlag ville søke å fremme konkrete forslag til hvordan dette bør løses.

HYSE

Rasmussen spurte om havforskerne kunne si noe om den gitte anbefaling for hyse. Han påpekte ellers at Fiskeridirektøren under tvil hadde fremmet forslag om fritt hysefiske på basis av 60.000 tonn torsk til trålerne. Han trodde at trålerne kunne strekke torskekvoten når det ble gitt fritt fiske for hyse.

Hylen sa at totalkvoten er foreslått satt noe høyere enn ICES' anbefaling, og pekte på at hyse for en stor del blir tatt som bifangst i torskefisket med trål slik at hysefangstene vil bli begrenset av torskekvotene.

Reinholdtsen opplyste at det var få eller ingen fartøy som i år har klart å ta opp hysekvoten. Han mente at Fiskeridirektørens forslag om fritt hysefiske var positivt og ville gjøre det enklere å drive fisket.

Strand mente det ikke var så enkelt som det ble framstilt og viste til at fabrikkskipene også måtte fiske sei i Nordsjøen i februar-mars. Fabrikkskip og saltfisktrålerne kom dårlig ut bl.a. fordi de må holde seg utenfor 12 n.mil. Han

spurte om det var mulig å få innlagt et visst slingringsmonn for disse to gruppene. Ellers mente han at kvoten til de fartøyene som går ut av fiske må komme fellesskapet til gode.

Videre var han av den formening at en burde holde fast på faktorene 1-1,25 og 1,62 for henholdsvis ferskfisk- og rundfryse og saltfisketrålerne/fabrikktrålerne.

Leine stilte spørsmålstegn ved den rettslige adgangen til å fordele ulikt for fartøy i enbåts- og flerbåtsrederi. I alle tilfeller var dette etter hans mening ikke akseptabelt.

Fladmark viste til Langtidsplanen og "Midtgaard-utvalgets" innstilling om kapasitetsreducerende tiltak. Prinsippet var at man i det enkelte rederi skulle opprettholde sin kvote for ferskfisktrålerne. Dette må stå ved lag som et resultat av avtalen mellom staten og rederiene. Dersom dette endres kan det få store distriktsmessige konsekvenser.

Reinholdtsen mente en også burde se på hvorledes ferskfiskflåten i Nord-Norge er oppbygd. Han hadde oppfattet det slik at konsesjoner også ble gitt ut fra bl.a. distriktsmessige hensyn. Ved behandlingen av kapasitetsreduksjonene var det gått ut tilbud til regionene i Nord-Norge om bl.a. å få beholde kvotene for ikke å få forskyvning av råstofffordelingen til de ulike distriktene. Det vil derfor være galt om fabrikk- og saltfisktrålerne skulle få del i de frigjorte kvoter ved kapasitetsreduksjon i ferskfisktrålerflåter. Han mente videre

at alternativ I og III i tabellen på side 14 i sakspapirene må legges til grunn. Etter hans syn kommer fabrikktrålerne likevel brukbart ut.

Gundersen var enig i at myndighetene ikke kan gå tilbake på de tilsagn som er gitt. Han mente at fabrikktrålerne ikke bør få fordelene av den reduksjon som er foretatt innenfor feskfisktrålergruppen. En bør se hver gruppe for seg.

Nes sa at mannskapene på trålerne var sterkt imot rederikvoter.

Reinholdtsen ville se nærmere på problemet med enbåtsrederi til neste møte.

Det var enighet i utvalget om at en skulle komme tilbake til dette spørsmål på neste møte i utvalget.

Maskevidden

Rasmussen viste til tilleggsdokumentene som var utlevert under møtet og der det var gitt følgende orientering:

"I protokollen fra den 10. sesjon i Den blandede norsk-sovjettiske fiskerikommisjon heter det bl.a.:

Den norske part foreslo under henvisning til anbefalingen fra ICES at minste maskevidde i torskefiskeriene blir økt, i første omgang til 135 mm, idet den mener det foreligger et tilstrekkelig vitenskapelig materiale.

Fra norsk side ble det tatt forbehold om at Norge eventuelt ville fastsette en økning av minste maskevidde i torskefiskeriene i 1982.

Den sovjetiske part pekte i denne forbindelse til det prinsipielle standpunkt som ble fremlagt i note av 15. juni 1977 fra den sovjetiske ambassade i Norge angående den såkalte fiskevernsonen ved Svalbard. Og videre har den sovjetiske part også pekt på at det norske forslag om en ensidig utvidelse av maskevidden vil skape problemer for en rasjonell utøvelse av torske- og hysefisket.

Den sovjetiske parten mener at i forbindelse med trålflåtens overgang fra 1. januar 1981 til fangst av torsk og hyse i Norskehavet og Barentshavet nord for 64° n.b. med trål med en minste maskevidde på 125 mm i poser av bomull, hamp, polymid eller polyester eller 135 mm poser av annet materiale er det ikke grunnlag for økning av minste maskevidde i trål ved fangst av torsk og hyse.

Partene var enige om at forskere fra de to land skulle møtes for å forberede en videre drøftelse av saken i 1982."

Det vises til vedlagte (./.) brev fra Havforskningsinstituttet av 27. november.

Det er Fiskeridirektørens oppfatning at Norge ensidig bør utvide maskevidden i trålredskaper gjeldende for alt fiske i norsk økonomisk sone. Dette omfatter også fiske på norsk lisens i den såkalte gråsonen.

Når det gjelder fiske i Svalbard-sonen skulle problemene knyttet til fastsetting/håndheving av norske fiskeribestemmelser være velkjent.

På denne bakgrunn vil Fiskeridirektøren ikke framsette et endelig forslag angående Svalbardsonen. De bestands-hensyn som tilsier en økt maskevidde gjelder naturligvis like fullt i Svalbard-sonen som i resten av Barentshavet, men en økning av maskevidden som kun blir effektiv for norsk fiske i sonen vil av flere grunner være problematisk.

I sovjetisk sone i Barentshavet vil det med den nåværende vestlige fordelingen av bestanden trolig foregå lite fiske. Bruk av større maskevidde fra norske fiskeres side ved fiske i sovjetisk sone kan ha en positiv "demonstrasjons-effekt", men vil på den andre siden være en ensidig belastning på det norske fiske.

Fiskeridirektøren viser til at tilrådingen fra ICES er en utvidelse til 155 mm. På bakgrunn av at bestandssammensetningen nå er slik at forskjellen mellom 135 og 155 mm maskevidde vil ha ingen eller liten innvirkning på trålfangstene av torsk, er det Fiskeridirektørens oppfatning at

det bør vurderes nøye om Norge skal utvide til 155 mm med en gang. I den forbindelse må det også tas standpunkt til om maskeviddeøkningen skal gjøres gjeldende for direkte fiske etter andre fiskeslag enn torsk og hyse. Ikraftttredelse av bestemmelser om større maskevidde må av hensyn til den økonomiske belastningen for flåten skje med en rimelig overgangsperiode, antydningvis 10-12 måneder. På den andre siden er det av hensyn til bestanden sterkt ønskelig at utvidelsen trer i kraft så snart som overhode mulig. Fiskeridirektøren vil antyde at en raskere ikrafttreden kan gjennomføres ved hjelp av økonomiske virkemidler (redskapssubsidier).

Ved utvidelse til 135 mm vil det trolig for de fleste fartøy ikke være nødvendig med utskifting av deler av trålen foran fiskeposen og forlengelsen. Ved en utvidelse til 155 mm bør det kunne tillates bruk, i en overgangsperiode, trål som har mindre maskevidde enn 155 mm foran fiskeposen og forlengelsen."

Rasmussen opplyste at det denne gangen ikke var ment som orientering, men som basis for et vedtak. Han viste bl.a. til at Norge har reservert seg over Sovjet slik at en ensidig norsk utvidelse av maskevidden kunne bli aktuelt i avtaleperioden. Personlig kunne han tenke seg en overgangstid på ett år.

Sætersdal syntes ett år var for lang overgangstid for iverksettelsen. En økning til 135 mm representerer ifølge forsøk og beregninger som er gjort, ikke noe tap. Det resulterer bl.a. i at man slipper utkast av småfisk.

Eller viste han til at det var omlag 20 år siden spørsmålet om økning av maskevidden til 135 mm var reist første gang. Videre pekte han på at økning av maskevidden selvfølgelig må vurderes for snurrevad også. Han mente at en økning av maskevidden ikke førte til store økonomiske uttellingene for trålerne da det bare var posen som måtte skiftes.

Strand mente at det var i oppvekstområdene i Svalbard-sonen og i det østlige Barentshav at behovet for øket maskevidde var størst.

Reinholdtsen opplyste at Norske Trålerrederiers Forening har gjort vedtak om utvidelse til 135 mm. En måtte imidlertid være klar over de praktiske problemer en økning medførte, som at det ikke bare var trålposen som måtte skiftes, men deler av fortrålen også.

Gundersen opplyste at det var umulig å få Sovjet til å gå med på en økning og da var alternativet å gjøre det der hvor Norge har styringen. Om dette kan gjøres i Svalbard-sonen vil være et utenrikspolitisk spørsmål. Videre spurte han om det måtte lages spesialbestemmelser for uerfeltene dersom det ble økning til 135 mm.

Hylen sa i tilslutning til Sætersdals innlegg at på sikt vil økningen i maskevidden medføre betydelig vinning. Dessuten må det understrekes at dersom det ikke snarest blir innført en høyere effektiv maskevidde vil det i nær framtid være meget alvorlig situasjon for nye årsklasser når de er på 2-3

års stadiet. Ellers kunne han opplyse at forsøk som var gjort viste at norske trålere som hadde operert med 155 mm maskevidde har stort sett samme fangst som andre fartøy i samme område som hadde maskevidde på 125 mm i trålen.

Rasmussen spurte om utvalget var rede til å gjøre vedtak. Dersom ikke, vil det til neste møte bli lagt fram forslag for utvalget om økning til 135 mm i trål og tilpasset maskevidde i snurrevad. Ikrafttredelsestidspunktet vil bli foreslått til 1.10.82. Videre vil spesiell maskevidde for garn også bli vurdert.

Utvalget var enig om at slikt forslag som nevnt av Rasmussen bør legges fram på neste møte.

SAK 15/81 VINTERLODDEFISKET I BARENTSHAVET 1982.

Rasmussen viste til det forberedende saksdokument, der det var gitt følgende redegjørelse:

"Totalkvote

Den norske totalkvote av lodde fra Barentshavet i 1982 er 1.130 tusen tonn, herav 550 tusen tonn til vinterfisket og 580 tusen tonn til sommer/høstfisket. USSR disponerer i alt 570 tusen tonn, herav 250 tusen tonn til vinterfiske og 320 tusen tonn til sommer/høstfisket. I 1982 disponerer Norge dermed 66,5% av total TAC mot 62,6% i 1981.

TABELL 1

Sovjetisk loddefiske i årene 1977-81.

	<u>Vinter</u>		<u>Sommer/høst 4)</u>	
	<u>Kvote</u>	<u>Fangst</u>	<u>Kvote</u>	<u>Fangst</u>
1977	-	375 1)	-	446 2)
1978	-	420 1)	-	327 2)
1979	375	358	350	311
1980	360	357	280	283
1981	430	429	280	180 3)
1982	250		320	

- 1) Januar-april
- 2) Mai-desember
- 3) Pr. 30/9-81. Kvoten antas å bli tatt.
- 4) 15.august - 31.desember

Som tabell 1 over viser er det lite sannsynlig at de norsk- disponible kvoter kan økes ytterligere ved overføringer i 1982, slik kvoteavtalen mellom Norge og USSR forutsetter. Riktignok er kvoten til Sovjetunionen på 320 tusen tonn høsten 1982 litt større enn faktisk fangst de siste år, men en eventuell overføring på dette grunnlag vil først få virkning for norske kvoter vinteren 1983.

Når det gjelder kvotene som er disponible for norske fiskere, må vi også trekke inn de kvoter Norge kan komme til å avstå til Færøyane.

Det er selvsagt for tidlig å si noe sikkert om dette forhold før forhandlingene med Færøyane har startet. Rent beregningsmessig har en gått fra samme regel i 1982 som i 1981, slik at Færøyane kan disponere i alt 15.000 tonn lodde av årskvoten på 1.130.000 tonn, herav 5.000 tonn i vinterfisket 1982. Dette medfører at kvote disponibel for norske fiskere vil bli 545.000 tonn i vinterfisket 1982, mens kvoten i sommer/høstfisket 1982 vil bli 570.000 tonn. For hele 1982 blir dermed kvoten 1.115.000 tonn.

Fordeling trål/snurp.

Trålerne fikk i 1981 avsatt 15,9% av den totale vinterloddekvote på 770.000 tonn. I 1982 er imidlertid vinterkvoten relativt mindre sett i forhold til årskvoten. Prosentvis var dette forhold 64,7% (770.000 t. av 1.190.000 t) i 1981, mens tallet i 1982 er kun 48,7% (550.000 t av 1.130.000 t).

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at trålerne bør få avsatt en andel tilsvarende den andel de gjennomsnittlig har hatt de siste årene, sett i forhold til årskvoten av lodde.

Hvis vi ser på årene 1979-81, får vi fram følgende tall for trålernes prosentvise andel av total årskvote:

Tabell 2. Årskvoter og trålkvoter 1979-81. Tusen tonn.

	<u>1979</u>	<u>1980</u>	<u>1981</u>	<u>Sum</u> <u>1979-81</u>
Årskvote totalt:	1075,0	983,0 ¹⁾	1190,0 ¹⁾	3248,0
Herav trålkvote:	101,1	88,3	122,4	311,8
Andel	9,4%	9,0%	10,3%	9,6%

1) Færøyske kvoter inklusiv.

Fiskeridirektøren vil dermed foreslå at trålerne får avsatt 9,6% av total årskvote i 1982, dvs. 9,6% av 1.115.000 tonn som er 107.000 tonn. Omregnet i hl. blir dermed kvotene for trålere og snurpere vinteren 1982 (1 hl=97 kg.)

TRÅL: 1,10 mill. hl (107,0 tusen tonn)
SNURP: 4,52 mill. hl (438,0 tusen tonn)

TOTALT: 5,62 mill. hl (545,0 tusen tonn)

Det må her igjen understrekes at det rent beregningsmessig er avsatt 15.000 tonn av årskvoten til Færøyane.^x Høyere eller lavere kvoter vil endre tallene ovenfor.

^x herav 5.000 tonn av vinterkvoten.

Fartøykvoter, trålere

Fiskeridirektøren vil anbefale at kvoten på 1,10 mill.hl vinterlodde blir fordelt på de deltakende trålere ved fartøykvoter. Det er vanskelig å forutsi deltakelsen blant trålerne, de siste årene har den variert mellom 98 og 133. Hvis deltakelsen i 1982 blir ca. 120 trålere, skulle det være rom for følgende kvoter i de forskjellige størrelsesgrupper:

<u>TRÅLERE, LASTEKAP.</u>	<u>KVOTE 1982</u>	<u>KVOTE 1981</u>	<u>KVOTE 1980</u>
under 1000 hl	8500 hl	9200 hl	7000 hl
1000 hl-1499 hl	10000 hl	10900 hl	8000 hl
1500 hl-1999 hl	11500 hl	12600 hl	9000 hl
over 2000 hl	13000 hl	14300 hl	10500 hl

Kvotedeutydningene for 1982 gir samme prosentvise reduksjon i de forskjellige gruppene i forhold til kvotene i 1981.

Spørsmålet må imidlertid vurderes nærmere når deltakelsen kan anslås mer nøyaktig.

Fartøykvoter, snurpere

Også for snurpere vil Fiskeridirektøren anbefale fartøykvoter, og fordelingsnøkkelen foreslås å være den samme som under vinterloddefisket i 1980 og 1981:

Basiskvote = 1000 hl + 40 % av godkjent lastekap. fra 0-4000 hl
+ 20 % av godkjent lastekap. fra 4-6000 hl
+ 10 % av godkjent lastekap. fra 6-10000 hl
+ 5 % av godkjent lastekap. over 10.000 hl

Denne fordelingsnøkkelen gir en fordeling av fartøykvoter med forholdsvis lik mannslott i de forskjellige størrelsesgrupper.

Fartøykvotenes størrelse er også avhengig av deltakelsen, og det er vanskelig på det nåværende tidspunkt å fastslå den nøyaktige deltakelse. Følgende regneeksempel viser kvotefordelingen ved 190 deltakende fartøy (inklusive fartøyer under 90 fot) med totale basiskvoter på ca. 530.000 hl. Til sammenlikning var deltakelsestallet i år 207 snurpere, inklusive fartøyer under 90 fot.

$$\text{Faktor} = \frac{\text{kvote, snurp}}{\text{sum basiskvoter}} = \frac{4,52 \text{ mill.hl}}{0,53 \text{ mill.hl}} = \underline{8,53}$$

Fartøykvote = basiskvote x faktor

Regneeksempel: <u>Båtstørrelse</u>	<u>Basiskvote</u>	1982	1981
		<u>Fartøykvote</u>	<u>Fartøykvote</u>
2000 hl	1800	15350 hl	22680 hl
4000 hl	2600	22170 hl	32760 hl
6000 hl	3000	25580 hl	37800 hl
8000 hl	3200	27290 hl	40320 hl
10000 hl	3400	29000 hl	42840 hl
12000 hl	3500	29850 hl	44100 hl

Andre reguleringstiltak

- a) Åpningsdato foreslåes satt til 18. januar 1982.
- b) Siste startdato foreslås satt til 1. mars både for snurpere og trålere.
- c) Minstemålet for lodde settes som tidligere til 11 cm, med adgang til å ha inntil 10 % i antall av hver landing som undermåls lodde.
- d) Kvoteforføring fra et fartøy til et annet er ikke tillatt. Ved havari
o.l. kan det dispenseres fra dette forbud.
- e) Stenging av bestemte områder kan foretas av Fiskeridirektøren dersom bestandsmessige hensyn tilsier det.
- f) Fangstmengde pr. tur har som hovedregel ikke kunnet overstige det kvantum som er fastsatt i vedkommende fartøys konsesjonsvilkår. Som et unntak fra denne regel har det i 1981 vært slik at fartøyene på siste tur innenfor totalkvoten har kunnet laste fullt. Samme regel bør også gjelde vinterfisket i 1982. Reguleringsutvalget bes drøfte om denne adgang skal utvides til å gjelde alle turer, evt. de to siste turene.

- g) For snurpere som ikke er underlagt konsesjonsplikt og for trålere fastsettes lastekapasiteten (som er grunnlaget for kvoteregningen) som største leverte fangst av enten lodde, øyepål eller tobis i et av årene 1979, 1980 eller 1981.

Dersom et fartøy ikke har deltatt i slikt fiske i årene 1979-81, fastsettes lastekapasiteten på basis av beregnet volum av fartøyets lasterom."

- h) Ved konsumproduksjon er det ikke tillatt å kaste lodde."

Rasmussen understreket innledningsvis at totalkvoten var fastlagt og viste til at en i det forberedende dokumentet hadde tatt utgangspunkt i en loddekvote til Færøyane i 1982 på 15.000 tonn. Han ba om kommentarer til sitt forslag til fordeling av vinterloddekvoten på trålerfartøy og snurpefartøy og forslag til fordelingskriterier ved beregning av fartøykvotene.

Birkeland viste til nylig avholdt møte i Vest-norsk Rederiforening der konklusjonene fra drøftelsene var i samsvar med Fiskeridirektørens forslag. Han støttet forslagene til fordeling og fordelingskriterier.

Leine sluttet seg likeledes til Fiskeridirektørens forslag på disse punkt. Han hevdet imidlertid at påstanden om at fordelingsnøkkelen ved beregning av snurpernes fartøykvoter representerte en forholdsvis lik mannslott i de forskjellige størrelsesgrupper var en sannhet med store modifikasjoner. Denne fordelingsnøkkelen medførte etter hans mening en prioritering av de mindre fartøyene i forhold til de store. Til spørsmålet om åpningsdato foreslo han 12. januar.

Birkeland hadde ingen innvendinger mot å åpne fisket den 12. januar.

Rasmussen pekte på faren for innblanding av smålodde med såvidt tidlig åpningsdato og mente at Fiskeridirektøren eventuelt kunne forskyve åpningsdatoen dersom stor innblanding skulle forekomme.

Sætersdal viste til det fastsatte minstemål for loddene og antok at det ikke skulle være noen fare for stor innblanding med 12. januar som åpningsdato.

Til spørsmålet om tillatt fangstmengde pr. tur framhevet Birkeland at det var urasjonelt ikke å få adgang til å utnytte den faktiske lastekapasiteten fullt ut.

Leine var enig i at spørsmålet om adgangen til å laste utover tillatt kapasitet burde vurderes nærmere, men mente at en i årets fiske burde ha samme regel som i fjor som foreslått av Fiskeridirektøren.

Når det gjaldt konsumloddeproduksjon understreket Rasmussen behovet for at forholdene ble lagt best mulig til rette på fangstdirigeringsiden og fabrikk siden. Han la dessuten stor vekt på forslaget om forbud mot utkast av lodde ved konsumproduksjon.

På spørsmålet fra Gundersen svarte Rasmussen at reguleringsopplegget innebar såkalt garanterte kvoter. Det ville være nødvendig med en viss overfordeling p.g.a. havari m.v. Rasmussen understreket at det ble lagt den største vekt på at totalkvoten ikke skulle bli overfisket.

Leine reiste spørsmålet om ikke fiskerne burde få adgang til å utnytte lodde som er utgytt og som dør i alle fall. Han viste spesielt til Varangerfjorden som et interessant felt i denne sammenheng.

Sætersdal advarte mot å ha for store forventninger til hva en ville kunne få ut av et slikt fiske. Han mente at Havforskningsinstituttet i første omgang burde få undersøke spørsmålet nærmere.

På spørsmål fra Fladmark om det var fare for at loddefisket ville være over før forholdene lå til rette for konsumproduksjon svarte Leine klart benektende.

Utvalget tilrådte at

- vinterloddekvoten bør fordeles mellom trålerne og snurperne som foreslått av Fiskeridirektøren i det forberedende dokument.
- fartøyskvotene til trålerne og snurperne bør beregnes ut fra de fordelingskriterier som foreslått i det forberedende dokument,
- åpningsdatoen for fisket bør fastsettes til 12. januar,

- siste startdato bør fastsettes til 1. mars både for snurpere og trålere,

- øvrige reguleringstiltak i fisket bør fastsettes i samsvar med Fiskeridirektørens forslag i det forberedende saksdokument side 4 og 5 punktene c), d), e), f), g), og h).

SAK 16/81

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1982.

SPØRSMÅL OM DISPENSASJON FRA MINSTEMÅLET I OMRÅDE MELLOM 62° og 65° N.

Rasmussen viste til de forberedende dokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"Med utgangspunkt i bl.a. Landsmøtevedtaket i Norges Fiskarlag i september 1980 og behandling i møte i Reguleringsutvalget den 23. september 1980, ble minstemålbestemmelsene for sei den 3. oktober 1980 endret slik at minstemålet nord for 62° n.br. ble fastsatt til 40 cm, men med adgang for Fiskeridirektøren til å gi dispensasjon for fangst av sei under 40 cm ned til 32 cm i tida fram til 31. desember 1980 i området mellom 64° og 62° n.br. og ned til 35 cm i tida fram til 31. desember 1981 i området mellom 65° og 62° n.br. Fiskeridirektøren gjennomførte sin dispensasjonsadgang den 3. oktober 1980. Minstemålet for sei nord for Stad har følgelig i 1981 vært 35 cm i området mellom 62° og 65° n.br. og 40 cm i området nord for 65° n.br. Etter utgangen av 1981 vil etter minstemålet for sei gjeldende bestemmelser bli 40 cm for hele strekningen nord for Stad.

I tråd med Fiskeridirektørens uttalelse under Landsmøtet i Norges Fiskarlag i september 1980 og under Reguleringsutvalget 23. september s.å., satte Fiskeridirektøren 10. november 1980 ned et internt utvalg for i første omgang gjennom innsamling og analyse av data å gi en oversikt over den aktuelle situasjonen i det norske seifisket. En slik oversikt vil være et nødvendig grunnlag for nærmere utredninger og eventuelle forslag til reguleringer i seifisket. Ved oppnevningen av utvalget fant Fiskeridirektøren det mest formålstjenlig at dette oversiktsarbeidet i første omgang ble utført i direktoratet. Det var imidlertid forutsetningen at dette interne utvalget skulle suppleres med representanter fra Norges Fiskarlag for eventuelt nærmere utredning og vurdering av eventuelle forslag til reguleringer med konsekvensvurderinger.

Det interne utvalget er nå supplert med 6 representanter fra Norges Fiskarlag. Det er også reist ønske fra Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund og Norske Fiskeprodusenters Forening om å bli representert i utvalget. Det har vært Fiskeridirektørens forutsetning at utvalget

skal arbeide så hurtig som mulig. Utvalget skal ha sitt første ordinære plenums møte i nær framtid og det er målet å kunne legge fram innstilling for Fiskeridirektøren innen utgangen av 1.kvartal i 1982.

Utvalgsmedlemmene er innbudt til å arbeide på grunnlag av følgende mandat:

"Utvalget skal utrede og legge fram forslag til reguleringstiltak i det norske seifisket nord og sør for 62°N med sikte på å oppnå en økonomisk og rasjonell beskatning. Utvalget skal utrede og foreslå kortsiktige såvel som mer langsiktige tiltak. I utredningen skal inngå konsekvensvurderinger av de ulike forslag.

Utvalgets arbeid skal legges opp slik at seifisket nord for 62°N behandles først, og slik at forslag til kortsiktige tiltak skal kunne legges fram for Fiskeridirektøren så snart som mulig. Utvalget kan avgi delinnstillinger."

Når det gjelder minstemålet i området mellom 62° og 65°n.br. har fiskeridirektøren i løpet av høsten mottatt en rekke henvendelser med krav om at dispensasjonen fra 40 cm og ned til 35 cm i dette området blir forlenget utover 31.desember 1981 og inntil seiutvalget har kommet med sine uttalelser. Det vises her til vedlagte (./../) kopi av brev av 22.september 1981 fra fylkarfiskarlagene i Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag og Nordmøre Fiskarlag. Den nærmere begrunnelse for kravet framgår av brevet. Det nevnes at støtteuttalelser til fiskarlagenes krav er mottatt fra Kristiansund kommune, Smøla Kommune, Averøy kommune, Ytre Nordmøre Faglige Samorganisasjon, seinotgruppa for fiskarlaga på Nordmøre, Nordmøre Fiskeprodusenters Forening Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeider forbund og fiskeristyret i Sør-Trøndelag.

Fiskeridirektøren legger herved spørsmålet om en forlengelse av dispensasjon fra minstemålet på 40 cm ned til 35 cm i området 62° til 65°n.br. utover 31.desember 1981 fram for Reguleringsutvalget. Etter det som er opplyst vil et minstemål på 40 cm på det nærmeste medføre stopp i seinotfisket i Møre og Trøndelag. Da det samtidig er opplyst at alternative driftsmuligheter ikke foreligger, er Fiskeridirektøren i påvente av seiutvalgets innstilling tilbøyelig til å ville foreslå at dispensasjonen forlenges utover 31.desember 1981."

Rasmussen fant det i den foreliggende situasjon rimelig å forlenge dispensasjonen i påvente av seiutvalgets innstilling.

Andersen støttet forslaget om forlengelse av dispensasjonen. Leine med tilslutning fra Birkeland, gikk i den foreliggende situasjon inn for en forlengelse.

Leidulv Grønnevet stilte seg meget skeptisk til en forlengelse og mente at en i alle tilfeller ikke burde forlenge dispensasjonsadgangen utover $\frac{1}{2}$ år.

Utvalget tilrådte at dispensasjonen fra minstemålet på 40 cm ned til 35 cm i området 62° til 65° n.br. bør forlenges inntil 1. juli 1982.

Sak 17/81. Foreløpig drøfting av reguleringsopplegget for ringnotflåten i 1982.

Rasmussen viste til de forberedende saksdokumenter der det var gitt en oversikt over drøftingene og gjennomføringen av den delingen av ringnotflåten som ble foretatt i inneværende år. Av dokumentene framgikk bl.a. følgende:

"Hovedtrekkene i reguleringen var som kjent at de fartøy som meldte seg på for deltakelse i silde- og makrellfisket i Skagerrak/Nordsjøen ble utelukket fra deltakelse i sommerloddefisket. Det var 20 fartøy som meldte seg på, 19 deltok (ett fartøy solgt før fisket startet).

Det deltok 19 konsesjonspliktige ringnotfartøy i sildefisket i Skagerrak og det ble tatt totalt 68.112 hl av en kvote på 80.645 hl. Av dette kvantum ble det levert 2880 hl sjøfrosset sild. Gjennomsnittsprisen for levert fersk sild har vært kr. 2,13 pr. hl. Det vesentlige av sild har vært levert i Danmark. (61.604 hl). Totalutbytte av fisket blir ca. 14,5 mill. kr. Det må imidlertid bemerkes at to fartøy under 90 fot samt ett partrållag også har deltatt og levert tilsammen ca. 13.000 hl.

Det er levert ca. 11.690 tonn makrell tatt i Nordsjøen sør for 62° N til en gjennomsnittspris på kr. 1,65 pr. kg. Totalt utbytte blir da ca. 19,3 mill. kroner pr. idag. I dette kvantum er det ikke medtatt fangster levert av fartøy under 90 fot.

De 19 konsesjonspliktige fartøyene hadde dermed en gjennomsnittlig brutto fangstverdi for makrell og sild på ca. 1,6 mill. kr. Til sammenlikning ville et fartøy på 4000 hl som deltok på Jan Mayen og i Barentshavet fått en bruttoverdi for lodde på ca. 1,3 mill. kr."

Rasmussen presiserte innledningsvis at det nå selvsagt ikke var grunnlag for å realitetsdrøfte spørsmålet om deling av ringnotflåten. Han ønsket imidlertid medlemmenes prinsipielle syn på spørsmålet.

Birkeland hadde registrert bred enighet blant ringnotfiskerne om prinsippet om flåtedeling og mente at en deling også burde gjennomføres i 1982. Han utelukket ikke at det ut fra erfaringer med flåtedelingen i år ville være stor interesse for å delta i Nordsjøen i 1982. Det ville i denne forbindelse være viktig å vurdere hvor mange fartøy det ville være plass til ut fra hensynet til noenlunde likt utbytte i de forskjellige fiskerier som ville inngå i flåtedelingen.

Leine framholdt at det også var hans oppfatning at flåtedelingen i år hadde falt i god jord blant fiskerne. Ut fra de positive erfaringene med ordningen i år, ville det sikkert komme forslag om flåtedeling også i 1982. I flåtedelingen i år hadde de fartøyene som deltok i Nordsjøen kommet godt ut økonomisk sammenliknet med loddefartøyene.

Rasmussen uttalte avslutningsvis at Reguleringsutvalget ville komme tilbake til spørsmålet om deling av ringnotflåten når forutsetningene for å kunne realitetsdrøfte saken var kjent.

Sak 18/81. Eventuelt.

Neste møte i Reguleringsutvalget ble fastsatt til torsdag
17. desember 1981 kl. 09.00 i Fiskeridirektoratet.

UTKAST TIL REFERAT FRA MØTET I REGULERINGSUTVALGET 17. DESEMBER
1981 KL. 0900.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen:

Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen - formann
Ekspedisjonssjef Gunnar Gundersen, Fiskeridepartementet
Avd.dir. Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet
Direktør Gunnar Sætersdal, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt
Byråsjef Egil Kvammen, Fiskeridepartementet,
som varamann for underdirektør Trond S. Paulsen.

Fra organisasjonene

Leidulf Grønnevet, Norges Fiskarlag
Anton Leine, " "
Harald Birkeland, " "
Arnold Reinholdtsen, " "
Reidar Johansen, " "
Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund

Som sekretærer for utvalget møtte konsulentene Arne Wåge og Egil Lekven.

Dessuten møtte:

Ass.direktør Viggo Jan Olsen, Fiskeridirektoratet
Avd.direktør Aslak Aasbø, "
Kontorsjef Arthur Holm, "
Forsker A. Hysten, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Forsker Ø. Ulltang, " "
Forsker T. Monstad, " "
Kontorsjef S. Lomelde, Fiskeridirektoratet
Konsulent N. Eikhaug, "
Konsulent L. Grønnevet, "
1. sekretær O. Midttun, "
Konsulent E. Reiten, Fiskeridepartementet
Gen. sekretær J. Krog, Norges Fiskarlag
Inge Fluge, " "
Einar Hysvær, N.N.N.
Kåre Bolstad, Sør-norsk Fryseriforening
Petter Ludvig Fladmark, Norske Fiskeprodusenters Forening
Ole Strand, N.F.F

Formannen la fram følgende forslag til sakliste:

Sak 19/81 Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1982.

Sak 20/81 Regulering av fisket etter reker i 1982.

a) Barentshavet

b) Grønland

Sak 21/81 Regulering av fisket etter vassild i 1982.

(Argentina Silus)

Sak 22/81 Regulering av fisket etter makrell vest av 4^o v.l. i 1982.

Sak 23/81 Regulering av fisket etter brisling i Nordsjøen i 1982.

Sak 24/81 Eventuelt.

SAK 19/81: REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARKTISK TORSK
OG HYSE I 1982.

Rasmussen viste til de forberedende saksdokumenter der det under " 1. Ramme for norsk fiske" var anført følgende:

"Fiskeridirektøren viser til sakspapirene som var framlagt til møtet den 2. desember, og til diskusjonen på møtet.

Som det ble framholdt på møtet den 2. desember, vil Fiskeridirektøren foreslå at det blir iverksatt reguleringer med sikte på å begrense det totale norske fisket av norsk-arktisk torsk og kyst-torsk i 1982 til 250.000 tonn.

Ut fra det som var framlagt i sakspapirene til møtet 2. desember (jfr. spesielt tabell 2) innebærer dette et regulerings-behov for konvensjonelle redskap i størrelsesorden 86.000 tonn. Det er da forutsatt en trålkvote på 60.000 tonn (inklusive kvote til små-trålere) og at den fordeling til 3. land som er gjort i avtalen med Sovjet blir utnyttet fullt ut."

Johansen med tilslutning fra Krog, viste til at Staten i støtteforhandlingene med Norges Fiskarlag for 1982 hadde basert seg på et høyere oppfisket kvantum enn 250.000 tonn og at dette måtte få konsekvenser for rammen for reguleringene.

Krog hevdet videre at det var uriktig å ta utgangspunkt i tall. En burde heller ta utgangspunkt i metoder for et totalt reguleringsopplegg.

Rasmussen med tilslutning fra Mietle, understreket behovet for å ha et basiskvantum å ta utgangspunkt i ved reguleringsopplegget. Han kunne ikke gi sin tilslutning til et opplegg som ville innebære fiske utover 250.000 tonn.

Leine pekte på at Landsstyret i Norges Fiskarlag ikke hadde tallfestet ramme for reguleringene.

Bjørklund, med tilslutning fra Strand, Fladmark og Grønnevet hevdet at dersom det ble lagt opp til en regulering utover en ramme på 250.000 tonn burde trålerne ha sin rettmessige andel av det overskytende kvantum.

Leine hadde også forståelse for Bjørklunds synspunkt.

Krog hevdet at det ikke burde være sammenheng mellom trålkvoten og kvotene til de øvrige redskapsklassene. Kvoteavtalen mellom Norge og Sovjetunionen ga ikke grunnlag for en slik sammenheng.

Johansen viste til Norges Fiskarlags Landsstyrevedtak i saken, et vedtak som han mente Norges Fiskarlags representant i Reguleringsutvalget burde følge opp.

Strand hevdet at dersom ikke trålerne ble gitt adgang til å få en andel av et eventuelt kvantum utover 250.000 tonn, burde trålkvoten fastsettes til 80.000 tonn.

2. REGULERING AV FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

Rasmussen viste til de forberedende saksdokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"Etter Fiskeridirektørens oppfatning må en regulering av konvensjonelle redskaper baseres på følgende reguleringsformer:

- Periodevis fiskestopp etter mønster fra reguleringen i 1981.
- Stopp i fisket hver 3. eller 4. uke.
- Utvidet helligdagsfredning (helgestopp).

En sammenhengende stopp-periode vil være den enkleste å gjennomføre, rent reguleringsteknisk. Imidlertid vil en sammenhengende lengre stopp i landing av torskeråstoff kunne føre til totalstopp i tilvirkningen på land. Med en sammenhengende stopp-periode er det dessuten fare for at enkelte sesongfiskerier må bære en urimelig del av belastningen.

Fiskestopp hver tredje eller hver fjerde uke har sannsynligvis ikke samme negative effekt på tilvirkningsindustrien, og en reduserer problemet med å ramme enkelte sesongfiskerier hardere enn andre. Ulempen med hyppige og korte avbrudd er at tilreisende fiskere får større problemer med en slik ordning.

Fiskeridirektøren er kommet til at en kombinasjon av de alternative reguleringsformer er å foretrekke.

2.1 Kvantumseffekt av fiskestopp.

Som alternativ I har en valgt å beregne stopp i fisket i ukene 3, 6, 9, tre ukers stopp i forbindelse med påske (uke 14, 15, 16), tre ukers stopp om sommeren - uke 28, 29, 30 som i 1981, og tilslutt stopp i ukene 51 og 52.

(I beregningen tas utgangspunkt i ukefangsten i 1981 fram til utgangen av august, d.v.s. til og med uke 35. For ukene etter august legges 1980-ukefangstene til grunn).

Tabell 1 viser at en reguleringsordning slik som her er skissert er ventet å ha en reguleringsseffekt på 76.900 tonn. Tabellen viser den distriktsmessige belastningen av denne ordningen. Tabellen viser også beregnet reguleringsseffekt som prosentandel av totalkvantum pr. 31.8.1981. Bortsett fra Øst-Finnmark tyder tallene på en forholdsvis jevn belastning i de ulike regioner. Da den alt overveide del av torskefiske foregår i første halvår er det klart at fiskestopp i annet halvår vil ha liten effekt på totalt oppfisket kvantum.

I alternativ 2 har en derfor utelatt fiskestopp i annet halvår men forutsatt stopp i hver tredje uke fra og med uke 2 til påske, og en tre ukers stopp i påsken. Totaleffekten av en slik regulering er beregnet til 78.400 tonn. Jfr. tabell 2. Tabell 2 viser at fiskestopp i tiden før påske og i påsken vil føre til en mer ujevn reguleringsbelastning med mindre effekt i Øst-Finnmark enn i de øvrige regionene.

Ingen sammenhengende fiskestopp men stopp hver tredje uke eller hver fjerde uke vil regulere bort henholdsvis 80.700 tonn og 59.700 tonn. Stopp hver tredje uke er illustrert som alternativ 3, stopp hver fjerde uke som alternativ 4.

(Hver tredje uke til og med august gir 74 400 tonn).

Som alternativ 5 er illustrert reguleringseffekten av de elementer som inngår i vedtak fattet av Landstyret i Norges Fiskarlag 12. desember vedrørende stopp-perioder i fisket med konvensjonelle redskaper i 1982.

Tabell 3 gir en samlet oppstilling av de fire reguleringsalternativene.

2.2. Kvantumseffekt av helgestopp.

Det vises til saksdokumentene fra forrige møte sak 14/81 punkt 2.2.

Ut fra de ulike redskapsgruppers beregnede totalfangst i 1981 vil helgestopp innført på helårsbasis ha følgende effekt:

Redskap	Fangst	Effekt	Kvantums-
	1981	i %	effekt
Garn	122 000 t	40.8	49.776
Line	45 000 t	33	14.850
Juksa	48 000 t	17	8.160
Snurrevad	20 000 t	33	6.600
Annet og			
uspesifisert	<u>9 000 t</u>	33	<u>2.970</u>
	244 000 t		82.356

Til sammenligning kan nevnes at Fiskeridirektørens forslag til helgestopp i 1981 basert på foreløpige fangster i 1980 og stopp annen hver helg var beregnet å ha en regulerings-effekt på 25.300 tonn. Stopp hver helg ville ha en regulerings-effekt på 50 600 tonn dersom 1980-fangstene ble lagt til grunn for beregningen.

2.3. ANDRE REGULERINGSFORMER.

Det er vanskelig å beregne den kvantumsreduserende effekten i 1982 av disse reguleringstiltakene.

Maskevidde i garn.

Det vises til punkt 2.4. i sakspapirene til møtet 2. desember. Det blir der vist til at flere fylkesfiskarlag har foreslått å innføre en minste maskevidde for torskegarn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det fastsettes en minste maskevidde for garn for fiske etter torsk nord for 62°n.br. på 8½ omfar, gjeldende fra 1. januar 1983.

Avstenging av områder med stor konsentrasjon av småfiske.

I avtalen med Sovjet er kriterium for avstenging av områder med småfisk følgende:

"I tilfelle det i et fangstområde er mer enn 15% torsk og hyse i antall under det fastsatte minstemål i fangstene, treffer hver av partene vedtak, på grunnlag av forskningsdata, om lukking av vedkommende område og underretter den annen part, så vidt mulig, innen 15 dager før lukking".

Fiskeridirektøren vil foreslå at det blir inntatt bestemmelser om avstenging av områder med stor konsentrasjon av småfisk i forskriftene for konvensjonelt fiske etter torsk, i trålforskriftene og i forskriftene for utlendingers fiske i norsk sone.

Begrensning av garnmengden.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det blir fastsatt bestemmelser om regulering av garnmengden, selv om en slik begrensning kan oppnås som en side-effekt også ved andre reguleringer som f.eks. helgestopp.

Det er knyttet betydelige vansker til denne reguleringsformen, både når det gjelder å fastsette tall for garnmengde og håndhevingen. Når det gjelder håndhevingen vil den i hovedsak måtte baseres på selvkontroll og stikkprøvekontroll på feltet.

Fiskeridirektøren inviterer utvalget til i prinsippet å slutte seg til en regulering av garnmengden i torskefisket. Fiskeridirektøren vil foreslå at reguleringen kan gis følgende utforming:

1. Bestemmelsene gjelder fiske etter torsk nord for Stad.
2. Det kan maksimalt brukes følgende antall garn pr. mann:

1-manns båt	40
2-manns båt	35
3-manns båt	32
4-manns båt	30
5-manns båt	28
6-manns båt	26
7-manns båt	24
8-manns båt	22
9-manns båt og over	20

3. Bestemmelsen om maksimalt antall garn pr. mann skal gjelde likt for hele området nord for Stad.
4. Hvert garn kan maksimalt være 30 m langt."

Rasmussen viste til de forskjellige alternativ til reguleringer med stopp i fisket som var inntatt i de tabellariske vedlegg til dokumentene.

Krog gjentok at det etter hans mening var galt å diskutere reguleringen av konvensjonelle redskap mot et rammetall på 250.000 tonn. Landsstyret hadde uttalt mye mer enn det som kom fram i tabell V der Fiskeridirektøren hadde kvantumsberegnet effekten av Norges Fiskarlags opplegg til stopp-

perioder. Han viste her til at laget hadde sagt seg villig til å vurdere garnmengden, til å vurdere begrensning i fangstmengden til "toppbåtene", vurdere begrensning i snurrevadfisket i selve Lofotsesongen, og å gå med på økte maskevidder i garn. Han hevdet at reguleringsopplegget burde skje innenfor de rammer som var trukket opp av Landsstyret. Han understreket sterkt at det var absolutt nødvendig å få gjort noe for å begrense fritidsfiskernes adgang til å delta i sesongfiskeriene etter torsk dersom en skulle kunne forvente forståelse fra yrkesfiskerne når det gjaldt regulering av yrkesfisket.

Hysvær uttrykte tilfredshet med Fiskeridirektørens opplegg til reguleringer i den forstand at det var lagt vekt på prinsippet om å sikre en mest mulig jevn råstofftilførsel til industrien.

Johansen viste til behandlingen av opplegget til regulering av konvensjonelle redskap som var foretatt i fylkesfiskarlagene, og at lagene hadde gått inn for en regulering etter samme mønster som i 1981. Tanken om utvidet helgedagsfredning var blankt avvist i Nord-Norge. Når det for øvrig gjaldt de enkelte elementer i reguleringsopplegget, viste han til Landsstyrevedtaket som sin oppfatning. Når det gjaldt begrensning i garnantallet, ville det ikke være mulig å ta konkret standpunkt i dag. Med tilslutning fra Krog mente han at Norges Fiskarlag ville ha behov for de 3 første ukene i januar 1982 til å behandle spørsmålet i organisasjonen.

Leine henstilte om å se på reguleringen av snurrevadfisket med forståelse, og viste til at Landsstyrevedtaket var formulert som et "bør".

Rasmussen hevdet at en regulering med utvidet helgefredning prinsipielt sett ville være den beste regulering. Han ville ikke bli forbauset om en innen 2-3 år ville ha gjennomført en slik regulering. Han var imidlertid fullt klar over at fiskerne i de nordlige deler av landet ikke var innstilt på å akseptere en slik regulering for 1982. Det ville nå være viktig å få til en begrensning i garnantallet.

Leine sa seg enig med Rasmussen, og viste til at fiskerne lenger sør i landet var positivt innstilt til en regulering med utvidet helgefredning.

Rasmussen viste til alternativene for periodestopp som var skissert i saksdokumentene og ba om synspunkter på disse.

Strand mente alt. 2 ville være det beste, men korrigert slik at det ble stopp også i ukene 51 og 52 mot at det ble fritt fiske i uke 5.

Fladmark syntes også alt. 2 med Strands modifikasjon ville være det beste ut fra produsentsynspunkt 2 stoppuker ville falle innenfor loddefisket, og det ville være en fordel å unngå stopp om sommeren.

Gundersen reiste som en tanke å tilpasse alt. 2 til Landsstyrets forslag slik at alt. 2 omfattet de stoppperiodene som lå i Landsstyrets forslag, men utbygd med tilleggsperioder slik at alt. 2 opprettholdt sin kvantumseffekt.

Rasmussen presiserte at Gundersens tanke innebar at uke 11 ble strøket som stopp-periode. Det var dessuten spørsmål om å bytte ut uke 1 med uke 2 slik at det ble adgang til å fiske i uke 2. Stopp-perioden ville da omfatte følgende uker: 1, 5, 8, 14, 16, 27-30, 50 og 52. Han presiserte som en generell forutsetning at det burde være grunnlag for å revurdere stopp-periodene dersom ekstraordinære omstendigheter skulle inntreffe, så som f.eks. umulige værforhold.

Rasmussen, Mietle, Sætersdal, Gundersen, Kvammen, Leidulv Grønnevet, Bjørklund og Reinholdtsen tilrådte at torskfiske med konvensjonelle redskap bør forbys i følgende uker i 1982: Uke 1, 5, 8, 14, 15, 16, 27, 28, 29, 30, 50, 51 og 52.

Johansen, Leine og Birkeland tilrådte at stopp-periodene bør fastsettes som foreslått av Landsstyret i Norges Fiskarlag: 4 ukers stopp i juni/juli, 2 ukers stopp i forbindelse med påsken med start palmesøndag og en forlengelse med 1 uke i "begge ender" av stoppen i desember.

Utvalget tilrådte dessuten at fredningsperiodene må kunne vurderes på ny dersom f.eks. vanskelige værforhold skulle tilsi dette.

Når det gjaldt spørsmålet om maskevidde i garn, viste Krogh til Landsstyrevedtaket som gikk inn for minimum 7 omfar pr. alen i all torskefiske på kysten og $8\frac{1}{2}$ omfar i torskefisket på fjordene.

Rasmussen pekte på at det ville være problematisk å trekke grensene mellom kyst og fjord og at en slik differensiering ville skape kontrollproblem.

Sætersdal hevdet at innføring av $8\frac{1}{2}$ omfar ikke ville ha noen biologisk effekt. På kysten burde det innføres $7\frac{1}{2}$ omfar.

Krogh mente at en vurdering av grensene mellom fjord og kyst måtte kunne foretas i Norges Fiskarlag og i de lokale reguleringsutvalg.

Utvalget tilrådte at $7\frac{1}{2}$ omfar pr. alen bør innføres som minste maskevidde i torskegarn der annet ikke blir bestemt, men at maskevidden under ingen omstendighet bør være mindre enn $8\frac{1}{2}$ omfar pr. alen. Maskeviddebestemmelsen bør gjøres gjeldende fra 1. januar 1983.

Rasmussen viste til sitt forslag om at det blir innført bestemmelser om avstenging av områder med stor konsentrasjon av småfisk.

Sætersdal mente at 15-dagersfristen i avtalen med Sovjet var lang. Utbredelsesmønsteret til torsken kunne forandre seg fort.

Gundersen påpekte at Norge hadde informasjonsplikt overfor andre land og at EF ville kunne påberope seg konsultasjoner ved vedtak om avstenging av områder.

Strand hevdet at det ville være viktig å få en områdeavstenging gjennomført raskest mulig og at Kystvakten burde kunne informere fiskerne.

Rasmussen la vekt på at en fikk en så god overvåking som mulig og at et vedtak ble søkt gjennomført raskest mulig.

Utvalget tilrådte at reguleringsbestemmelsene for torsk-
fiske i 1982 bør inneholde bestemmelser om adgang til å
stenge områder med mye småtorsk, på kort varsel.

Når det gjaldt begrensning av garnmengden pekte Johansen på at det burde fastsettes maksimal lengde og dybde på garn. Vurdering av disse spørsmålene burde inngå i Norges Fiskarlags behandling av spørsmålet om hvor mange garn hver fisker skal ha adgang til å bruke.

Utvalget tilrådte at spørsmålet om begrensning av garn-
mengden herunder spørsmålene om fastsettelse av maksimal
lengde og dybde på garna, burde vurderes nærmere av Norges
Fiskarlag i januar 1982. Etter nærmere drøftinger med
laget burde så Fiskeridirektøren komme med forslag til
regulering på dette feltet.

3. FASTSETTING OG FORDELING AV TRÅLERNES TORSKEKVOTE.

Rasmussen viste til de forberedende saksdokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"3.1. Fastsetting av gruppekvoter.

Utgangspunktet for kvoteordningen i 1981 var en trålerkvote på 60.000 tonn hvorav 3.500 tonn ble avsatt til småtrålere (under 250 BRT). Trålerkvoten var redusert med 25.000 tonn eller 29.4% fra 1980.

Gruppekvotene i 1981 ble fastsatt som en proratarisk reduksjon av gruppekvotene 1980, jfr. nedenstående tabell.

		Gruppe- kvote 1980 tonn	Reduk- sjons- faktor	Gruppe- kvote 1.1.81. tonn
1. Ferskfisktrålere og Rundfrysetrålere	250 BRT og 115'1.1. 400 BRT	58.578	0.71	41.330
2. Saltfisktrålere	400 BRT	7.277	0.71	5.150
3. Fabriktrålere		14.145	0.71	10.020
4. Småtrålere		5.000	0.70	3.500
		85.000	0.71	60.000

I 1980 og fra årets begynnelse 1981 utgjorde kvoten til ferskfisk/rundfrysetrålerne 73.2% av torskekvoten tildelt trålere over 250 BRT og 115'1.1.

I løpet av året ble to ferskfisktrålere solgt over til gruppen saltfisktrålere. Fartøyene kom i fiske som saltfisktrålere (fikk utstedt konsesjons-dokument) i slutten av

februar og i begynnelsen av juni og fikk følgelig henholdsvis 10/12 og 7/12 årskvoter. Det ene fartøyet tilhørte et enbåtsrederi som ferskfisktråler, og kvoten "fulgte med båten" over til saltfisktrålergruppen.

Det var også andre endringer som følge av at rederi opprettholdt kvoten for fartøy som ble solgt osv. På denne bakgrunn ble gruppekvoteene justert den 18. august for å få samsvar mellom forskriftene og de faktisk tildelte kvotene.

Gruppekvoteene er nå:

1.	Ferskfisk- og rundfrysetrålere	40.590 tonn	(71.46%)
2.	Saltfisktrålere	6.190 "	(10.89%)
3.	Fabrikk-trålere	10.020 "	(17.64%)
	Totalt alle tre grupper:	<u>56.800 tonn</u>	<u>(99.99%)</u>

Den omfordeling som fant sted 18. august resulterte i en redusert andel for gruppen ferskfisk-rundfrysetrålere til fordel for saltfisktrålergruppen. Dette har som nevnt sammenheng med at to fartøy gikk over fra ferskfisktråler-gruppen til saltfisktråler-gruppen i løpet av året.

Fiskeridirektøren vil foreslå at kvoten for trålerne for 1982 fastsettes til 60.000 tonn torsk. Det foreslås at det avsettes samme andel til småtrålerne som i 1981, altså 3.500 tonn. Andelen til de fartøy som i kvotesammenheng blir regnet som over 250 brt og 115' l.l. blir da 56.500 tonn torsk.

Fristen for påmelding til fisket i 1982 var satt til 10. desember. Det viser seg imidlertid at flere av fartøyene som en forutsatte skulle være ute av fiske pr. 1.1.82 ennå ikke

er solgt/kondemnert. En vil forsøke å avklare disse forhold og legge fram en fullstendig liste over deltakende fartøy på møtet.

I tabell 4 nedenfor er det forutsatt en deltaking på 56 ferskfisktrålere, 4 rundfrysetrålere, 9 saltfisktrålere og 11 fabrikktrålere i 1982.

Ved gjennomføringen av kapasitets-reduksjonen i ferskfisktrålergruppen er det fra Fiskeridepartementet uttalt en klar forutsetning om at det ikke skal skje en vesentlig forskyvning i råstoffgrunlaget mellom rederier og regioner. (Det vises til det utdrag av departementets brev til de aktuelle rederier som ble sitert i sakspapirene til møtet 2. desember). Fiskeridirektøren legger denne forutsetningen til grunn ved fordelingen av gruppekvote for 1982.

I departementets brev er det tatt utgangspunkt i fordelingen pr. 1.1.80. Etter den tid er det imidlertid skjedd visse endringer som kan få innvirkning på fordelingen. Et nybygg som kom i fiske ca. 1.4.80 ble pr. 1.1.80 regnet som rundfrysetråler, men fartøyets kvote ble senere justert til vanlig ferskfisktrålerkvote. Videre har det som nevnt ovenfor vært en overgang av to fartøy fra ferskfisk- til saltfisktrålere.

Fiskeridirektøren finner det best at disse endringer tas hensyn til ved utregning av kvote-enheter for hver gruppe pr. 1.1.80. Dette gir følgende fordeling: 72 ferskfisktrålere,

+ 2 ferskfisktrålere som nå har kvotegrunnlag som saltfisktrålere, 5 rundfrysetrålere, 8 saltfisktrålere, 12 fabrikktrålere. De to saltfisktrålerne som tidligere var ferskfisktrålere representerer nå en økning i det totale kvotegrunnlaget på tilsammen 0,5 ferskfisktråler kvoter i forhold til fordelingen pr. 1.1.80. Denne økningen kan fordeles på tre forskjellige måter:

- I. Økningen blir belastet samtlige grupper, med andre ord blir disse to fartøyene regnet med som saltfisktrålere ved utregningen av kvote-enheter pr. 1.1.80.
- II. Økningen blir belastet bare saltfisk- og fabrikk-trålere. Det innebærer at de to fartøyene blir regnet med som ferskfisktrålere pr. 1.1.80, og disse to kvotene blir slått sammen med gruppekvotene for saltfisk-/fabrikktrålere. Deretter blir fartøykvotene for disse to gruppene utregnet etter samme forholdstall som tidligere (1,25/1,62).
- III. Økningen blir belastet bare saltfisktrålerne. Det innebærer at de to fartøyene blir regnet med som ferskfisktrålere pr. 1.1.80 og disse to kvotene blir slått sammen med saltfisktrålernes gruppekvote. Deretter blir gruppekvoten fordelt mellom samtlige saltfisktrålere pr. 1.1.82.

Utregning av de tre alternativene er vist i tabell 4.

("Fartøykvoter i 1982" er tatt med som gjennomsnittskvoter ut fra de forutsetninger om deltaking i 1982 som det er

gjort rede for ovenfor. Fordeling innenfor ferskfisk-/rundfrysetrålere gruppen blir behandlet under punkt 3.2.).

3.2. Fordeling av kvotene på ferskfisk-/rundfrysetrålere.

Det vises til det som er sagt i punkt 3.1. om registreringen for deltaking i fisket i 1982. En vil på møtet legge fram en liste over de fartøy som er påmeldt for deltaking, og videre legge fram beregninger over kvotene ut fra disse fire forskjellige alternativer for fordeling:

Alternativ 1.

"Rederi-kvoter" basert på antall fartøy pr. 1.1.80.

Alternativ 2.

"Rederi-kvoter" basert på antall fartøy pr. 1.1.80, men med et tillegg på 20% for enbåts-rederiene.

Alternativ 3.

"Rederi-kvoter" basert på antall fartøy pr. 1.1.80, men enbåtsrederiene blir betraktet som en rederi-enhet.

Alternativ 4.

Like kvoter i 1982 for de deltakende fartøy."

På møtet ble det lagt fram som tilleggssakspapir liste over trålfartøy registrert for fiske i 1982, og videre en oversikt over reduksjon av ferskfisk-/rundfrysetrålerflåten fra 1.10.80 til 1.1.82 fordelt på rederi/administrasjonsheter. Konklusjonen var følgende:

"Fra 1.1.80 til 1.1.82 gir dette en reduksjon på 19 fartøy, fra 79 til 60 fartøy. (24,05%).

9 flerbåtsrederi har bidratt til reduksjonen med 11 fartøy (fra 43 til 32 fartøy, 25,58%).

5 flerbåtsrederi med til sammen 21 fartøy har ikke bidratt til reduksjonen.

8 av 15 enbåtsrederi er ute av fisket".

Det ble også lagt fram følgende tilleggssakspapir til punkt 3.2.:

"FORDELING AV KVOTENE PÅ FERSKFISK-/RUNDFRYSETRÅLERE.

REDUKSJON

FORUTSETNINGER OM DELTAKELSE	1.1.1980	1.1.1982	siden 1.1.1980
<u>A.</u> Fartøy i Enbåtsrederi	15	7	8
<u>B.</u> Fartøy i flerbåtsrederi som <u>ikke</u> har deltatt i reduksjonen	21	21	-
<u>C.</u> Fartøy i flerbåtsrederier som <u>har</u> deltatt i reduk- sjonen	43	32	11
Sum Ferskfisk/Rundfryse- trålere	79 ¹⁾	60 ²⁾	19

- 1) Derav 5 rundfrysetrålere med 1,25 ferskfisktrålerkvoter som grunnlag, slik at det totale kvotegrunnlaget blir:

$$74 + (1,25 \times 5) = \underline{80,25 \text{ kvoteenheter}}$$

- 2) Derav 4 rundfrysetrålere slik at det totale kvotegrunnlaget blir:

$$56 + (1,25 \times 4) = \underline{61 \text{ kvoteenheter}}$$

Deltakende rundfrysetrålere i 1982 fordeler seg med 3 på flerbåtsrederi som har deltatt i reduksjonen og 1 fartøy tilhører et enbåtsrederi. Den ene rundfrysetråleren som er gått ut av fiske siden 1980 tilhørte et enbåtsrederi.

Fordelingen av kvoteenheter blir på de to tidspunkt:

	<u>1.1.1980</u>	<u>1.1.1982</u>	<u>Utgår siden 1980</u>
<u>A.</u> Fartøy i enbåtsrederi	15,50	7,25	8,25
<u>B.</u> Fartøy i flerbåtsrederi som <u>ikke</u> har deltatt i reduksjonen	21,0	21,0	-
<u>C.</u> Fartøy i flerbåtsrederi som <u>har</u> deltatt i reduk- sjonen	<u>43,75</u>	<u>32,75</u>	<u>11,0</u>
Sum	<u>80,25</u>	<u>61,0</u>	<u>19,25</u>

Ved beregningen nedenfor er det tatt utgangspunkt i en total gruppekvote på 40,306 tonn (alternativ II og III under punkt 3.1).

Alternativ 1.

"Rederikvoter" basert på antall fartøy pr. 1.1.80.

Kvote-enheter til fordeling: $80,25 - 8,25 = \underline{72,00}$

Enhetskvoter: $40.306 : 72,0 = \underline{559,81}$

Kvoter til "gruppene" A, B og C pr. 1.1.82:

A. Fartøy i enbåtsrederi: $559,81 \times 7,25 = 4,059$ tonn

B. Fartøy i flerbåtsrederi
som ikke har deltatt i
reduksjonen: $559,81 \times 21,0 = 11,756$ tonn

C. Fartøy i flerbåtsrederi
som har deltatt i reduk-
sjonen: $559,81 \times 43,75 = \underline{24,492}$ tonn

40,307 tonn

(Alternativt kan enbåtsrederi fordeles innen hver region).

Alternativ 2.

"Rederikvoter" basert på antall fartøy pr. 1.1.80, men med tillegg på 20% for enbåtsrederi.

Kvote-enheter til fordeling: $80,25 - 8,25 + (7 \times 0,2) = \underline{73,40}$

Enhetskvote: $40.306 \text{ tonn} : 73,40 = \underline{549,13 \text{ tonn}}$

Kvoter til "gruppene" A, B og C pr. 1.1.82:

A. Fartøy i enbåtsrederi: $549,13 \times (7,25 + (7 \times 0,2)) = 4,750 \text{ tonn}$

B. Fartøy i flerbåtsrederi

som ikke har deltatt i

reduksjonen: $549,13 \times 21,0 = 11,532 \text{ tonn}$

C. Fartøy i fl.båtsrederi

som har deltatt i re-

duksjonen: $549,13 \times 43,75 = \underline{24,024 \text{ tonn}}$

40,306 tonn

Alternativ 3.

"Rederikvoter" basert på antall fartøy pr. 1.1.80, men enbåtsrederiene blir betraktet som en rederi enhet:

Kvote-enheter til fordeling : 80,25

Enhetskvote: $40,306 \text{ tonn} : 80,25 = \underline{502,26 \text{ tonn}}$

Kvoter til "gruppene" A, B og C pr. 1.1.82:

A.	Fartøy til enbåtsrederi:	502,26 x 15,50	=	7,785 tonn
B.	Fartøy i flerbåtsrederi som <u>ikke</u> har deltatt i reduksjonen:	502,26 x 21,0	=	10,547 tonn
C.	Fartøy i fl.båtsrederi som <u>har</u> deltatt i reduk- sjonen:	502,26 x 43,75	=	<u>21,974 tonn</u>
				<u>40,306 tonn</u>

Alternativ 4.

Like kvoter i 1982 for de deltakende fartøy.

Kvote-enheter til fordeling: 61,0

Enhetskvote: 40,306 tonn: 61,0 = 660,75 tonn

Kvoter til "gruppene" A, B og C pr. 1.1.82:

A.	Fartøy til enbåtsrederi:	660,75 x 7,25	=	4,790 tonn
B.	Fartøy i flerbåtsrederi som <u>ikke</u> har deltatt i reduksjonen:	660,75 x 21,0	=	13,876 tonn
C.	Fartøy i fl.båtsrederi som <u>har</u> deltatt i reduk- sjonen:	660,75 x 32,75	=	<u>21,640 tonn</u>
				<u>40,306 tonn</u>

Fiskeridirektøren foreslår at det skal være adgang til om-
disponering innenfor rederiene i ferskfisk-/rundfrysetråler
gruppen slik det har vært praktisert i 1981.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det avsettes en høst-
kvote etter samme retningslinjer som i 1981. (20% av års-
kvoten etter 1. september)".

Krog hadde ingen spesielle innvendinger til forslaget om en
trålkvote på 60.000 tonn. Han mente imidlertid at trålkvoten
burde settes lavere dersom reguleringen av de konvensjonelle
redskap får et urimelig omfang i forhold til Landsstyrets
vedtak. Når det gjaldt fordelingen mellom trålgruppene viste
han til Landsstyrevedtaket som enstemmig hadde gått inn for
en fordeling etter samme "nøkkel" som i 1981.

Bjørklund viste til Sjømannsforbundets brev av 8.10.81 til
Fiskeridepartementet der forbundet hadde gått inn for å
opprettholde trålkvoten på 60.000 tonn. Innsparingen p.g.a.
at trålere er tatt ut av fiske måtte fordeles på trålere som
fortsatt deltar og uten rederikvoter. Den innbyrdes fordelingen
mellom trålgruppene måtte opprettholdes som i 1981. Han
pekte på at dersom trålerne i 1982 skulle få en like stor
andel av den norske totalkvoten som i 1981, ville kvoten
være 80.000 tonn.

Leidulf Grønnevet viste til brev av 23.11.81 fra Fiskebåt-
redernes Forbund til Norges Fiskarlag. P.g.a. de store

problem vi stod overfor ved reguleringen av de konvensjonelle redskap ville han ikke foreslå en trålkvote på 80.000 tonn, men han hevdet at dersom de konvensjonelle redskap fisket utover en totalramme på 250.000 tonn måtte trålerne få sin forholdsmessige andel av overfisket.

Hysvær understreket tilknytningen mellom ferskfisktrålerflåten og anleggene i land og ferskfisktrålernes kvotebehov i denne sammenheng. Han ville støtte forslag om rederikvoter ut fra forutsetningen om at slike kvoter best ville ivareta hovedmålsettingen om en jevnest mulig råstoff-fordeling til anleggene på årsbasis. Han understreket i denne sammenheng også behovet for å avsette en høstkvote.

Reinholdtsen mente at fordelingen mellom gruppene burde skje etter samme "nøkkel" som i 1981.

Strand hevdet at innsparte kvoter p.g.a. av fartøy hadde gått ut av fisket burde tilfalle fellesskapet.

Rasmussen viste til at de to saltfisktrålerne som tidligere var ferskfisktrålere representerer en økning i det totale kvotegrunnlaget på tilsammen 0,5 ferskfisktrålerkvote i forhold til fordelingen fra 1.1.80. Han viste videre til de forskjellige fordelingsalternativ som var skissert i dokumentet.

Krog med tilslutning fra Leidulf Grønnevet og Strand, hevdet at alt. I burde velges av prinsipielle grunner.

Gundersen, med tilslutning fra Bjørklund, presiserte at ved valg av alt. I hadde en ikke dermed fastsatt et fordelingsprinsipp "for all framtid".

Utvalget tilrådte at økningen i det totale kvotegrunnlaget bør belastes samtlige grupper (alt. I).

Rasmussen viste til de 4 alternativ som var skissert i det forberedende dokumentet når det gjaldt fordeling av kvotene på ferskfisk-/rundfrysetrålere.

Reinholdtsen viste til at Landsstyret hadde gjort vedtak om like kvoter for de deltakende fartøyene (alt. 4), men at det også var uttalt at eventuelle distriktvise skjevheter måtte tas hensyn til ved dirigeringsordninger. Han opplyste at flertallet i Trålerrederforeningen hadde gått inn for "rederikvoter" basert på antall fartøy pr. 1.1.80, men med et tillegg på 20% for enbåts-rederiene (alt. 2). Han hevdet at alt. 2 var det alternativ som var best i samsvar med de forutsetninger som var lagt til grunn ved gjennomføringen av kapasitetsnedbyggingen i trålerflåten. Han stilte seg sterkt tvilende til at det ville kunne gjennomføres dirigeringsordninger som ville kunne rette opp de distriktmessige skjevheter i råstofftilførselen som etter hans mening ville bli resultatet av alt. 4. En slik flat fordeling ville i utgangspunktet medføre en råstoffreduksjon i Lofoten- og Vesterålen-regionen på anslagsvis 2.500 tonn.

Reiten bekreftet at alt. 2 var det alternativet som nærmest lå opp til de forutsetninger som departementet hadde bygd på ved behandlingen av kapasitetsreduksjonen. Den riktige beregningsmåte for 20%-tillegget til enbåtsrederiene ville imidlertid være å ikke belaste dette på fartøyene som ikke hadde deltatt i reduksjonen.

Reinholdtsen var enig i Reitens presisering av alt. 2.

Bjørklund la avgjørende vekt på at det enkelte rederi ikke ble forfordelt. Han mente at eventuelle distriktsvise skjevheter m.h.t. råstoffleveringen ville la seg løse gjennom fangstdirigering.

Krog pekte på at Landsstyret hadde vært opptatt av prinsippet for fordelingen av kvotene, og hadde vært redd for å fravike den linje som hadde vært lagt til grunn tidligere.

Han kunne imidlertid se det uheldige i at de rederier som ikke hadde deltatt i kapasitetsnedbyggingen skulle ha like store andeler som de rederier som hadde gjort dette.

Johansen viste til Landsstyrevedtaket og fant å burde stå på det.

Fladmark og Hysvær støttet alt. 2 med den presisering som var uttalt av Reiten.

Gundersen mente at en ved fordelingen av kvoten måtte legge tidligere forutsetninger og uttalelser til grunn. Alt. 2

ville være best i samsvar med dette. Prinsipielt sett var han enig i at det kunne være ønskelig å komme tilbake til en fordeling med like kvoter for de deltagende fartøy.

Rasmussen uttalte at han fant å måtte legge departementets forutsetninger til grunn ved vurderingen av kvotefordelingen.

Utvalget tilrådte:

Johansen, Bjørklund, Leine, Birkeland og Grønnevet tilrådte at fordelingen av kvotene på ferskfisk-/rundfrysetrålernes bør skje ved at det tildeles like kvoter til de deltagende fartøy.

Reinholdtsen, Gundersen, Kvammen, Rasmussen og Mietle tilrådte at fordelingen bør skje ved "rederikvoter" basert på antall fartøy pr.1.1.80, men med et tillegg for enbåtsrederiene på 20%.

Sætersdal avsto fra å stemme.

Utvalget tilrådte videre at det bør avsettes en andel på 20% av ferskfisk- og rundfrysetrålernes fartøykvoter til fiske etter 1. september, og at det bør være samme adgang som i 1981 til omdisponering innenfor rederi/administrasjonsenhetene i ferskfisk-/rundfrysetrålergruppen.

4. MASKEVIDDE I TRÅLREDSKAP.

Rasmussen viste til det forberedende saksdokument der det var anført følgende:

"Fiskeridirektøren viser til det tilleggs-sakspapir som ble framlagt på møtet den 2. desember, og til diskusjonen på møtet.

Fiskeridirektøren foreslår at maskevidden økes til 135 mm for alt fiske med trål og snurrevad i norsk økonomisk sone nord for 64° n.br. Økningen foreslås å gjelde også for norsk fiske i sovjetisk del av Barentshavet.

I forbindelse med behandlingen av reguleringene for 1981, ga utvalget sin tilslutning til økning av maskevidden i snurrevad slik at den ble i samsvar med maskevidden i trål (økning fra 110 mm til 125/135 mm). Fiskeridirektøren har foreslått at økningen for snurrevad skal tre i kraft 1. mai 1982. Fiskeridirektøren vil foreslå at økningen til 135 mm også skal gjelde for snurrevad, og vil foreslå at ikrafttredelsestidspunktet både for trål og snurrevad blir 1. oktober 1982.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det fastsettes en maskevidde uavhengig av materialet i posen.

De opplysninger Fiskeridirektøren har mottatt tyder på at den overveiende delen av den norske trålerflåten bruker trålredskap der maskevidden foran posen/forlengelsen allerede er omlag 135 mm. For å få en mykere overgang vil Fiskeridirektøren foreslå at det i en overgangsperiode på 2 år gis anledning til å bruke minimum 130 mm i deler av trålen unntatt de 8 bakerste metrene.

Det er opplyst at den overveiende delen av den norske trålerflåten ikke lenger bruker beskyttelsesnett (top-side chafer). Det vises forøvrig til Havforskningsinstituttets brev av 27.11.81 (./.).

Fiskeridirektøren foreslår at det blir innført forbud mot bruk av beskyttelsesnett fra 1.4.82".

Rasmussen viste spesielt til at det i dokumentet var foreslått ens maskevidde uansett materialtype. Han var imidlertid åpen for å innføre en differensiering dersom forslaget ville ha negativ biologisk virkning. Dessuten ville han endre forslaget om overgangstid i to år for delene av trålen foran de 8 bakerste metrene til å bli 125/135 mm avhengig av materiale.

Hylen viste til undersøkelser i ICES-regi som hadde vist at det var forskjell i seleksjonen avhengig av materialet. Han hevdet derfor at det var grunnlag for å ha ulik maskevidde for materialgruppen polyamid og polyester og gruppen polypropylén og polyetilén.

Leidulf Grønnevet hevdet at det burde være 10 mm forskjell på gruppene.

Utvalget ga etter dette sin tilslutning til Rasmussens forslag om at maskevidden i trål og snurrevad økes til 135 mm for materiale av hamp, bomull, polyester og polyamid og til 145 mm for annet materiale.

Sætersdal var opptatt av at gjennomføringen av maskeviddeøkningen kunne skje så raskt som mulig og mente at en underingen omstendighet burde ha tidspunktet for ikrafttredelse senere enn 1.10.82.

Rasmussen viste til sitt forslag om at det i en overgangsperiode på 2 år gis anledning til å bruke mindre maskevidde i deler av trålen, unntatt de 8 bakerste metrene. Minste tillatte maskevidde i forparten av trålen burde da fastsettes til 125/135 mm avhengig av materialet.

Utvalget tilrådte at maskeviddeøkningen bør bli gjort gjeldende fra 1.10.1982, men at det fram til 1.10.1984 bør gis adgang til å ha en minste maskevidde på 125/135 mm i deler av trålen foran de 8 bakerste metrene.

Utvalget tilrådte at det fra 1.10.82 bør bli forbudt å bruke beskyttelsesnett på oversiden av trålen (såkalt top-side chafer). Utvalget tilrådte videre at maskeviddeøkningen bør gjøres gjeldende for alt norsk fiske nord for 64° n.br. og at det for utenlandsk fiske er prinsipielt ønskelig at økningen gjøres gjeldende i fiskevernsonen rundt Svalbard.

5. FISKE ETTER HYSE.

Utvalget ga sin tilslutning til Fiskeridirektørens forslag om at det ikke bør settes i verk reguleringstiltak for hysefiske, hverken med konvensjonelle redskap eller trål.

SAK 20/81

Regulering av fisket etter reker i 1982.

a) Barentshavet.

Rasmussen viste til det forberedende saksdokument da det var gitt følgende redegjørelse:

Fangsten av reker i Barentshavet viste en svak nedgang i 1981, til ca. 30.000 tonn.

Fisket i 1981 var regulert ved fiskestopp i to eller tre uker for fartøy som leverte henholdsvis iset og frosset råstoff. Også omsetningsmessige forhold med den gjennomførte kjøpestoppen kan ha innvirket på total-kvantumet i 1981.

Det foreligger ikke noen ny bestandsvurdering fra forskerne.

I 1981 ble drøftingen av reguleringen av rekefisket i Barentshavet sett i sammenheng med mulige reguleringsformer for fisket etter reker ved Grønland, og begge disse fiskerier ble diskutert på møte med Norges Fiskarlag den 10. februar 1981. Den samme problemstillingen gjør seg gjeldende for 1982, og dessuten blir det aktuelt i begynnelsen av 1982 å diskutere reguleringen av kystrekefisket.

Fiskeridirektøren vil derfor henvide diskusjonen av reguleringen av rekefisket i Barentshavet til første møte i Reguleringsutvalget i 1982. Dersom tidsmessige grunner tilsier det vil reguleringen bli drøftet med Norges Fiskarlag slik det ble gjort i 1981.

Under forutsetning av at det blir en rekekvote ved Grønland i 1982, ser en ingen grunn til å endre hovedtrekkene i den reguleringen som gjaldt for 1981.

I 1981 ble det innført en midlertidig stopp i fisket fra 1. januar og til 9. mars, i påvente av en fastsetting av reguleringsformen på årsbasis. Fiskeridirektøren inviterer utvalget til å ta stilling til om rekefisket i Barentshavet skal stoppes fram til en regulering for 1982 er fastsatt.

Rasmussen viste til spørsmålet om en burde ha en stopp i rekefisket inntil en regulering ble fastsatt.

Fladmark, med tilslutning fra Leine gikk sterkt mot at fisket skulle bli stoppet fram til en regulering var fastsatt. Tvert i mot burde en animere til et fiske om vinteren. Krog så ikke noen grunn til å ha stopp i fisket fra årsskiftet dersom dette ikke ville ha konsekvenser for reguleringen på årsbasis.

Utvalget tilrådte at rekefisket i Barentshavet ikke bør reguleres ved forbud fra årsskiftet.

b) Grønland.

Rasmussen viste til det forberedende dokument der det var anført følgende:

Fisket ved Vest-Grønland ble stoppet den 2. august, og det var da fisket 1.060 tonn (kvote: 1.000 tonn). Ved Vest-Grønland er totalt oppfisket kvantum pr. 14.12.1981 tonn av kvoten på 3.000 tonn.

Foreløpig er det ikke laget hverken en kvoteavtale med EF for 1982 eller en avtale om interimsordning for begynnelsen av året.

Fra forskerne foreligger det en anbefaling om totalkvote på 29.500 tonn ved Vest-Grønland (samme tilråding som for 1981) og 4.200 tonn ved Øst-Grønland (ingen tilråding for 1981).

Fiskeridirektøren viser til det som er sagt ovenfor under a), og vil foreslå at rekefisket i Barentshavet og ved Grønland blir diskutert i sammenheng.

Utvalget bør vurdere om det skal være stopp i fisket fram til en regulering er fastsatt.

Utvalget tilrårde at det bør være stopp i rekefisket ved Grønland fram til en regulering er fastsatt.

Sak 21/81 REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 1982
 (ARGENTINA SILUS).

Rasmussen viste til sakens dokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

- "I Innledning
- II Bestandsituasjonen
- III Oversikt over fangst av vassild nord for Stad
- IV Faktisk deltakelse i fisket etter vassild nord for Stad
 til konsum.
- V Hvem kan delta i dette fisket i dag.
- VI Problem i forbindelse med reg. av dette fisket
 - a) tillatt kvantum
 - b) konsum/oppmaling
 - c) bifangst
 - d) maskevidde
 - e) fordelingsproblematikken
- VII Forslag til regulering

"I INNLEDNING

Fiskeridirektoratet har siste år mottatt en rekke henvendelser angående regulering av vassildfisket nord for Stad.

Da det benyttes noe forskjellig betegnelse for vassilden, vil en vise til Havforskningsinstituttets uttalelse av 27.11.78 "Vassild er det offisielle norske artsnavn for Argentina silus, strømsild er det offisielle navn for Argentina sphyrena, mens stavsild er en fellesbetegnelse for disse to arter."

En vil i det følgende benytte betegnelsen vassild.

I Fiskeridirektørens brev av 6.3.81 til departementet har Fiskeridirektøren vurdert muligheten av å innføre en ny tråltillatelse i tillegg til de 4 typer en har i dag, og kom den gang til at dette ikke kunne anbefales, en foreslo isteden å vurdere å etablere en konsesjonsordning etter samme mønster som for norsk vårgytende sild med virkning for en sesong.

Fiskeridepartementet uttalte i brev av 2. april 1981 at en ikke på det nåværende tidspunkt ville ta noe endelig standpunkt til hvordan en eventuell regulering av vassildfisket skulle gjennomføres. Det het videre: "En finner at et forslag fra Fiskeridirektøren til en konsesjonsordning som nevnt i brevet av 6. mars 1981 vil kunne være til hjelp i vurderingen av hvordan en fremtidig regulering skal organiseres. En ber derfor Fiskeridirektøren utarbeide et slikt forslag."

På denne bakgrunn ble det i Fiskeridirektoratet satt igang

arbeid med å utforme en slik konsesjonsordning. Under dette arbeidet kom en til at en slik konsesjonsordning på det nåværende tidspunkt neppe vil være mest hensiktsmessig.

Norges Fiskarlag behandlet reguleringen av fisket etter kvitlaks (vassild) i møte 4. - 7. mai 1981 og kom med følgende tilråding:

- "1. Med grunnlag i erfaringer fra årets fiske bes Fiskeridirektoratet utarbeide forslag til totalkvote for fiske etter kvitlaks nord for Stad i 1982.
2. Etter høring i relevante instanser gis forskrifter om slik totalkvote for 1982.
3. Spørsmålet om andre kompletterende reguleringer for dette fisket undergis nærmere behandling.

Det vises i denne forbindelse til kap. 6.1.1 i innstillingen fra konsesjonsutredningsutvalget."

Kopi av Fiskarlagets brev av 11.5.81 med ovennevnte vedtak følger vedlagt (./.).

Fiskeridepartementet har i brev av 27.11.1981 bedt om at sakens behandling påskyndes.

Fiskeridirektøren har på denne bakgrunn funnet det ønskelig å framlegge saken for Reguleringsutvalget.

II. BESTANDSSITUASJONEN.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 22.1.81 angående konsesjonsordning for vassild at instituttet fra 1980 har tatt opp vassildundersøkelser på sitt program men at resultatene er for usikre til å kunne brukes som grunnlag for eventuelle reguleringer, det heter videre: "En har etter de foreløpige undersøkelsene likevel det inntrykk at bestanden kan tåle høyere beskatning enn den fisket som har vært drevet i 1970-årene. Vedlagt (./.) følger fangsttabell av vassild fra 1972 til 1980. Økningen i fangsten av det direkte fisket nord for Stad, skyldes økt fangstinnsats, hvor det var en fordobling fra 1979 til 1980. Denne fisken blir kjønnsmoden først ved 8-10 års alderen og det tilsier forsiktighet og kontroll med en eventuell videre økning i fangstinnsatsen."

Kopi av instituttets brev av 22.1.1981 følger vedlagt (././.)

På bakgrunn av Norges Fiskarlags tilråding om å regulere fisket etter vassild nord for Stad i 1982 ble spørsmålet om totalkvote forelagt Havforskningsinstituttet. Instituttet uttalte i brev av 2.6.81 blant annet at en ikke hadde tilstrekkelige datamengder for noen sikker uttalelse om reguleringen av dette fisket. Det het videre: "Imidlertid er en enig med Norges Fiskarlag i at en videre økning i fangstinnsatsen kan være uheldig. En vil derfor foreslå at det som en sikring av bestanden, foreløpig fastsettes et totalkvantum for tillatt direkte fiske etter vassild nord for Stad på 5.000 tonn pr. år."

Kopi av instituttets brev av 2.6.1981 følger vedlagt (././.).

Høsten 1981 foretok Havforskningsinstituttet enda et tokt for å få klarlagt vassildbestandens utbredelse og relative tetthet på kontinentalsokkelen mellom Stad og Vesterålen. Fiskeridirektøren tok derfor 20.10.81 igjen opp spørsmålet med instituttet om forslag til totalkvote for det direkte fisket etter vassild nord for Stad. Instituttet uttalte i brev av 9.12.81 om de foretatte kartlegginger at det er for mange usikkerheter i målingene til at materialet kan danne grunnlaget for bestandsberegninger.

Det het imidlertid videre:

"Den økning i fangstmengden som en har hatt de siste tre årene, vil dersom den øker beskatningsgraden betydelig virke inn på bestanden, slik at bestanden blir mindre og gjennomsnittalderen går ned. Før bestanden kommer i likevekt med nåværende beskatning, er det vanskelig å vurdere hvorvidt bestanden kan tåle en videre vekst i utbytte uten å bli nedfisket. En tør derfor foreslå at fisket kvotereguleres i de kommende år for å hindre en utvikling i fisket som det ikke er biologisk grunnlag for.

En har tidligere i brev til Fiskeridirektøren (3.6.81) foreslått 5000 tonn som kvote for konsumfisket nord for Stad i 1982. Etter den utvikling en har hatt i konsumfisket i år og på bakgrunn av den vide utbredelsen som undersøkelserne har vist finner en det rimelig å sette en sik forsøksvis fangstbegrensende kvote noe høyere enn det tidligere forslag. En vil foreslå som et foreløpig tiltak å begrense konsumfisket nord for Stad til et kvantum på 10.000 tonn i 1982.

Med så lave kvoter, kan en forvente at hele kvantumet blir tatt

under vinter/vår fisket. Dette vil medføre full stans i vassildfisket om høsten, og derved redusere tilgangen på bestandsdata om høsten. Det vil således være ønskelig at en viss del av totalkvoten forbeholdes et høstfiske som kan gi informasjoner om utbredelse og tilgjengelighet også på denne årstid."

Kopi av instituttets brev av 9.12.81 følger vedlagt (./.).

III OVERSIKT OVER FANGST AV VASSILD NORD FOR STAD.

En viser her til Havforskningsinstituttets brev av 9.12.81 med vedlagte (.//.) fangsttabeller.

IV FAKTISK DELTAKELSE I FISKET ETTER VASSILD NORD FOR STAD
TIL KONSUM.

Ifølge opplysninger som bygger på innsendt materiale fra Feitsildfiskernes Salgslag som hadde omsetningen av vassild til konsum til 1.1.81 leverte 14 fartøy vassild i 1980 (10 av disse fra Møre, 4 fra Sør-Trøndelag). Dette var alle fartøy under 110 fot.

En må imidlertid være oppmerksom på at det hevdes fra fiskerhold at det er få fartøy som driver dette fisket kontinuerlig hele året. Mange fartøy skal angivelig bare ta en tur eller to i den beste sesongen og så gå over på andre fiskerier.

Når det gjelder deltakelsen i 1981 har en ikke oppdaterte tall for dette i direktoratet.

Økningen i fangstinnsatsen i det direkte fisket etter vassild nord for Stad den senere tid, kan ha sammenheng med at det ikke lenger er vanskelig å finne avsetning for vassilden til konsum. (Frøya fiskeindustri uttaler blant annet i brev av 30.4.80)

"Frionor vil gjerne ha all den farsen vi kan produsere, markedsføringen skulle dermed ikke være noe større problem. Vi regner også med akseptable priser etter at varen er skikkelig introdusert.")

En vil minne om at det kvantum som tas i det direkte fisket etter vassild nord for Stad har fordoblet seg fra 1979 til 1980 og igjen til 1981.

Ifølge Havforskningsinstituttet trekker den kjønnsmodne delen av

bestanden om våren til større dyp for å gyte. Vassilden kommer da blant annet inn til Suladjupet hvor den kan opptre i svært gode konsentrasjoner. Suladjupet har også god bunn for tråling, så det kommersielle fisket etter vassild til konsum har derfor i det vesentlige foregått her. I 1981 foregikk imidlertid dette fisket over et større område enn i tidligere år. I tillegg til Suladjupet har det også vært fangsting lenger nord, blant annet i Sklinna-djupet. Den beste sesongen for dette fisket skal være månedene mars, april og mai.

V . HVEM KAN DELTA I DETTE FISKET I DAG?

Ifølge § 5 i Forskrifter om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål fastsatt ved kgl. res. 28. april 1978, har en i dag 4 typer tråltillatelser. (jfr. vedlagt (./.) J. 59/80).

1) Ubegrenset tråltillatelse.

Denne type tråltillatelser kan brukes til fisket etter vassild uansett område. En har imidlertid i dag heller få slike tillatelser.

2) Torsketråltillatelse.

Fartøy med en slik konsesjon kan fiske vassild nord for 64° .

3) Indutritråltillatelse.

Med en slik tillatelse kan en egentlig bare fiske vassild syd for 64° dersom en tolket tillatelsen etter ordlyden. En har imidlertid sett det slik at dersom en fisker vassild til konsum er dette fisket å betrakte som på lik linje med fisket etter sei, hyse o.l. og følgelig kunne en benytte denne tillatelsen til et direkte fiske etter vassild til konsum syd for 65° .

4) Loddetråltillatelsen.

Denne kan en ikke benytte til fiske etter vassild.

Den eneste direkte regulering av vassild fisket pr. i dag er

bestemmelsen om at det er forbudt å fiske vassild i Suladjupet til annet enn konsum formål (J. 12-79) Fiskeridirektøren kan etter søknad fra vedkommende salgslag dispensere fra forbudet (J 148/80).

Begrensningen i fisket har således hittil ligget i forbudet mot innblanding av beskyttede arter nord for 64° N jfr. § 6 i Fiskeridepartementets forskrifter av 18.10.79 (J. 52/81).

Nord for 64° er det overhodet ikke tillatt med innblanding syd for 64° N har en 10% regelen.

Fisket etter vassild til konsum har foregått mest intensivt i Suladjupet - feltet strekker seg fra $63^{\circ} 50'$ N til $64^{\circ} 30'$. I 1980 trakk fisket dessuten nordover til Sklinnadjupet som ligger nord for 65° .

Så vidt en har forstått er det muligheter for at det kan finnes drivverdige forekomster også lenger nord.

Dersom en velger å se det direkte fisket etter vassild nord for Stad under ett, vil en se at det er ulike bestemmelser som gjelder for de forskjellige fartøy, - både med hensyn til hvor de kan fiske og hvordan dette fisket kan foregå (bifangst bestemmelsene).

Det kunne kanskje være hensiktsmessig at en for dette fisket i alle fall fikk felles bifangstbestemmelser. D.v.s. at en tok spesielle regler for bifangst ved det direkte fisket etter vassild nord for Stad inn i en egen regulering og ikke lot

dette reguleres av bestemmelsene i Fiskeridepartementets for-
skrifter av 18.10.79. En kommer tilbake til dette spørsmål
nedenfor.

VI PROBLEM EN MÅ TA STILLING TIL I FORBINDELSE MED REGULERINGEN
AV DETTE FISKET.

a) Tillatt kvantum.

Dette kan tenkes gjort på forskjellige måter:

- 1) Ved å sette et tak for årlig tillatt fangstmengde i det direkte fisket etter vassild nord for Stad, eventuelt dele dette opp i to d.v.s. at en setter en kvote for første halvdel av året og en annen kvote for andre halvdel av året.
- 2) Ved å sette et tak på tillatt fangstmengde for de områder som til nå har vært de mest benyttede fangstområder (Suladjupet, Sklinnadjupet).
- 3) Sette et tak på tillatt fangstmengde for en bestemt tidsperiode - d.v.s. for de månedene da silden står tett og er lett å ta - og la fisket vært fritt med hensyn til kvantum for resten av året.

Ifølge Havforskningsinstituttets brev av 9.12.1981 vil det kunne forventes at hele kvantumet (dersom en setter en årskvote på 10.000 tonn) blir tatt under vinter/vår fisket. Instituttet ser det imidlertid som ønskelig at en får et høstfiske også p.g.a. behovet for informasjon som utbredelse og tilgjengelighet også på denne årstid. Instituttet er derfor inne på tanken om å forbeholde en del av total-kvoten for et høstfiske.

Fiskeridirektøren er enig i at dette vil kunne være en hensiktsmessig løsning. - Når det gjelder fordelingen av de 10.000 tonn

på et vinter/vår fiske og et høstfiske vil en antyde f.eks. 8.000 tonn i perioden 1.1.1982 til 30.6.1982 og 2.000 tonn i perioden 1.7.1982 og ut året.

Ifølge tabell fra instituttet over månedsvise fangst av vassild i konsumfisket 1980 ble det i månedene mars, april, mai tatt ca. 3.750 tonn vassild. Dersom en legger til fangst i månedene januar, februar og juni (ca. 1.000) får en for første halvår 1980 en fangst på ca. 4.750 tonn. Totalt for 1980 var fangsten 5.480 tonn (dvs. ca. 700 tonn for siste halvdel av året).

For 1981 har en ennå ikke tilgjengelige tall for fangst pr. måned - men dersom disse skulle følge tendensen i 1980 sånn noenlunde, tilsier dette at en bør fordele totalkvantumet for året med 80% på første halvår og 20% på andre halvår.

b) Konsum/oppmaling

Et spørsmål som det kan være hensiktsmessig å ta opp i forbindelse med en regulering av fisket etter vassild nord for Stad er hvorvidt vassilden bør forbeholdes konsum.

Det har fra flere hold vært fremmet krav om at det direkte fisket etter vassild nord for Stad bør forbeholdes konsum. En viser her til debatten i 1978 da Fiskeridirektøren foreslo at vassild fisket i Suladjupet utelukkende skulle gå til konsum. (Fiskeridepartementets forskrifter av 15.1.79).

Imidlertid forekommer vassild som bifangst i industritrålfisket nord for Stad og en bestemmelse om at all vassild tatt nord for Stad skal gå til konsum vil kunne komme til å gripe

uforholdsmessig sterkt inn i andre fiskerier - slik at dette neppe kan sies å være en heldig løsning.

En antar at det skulle være hensiktsmessig å knytte kravet om konsumanvendelse kun til det direkte fisket etter vassild, da uansett hvilket kvantum en fant å kunne tillate tatt og uten hensyn til hvordan en løste fordelingsspørsmålet.

c) Bifangst

Når det gjelder det direkte fisket etter vassild har dette hovedsakelig foregått i den perioden da vassilden sto tett og var lett å ta. Innblandingen av andre fiskearter har i denne perioden vært heller ubetydelig.

Da vassild imidlertid fiskes med småasket trål kommer bestemmelsene i Fiskeridepartementets forskrifter av 18. oktober 1979 (med senere endringer) om minstemål for fisk og maskevidde for fangst av fisk og sild til anvendelse. Ifølge § 6 i nevnte forskrift kan en fiske med småasket trål i NØS etter nærmere angitte fiskeslag (bl.a. sild, sildeartet-fisk, lodde, tobis) dersom redskapen ikke brukes til fangst av andre arter enn de som er nevnt.

I området syd for 64° N kan en ta fiskearter som nevnt i § 8 første ledd som bifangst. Imidlertid må bifangst av torsk, hyse, eller hvitting uansett størrelse til enhver tid ikke overstige 10% i vekt av hele fangsten.

Nord for 64° ikke har adgang til å ta bifangst i det hele tatt når en fisker med småmasket trål. Dersom dette praktiseres helt etter ordlyden, vil vassild fisket nord for 64° kunne få problem. Spørsmålet er imidlertid først blitt aktuelt under vassild fisket i sesongen 1981 - da fisket etter vassild foregikk lenger nord enn tidligere.

Det kunne derfor være hensiktsmessig med en egen bifangstbestemmelse for vassild. D.v.s. at en tillot en viss innblanding (lav pst. - f.eks. 5%) av andre fiskearter i dette fisket.

Dette er også et spørsmål som for så vidt er uavhengig av hva en ellers måtte komme til når det gjelder reguleringsform for fisket etter vassild - men som det kan være hensiktsmessig å ta opp i sammenheng med en eventuell regulering.

d) Maskevidde

§ 6 i Fiskeridepartementets forskrifter av 18. oktober 1979 om minstemål for fisk og maskevidde for fangst av fisk og sild angir under pkt. 1 i hvilke fiskerier en kan bruke snurrevad, trål eller annen not med mindre maskevidde enn bestemt i § 1 nemlig under fiske etter: sild, sildeartet fisk, lodde, tobis (sil), øyepål. Vassild står ikke nevnt særskilt i denne paragrafen. Imidlertid fiskes vassild med småmasket not. En har da forstått det slik at vassild fisket måtte kunne sies å være et fiske etter sildeartet fisk. Biologisk sett er vassild ikke noe sild, men tilhører laksegruppen.

For å få klare regler om dette kunne en enten endre § 6 i

ovennevnte forskrifter på den måten at en nevnte vassilden spesielt. Eller en kunne ta en egen bestemmelse om dette med i reguleringsforskriftene for 1982. Det en imidlertid må være forsiktig med er å åpne for en framvekst av et generelt industri-trålfiske nord for 64^o i ly av fisket etter vassild.

e) Fordelingsspørsmålet.

Videre har en problemet med om en skal begrense adgangen til å delta i dette fisket utover i den begrensning som ligger i at vedkommende fartøy må ha en relevant tråltillatelse.

Fisket hittil har imidlertid stort sett vært drevet av fartøy under 110 fot. Det kunne kanskje være en løsning å begrense antall potensielle deltakere ved å utelukke større skip, f.eks. ved å sette en grense på 120 fot (d.v.s. at fartøy over 120 fot var utelukket fra å delta i dette fisket selv om de hadde relevant tråltillatelse).

En annen mulig måte å begrense antallet på kunne være å sette en øvre grense på 250 BRT for de fartøy som kunne delta.

En ordning som skissert ovenfor vil være forholdsvis enkel å administrere, idet det skulle være tilstrekkelig at vedkommende salgslag holdt Fiskeridirektøren løpende orientert om oppfisket kvantum for den regulerte perioden. Det ville ikke være nødvendig å søke særskilt om å få delta i dette fisket. Og salgslaget ville ved hjelp av sine fullmakter i henhold til råfisk-

loven kunne styre fisket dersom det ble avtaksproblemer i høysesongen, - d.v.s. at laget har mulighet til å motvirke en eventuell uheldig "styrtfiske"-tendens.

Når det gjelder reguleringsformen har en også mottatt en rekke henvendelser om dette, en viser her til vedlagte (./../) kopier av brev av 16.11.81 fra Fiskerisjefen i Troms. Brev av 19.11. fra Nordland Fylkes Fiskarlag.

Dersom en ville gå inn for å gi de enkelte fartøy en egen fartøykvote for en viss periode/hele året ville en måtte bygge på prinsippet om tidligere deltakelse- og om en for eksempel la til grunn at ca. 20 fartøy oppfylte kravet til leveranse (alt etter hvor strenge krav en fant å måtte sette til størrelsen på levert kvantum) ville dette gi en fartøykvote på ca 50 tonn hvis kvantum for året ble satt til 10.000 tonn -.

Dette ville være en lite økonomisk lønnsom kvote for de fartøy som stort sett bare driver med vassildfisket hele året. - Og det ville videre utelukke fiskere som ikke tidligere hadde drevet vassildfiske fra å komme inn i dette fisket i 1982. Da vassildfisket ikke er noe gammelt tradisjonelt fiske på samme måte som fisket etter norsk vårgytende sild, kan det virke urettferdig å forbeholde dette fisket for de få som har hatt fangst de siste 2-3 årene, - særlig vil dette kunne virke uheldig p.g.a. at en nå har funnet drivverdige forekomster lenger nord enn tidligere og at en kan risikere at fiskere fra kysten innenfor disse feltene blir utestengt fra fiskefeltet i den beste sesongen.

VII FORSLAG TIL REGULERING FOR 1982.

For 1982 vil en derfor foreslå en regulering av det direkte fisket etter vassild nord for 62° N som skulle hindre at bestanden blir overbeskattet samtidig som den ellers griper minst mulig inn i utøvelsen av fisket.

Dette antar en mest hensiktsmessig kan gjøres på følgende måte.

Det settes et tak på 8.000 tonn for tillatt fangstmengde i det direkte fisket etter vassild nord for Stad i perioden 1.1.1982 til 30.6.1982 og et tak på 2.000 tonn for perioden 1.7.1982 til 31.12.1982.

Fartøy som har relevant tråltillatelse kan drive vassildfiske med de begrensninger som vedkommende tråltillatelse stiller. Fartøy over 120 fot kan ikke delta i dette fisket selv om de har relevant tråltillatelse.

Fangst tatt i det direkte fisket etter vassild skal gå til konsum."

Fra Nordland Fylkesfiskerlag hadde en mottatt følgende teleks som ble framlagt under møtet:

"REGULERING AV FISKE ETTER VASSILD.

Nordland Fylkes Fiskerlag viser til brev av 19.11.81 med utskrift av vedtak om fiske etter vassild fattet på styremøte 13. november d.å. Det vises også til årsmøtevedtak i sak 12/81 pkt. 15 i saken, ekspedert til Fiskeridirektoratet i brev av 18.9.81.

I begge disse vedtakene krever Nordland Fylkes Fiskarlag at fisket etter vassild nord for 64 gr.n ikke må åpnes før et omfattende prøvefiske er gjennomført. En vi sitere avsnittene fra styrevedtaket den 13.11.:

A.

Styret i Nordland Fylkes Fiskarlag er av den oppfatning at vassild kan bli en svært viktig ressurs for fiskeflåten i Nordland. Tapet av seiråstoffet som følge av heving av minstemålet samt den generelt vanskelige bestandssituasjonen gjør det nødvendig å søke etter nye fangstmuligheter. Styret går derfor inn for at det i perioden fram til 1983 blir gjort et omfattende forsøksfiske etter vassild på nordlandskysten. Det er spesielt nødvendig å få avklart hvilke fangster en kan regne med samt innblandingen av undermåls konsumfisk i fangstene.

B.

På denne bakgrunn ber styret i Nordland Fylkes Fiskarlag om at kommersielt fiske etter vassild nord for 64 gr. n ikke blir tillatt før resultatene fra forsøksfisket foreligger. Styret foreslår at Fiskeridirektoratet snarest mulig tar kontakt med de lokale fiskerimyndigheter og fiskarorganisasjonene om utnyttelsen av vassildbestanden. I løpet av 1982 bør en avklare i hvilket omfang fisket skal foregå, hvilke fartøykategorier som skal delta samt hvor produksjon av vassild skal foregå.

Nordland Fylkes Fiskarlag har nå fått opplyst at Reguleringsutvalget vil behandle reguleringen av fisket etter vassild i møte 17. desember.

I denne forbindelse finner Nordland Fylkes Fiskarlag å måtte gjenta samt presisere kravene i de tidligere vedtak:

1. Det må ikke åpnes for et kommersielt fiske etter vassild på nordlandskysten i 1982, men det må åpnes adgang til utstrakt prøvefiske.
2. Hvis Reguleringsutvalget fastsetter totalkvoter for vassildfisket må et prøvefiske nord for 65 gr. n kunne foregå i tillegg til totalkvoten.

Nordland Fylkes Fiskarlag ber om at Fiskeridirektøren gjør Reguleringsutvalget kjent med våre vedtak i saken samt denne henvendelsen."

Krog viste til at Norges Fiskarlag i brev av 11. mai d.å. om regulering av fisket etter vassild der en hadde bedt om at Fiskeridirektøren fremmet forslag til totalkvote og reguleringsform slik at dette kunne drøftes i organisasjonen. Han spurte også om det forelå rapport fra det forsøksfiske som var drevet nord for 64° N i år.

Fladmark var av den oppfatning at det hadde vært en utvikling i dette fisket og at en burde se det hele litt an før man iverksetter reguleringer. Han pekte også på at havforskerne tilråding var øket fra 5000 til 10.000 tonn.

Johansen mente at det burde settes i gang igjen et prøvefiske. Det var også etter hans oppfatning viktig at dette fisket ikke ble forbeholdt fiskere fra spesielle distrikter når eventuelle tillatelser ble gitt.

Sætersdal opplyste at en visste en del om de biologiske forhold selv om det ikke foreligger et bestandsestimat og at det fiskes på en akkumulert bestand.

Monstad sa det var en del blålange og lusuer tatt som bifangst i vassildfisket.

Rasmussen spurte om det er sammenheng mellom bestanden nord og syd for Stad og om det av den grunn kan sies noe om eventuell utveksling eller vandring nord/syd.

Monstad sa at ut fra det foreliggende materiale må en anta det er sammenheng, men en vet ikke noe sikkert om det er vandring nord/syd. En må imidlertid anta at det finnes vassild andre steder enn der det er funnet til nå og om høsten står den spredt utover hele kontinentalsokkelen. Bunnforholdene var etter hans oppfatning mange steder en begrensende faktor hva angikk muligheten for å fiske vassild.

Det var engighet i utvalget om å tilrå fiske av 10.000 tonn nord for 62° N i 1982.

Før eventuell regulering blir iverksatt oversendes det foreliggende forslag til Norges Fiskarlag til vurdering og uttalelse.

Sak 22/81. Regulering av fisket etter makrell
vest av 4^o v.l. i 1982.

Innledningsvis ble det fra Rasmussen redegjort for saken og det ble vist til sakens dokumenter der det var sagt følgende:

"Også for 1982 må en bygge på forutsetningen at det kommer i stand avtale mellom EF og Norge og at fisket kan starte relativt tidlig i årets begynnelse.

I 1981 var totalkvantumet 20.000 tonn. For at mest mulig skulle sikres til konsum, ble det avsatt 8.000 tonn for fiske ved Rohna, resten kunne tas i Kanalområdet. Det ble imidlertid også for å sikre at hele kvantumet ble tatt innført en overføringsadgang av kvantum mellom de to områdene.

I følge opplysninger fra Norges Makrellag er det levert 19.114 tonn til konsum. Det er levert en del utover kvote og noen fangster er gått til oppmaling slik at totalkvantumet som er fanget er omlag 21.000 tonn. Turkvoten for dette fisket har vært 200 tonn for fangster tatt ved Rohna og 3.000 hl + 40% av godkjent lastekapasitet begrenset oppad til 7.000 hl. Maksimal turkvote blir da 5.800 hl for fangster tatt i Kanalområdet. ICES har anbefalt at TAC for vestlig makrell for 1982 er 270.000 tonn mot 335.000 tonn i 1981. Dersom en forutsetter det samme eller noe lavere kvantum til Norge i 1982, synes det ikke være grunn for å endre noe vesentlig på reguleringsopplegget til neste år. Utgangspunktet må selvsagt være at mest mulig skal leveres til konsum og en vil derfor foreslå turkvoten for fiske ved Rohna satt til 150 - 200 tonn.

Dersom totalkvantumet blir lavere i 1982 enn inneværende år, kan det av kontrollmessige hensyn være spørsmål om ikke turkvoten for Kanalområdet bør reduseres noe i 1982. Hovedproblemet vil trolig bli å føre kontroll med at det ikke blir et overfiske. Erfaring viser at dette problemet er størst for fiske i Kanalen. En vil derfor foreslå at turkvoten f.eks. her settes til 3.000 hl + 20% av godkjent lastekapasitet opptil 7.000 hl slik at maksimal turkvote blir 4.400 hl.

Avhengig av totalkvantumets størrelse kan det bli aktuelt med andre reguleringstiltak som puljevis utseiling og lignende. Det forutsettes at en iverksetter en påmeldingsordning for de fartøy som vil delta i dette fisket. Videre må det muligens kreves meldeplikt til salgslagene om utseiling fra norsk havn for de deltagende fartøy."

Ulltang opplyste at ICES' anbefaling var basert på stenging av område VIa nord for 56^o 30' N i tiden fra 1.november til 30.april. Videre at makrell som fiskes i område IIa skal betraktes som del av den vestlige bestand.

Leine var av den oppfatning at et eventuelt kvantum makrell vest for 4^o v.l. kunne fiskes ved Rohna og at alt bør anvendes til konsum. Turkvoten bør settes til 200 tonn og fisket bør åpnes så snart som mulig på nyåret.

Krog spurte om det var selvsagt at alt bør anvendes til konsum. Salgslagene og fiskerne bør muligens av økonomiske grunner drøfte om et eventuelt kvantum kan anvendes til mel og olje.

Birkeland støttet Leines syn om at det en eventuelt fisket av makrell ved Rohna bør anvendes til konsum. Han foreslo også at det bør iverksettes puljevis utseiling o.l. dersom det er mange som melder seg på for deltakelse og det blir et lite kvantum.

Mietle opplyste at Norge hadde tatt opp spørsmålet overfor EF om denne bestand var å betrakte som fellesbestand, men det ble avvist av EF som for lite dokumentert. Det ble videre framhevet at Norge ikke kunne gjøre krav på mer enn noen få prosent av denne bestanden. Det ble imidlertid forutsatt at Norge fritt skulle kunne regulere fisket i området IIa.

Under forutsetningen av at totalkvoten ikke ble vesentlig mindre enn fjorårets, ble det tilrådd at turkvoten ble satt til 200 tonn og at det bør iverksettes puljevis utseiling dersom det blir påmeldt mange fartøy i dette fisket.

Sak 23/81 Regulering av fisket etter brisling i Nordsjøen i 1982.

Rasmussen viste til sakens dokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"ICES kvoteanbefaling for brisling i Nordsjøen i 1981 var på 400.000 tonn. For 1982 foreligger enda ingen tilråding. Det er imidlertid grunn til å anta at denne vil komme til å ligge lavere enn fjordårets. Forutsatt at Norge og EF kommer fram til en kvoteavtale for 1982 må en på denne bakgrunn kunne antyde en norsk brislingkvote i EF-sonen i en litt lavere størrelsesorden enn i 1981 (71.000 tonn).

Brislingfisket har i år vært regulert ved fartøykvoter på årsbasis med fordelingsnøkkel 1.000 hl + 40% av tillatt lastekapasitet inntil 7.000.hl. På bakgrunn av at nærmest hele kvoten på 71.000 tonn gjenstår ble fartøykvoteordningen opphevet 8.12. og fartøyene ble gitt adgang til å laste inntil tillatt lastekapasitet.

Begrunnelsen for innføringen av en fartøykvoteordning under årets fiske var fordelingshensyn samt driftsøkonomiske betraktninger ved at fartøyene kunne utnytte sin tillatte lastekapasitet og de fleste dermed hadde mulighet til å ta kvoten på 1 tur istedetfor på 2.

På bakgrunn av utviklingen i brislingfisket de siste år synes muligheten for å ta den anslåtte kvote for 1982 heller små. Fordelingshensynet antas derfor ikke å gjøre seg så sterkt gjeldene ved reguleringen av neste års fiske. Grunnet antatt redusert tilgjengelighet av brisling samt det forhold at loddefisket i år startet 12. januar, antas derfor deltakelsen i fisket i 1. halvår å bli relativ lav. På denne bakgrunn kan det være grunn til å fastsette en eventuell turkvote til f.eks, 2.000 hl + 40% av tillatt lastekapasitet, inntil 20.000 hl. Dermed vil gjennomsnittsturkvoten være nær gjennomsnittet av en fartøykvote. Under henvisning til ovenstående finner Fiskeridirektøren å gå inn for en turkvoteregulering i fisket.